27 ΜΑΪΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»

Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (Ϛ΄ αἰ.)· Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου († 1730).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα

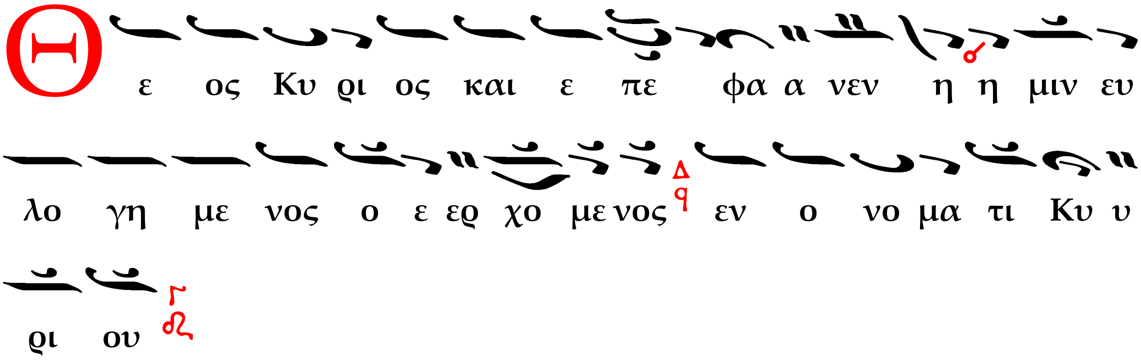

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

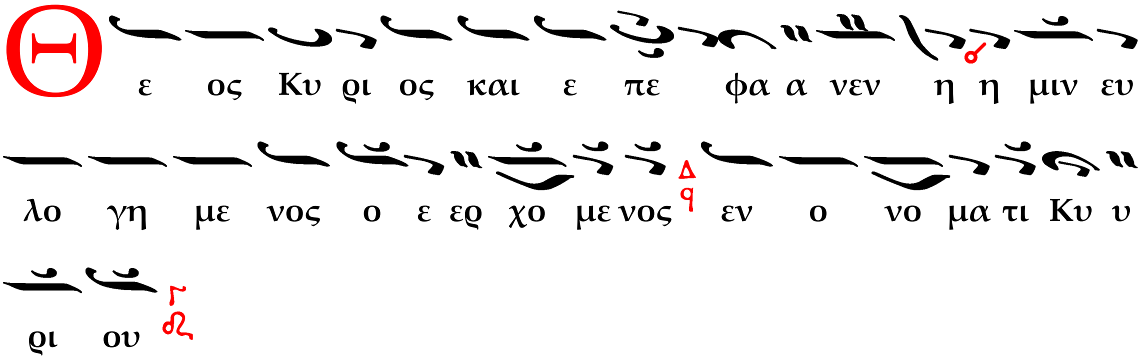

Ἦχος Γα

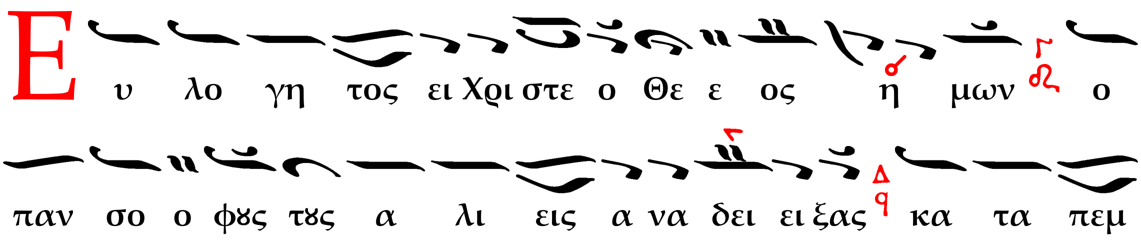

ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και δι αυ των
την οι κȣ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε δο ξα
σοι (ἐκ γ΄)

τὸ τέλος: φι λαν θρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι

Την με θε ορ τον πι στοι και τε λευ ται αν ε ορ
την ε ορ τα σω μεν φαι δρως αυ τη ε στι Πε ντη κο
στη ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και προ θε σμι
ι ας εν ταυ τη γαρ το πυρ του Πα ρα κλη η τȣ
ευ θυς κα τε βη ε πι γης ω σπερ εν ει ει δει γλωσ
σων και Μα θη τας ε φω τι ι σε και τȣς τȣς ȣ ρα νο
μυ στας α νε δει ει ξε το φω ως ε πε ε ε στη
του Πα α ρα κλη η η τȣ και τον κο σμον ε φω ω
τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

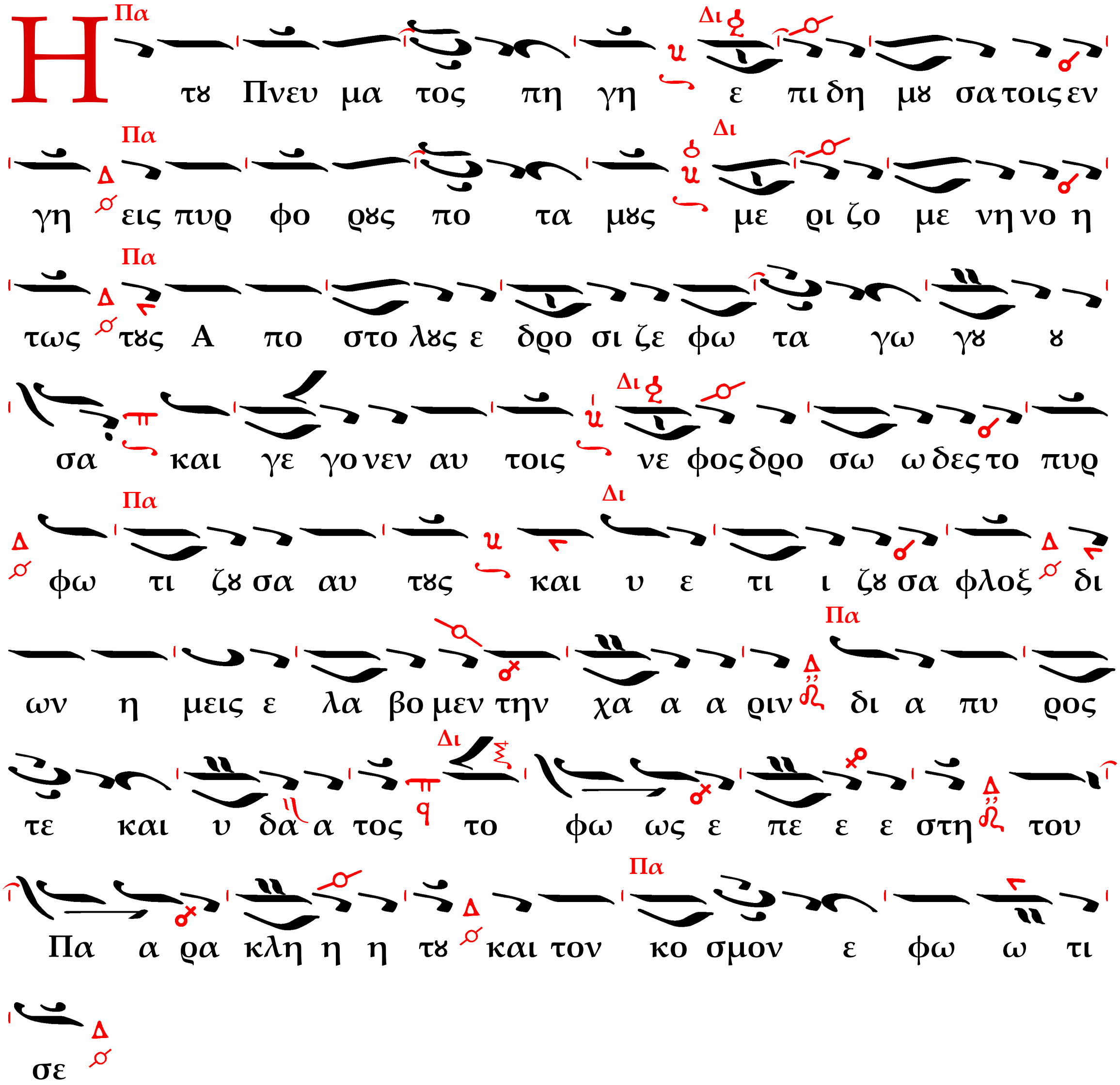

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη

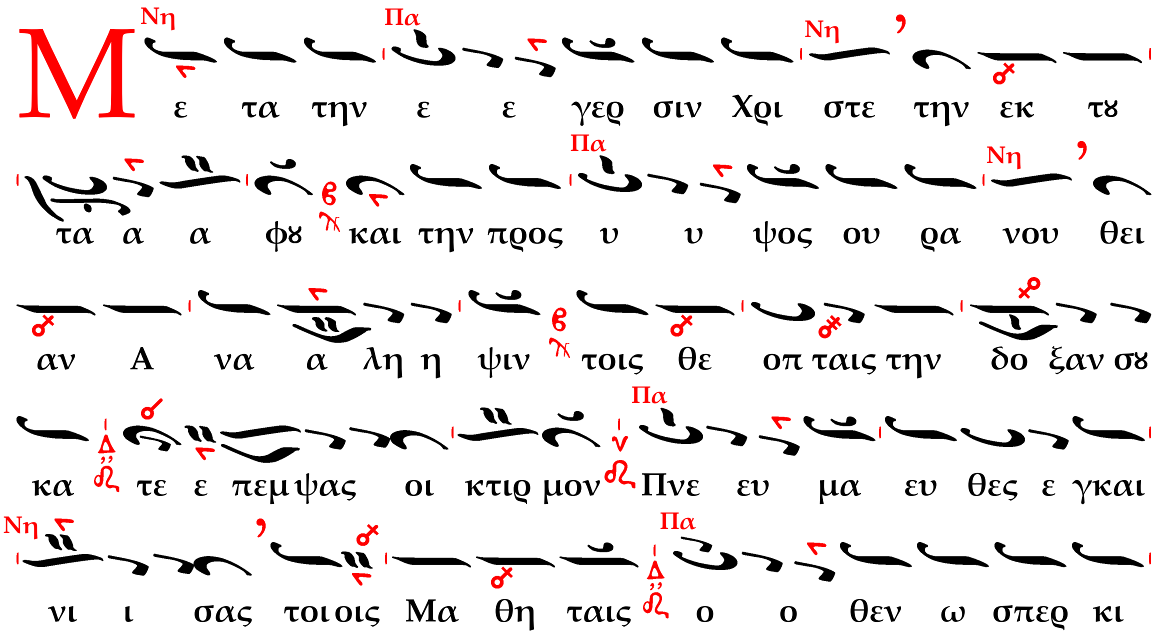

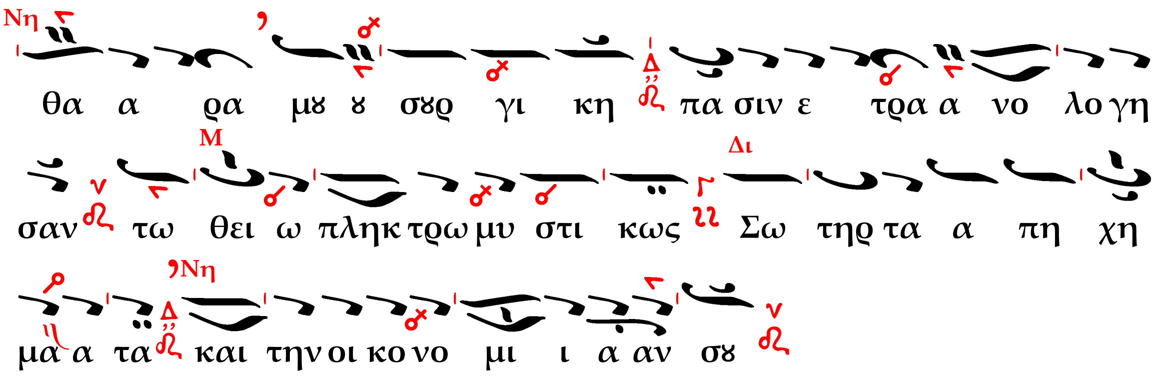

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

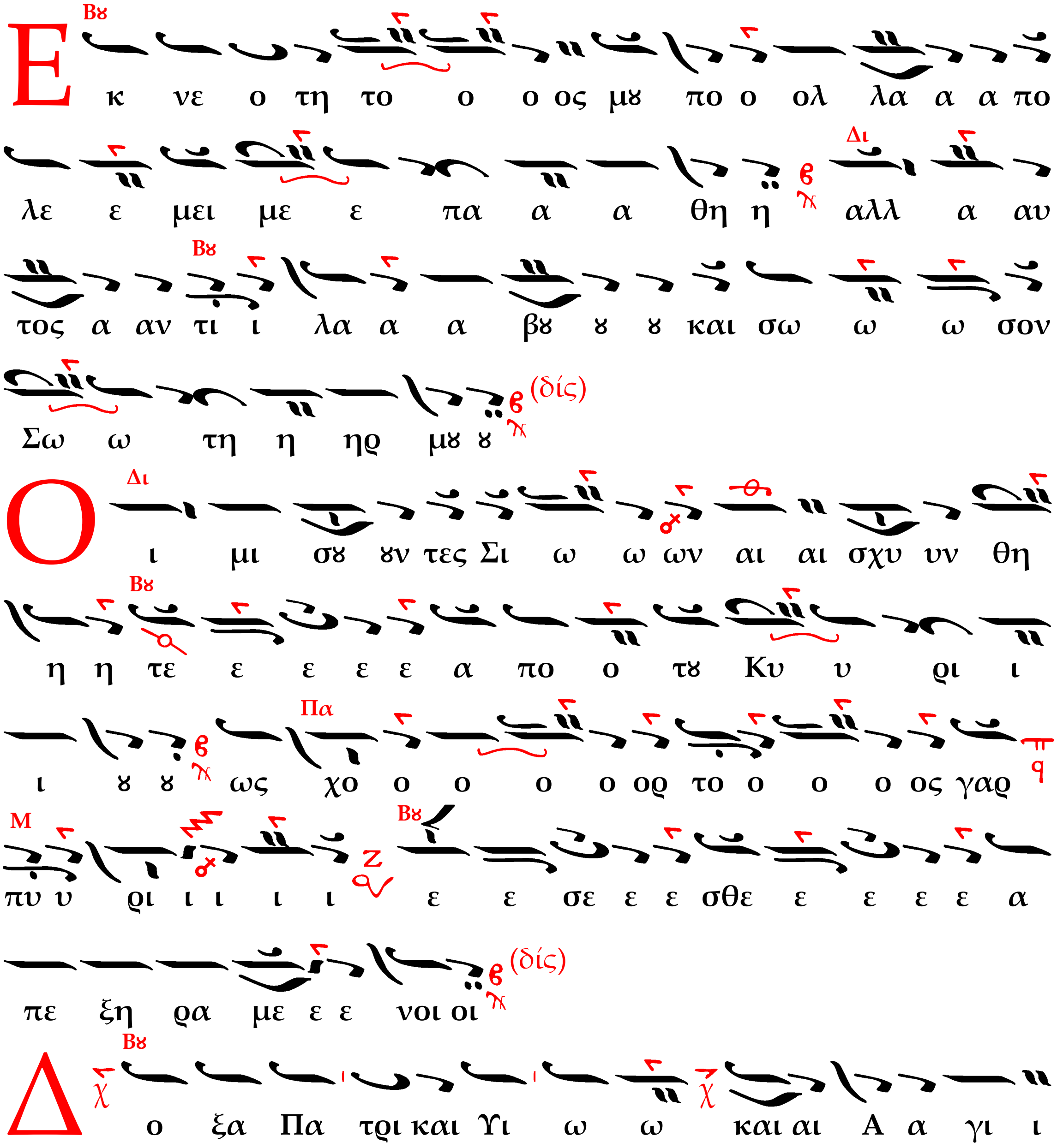

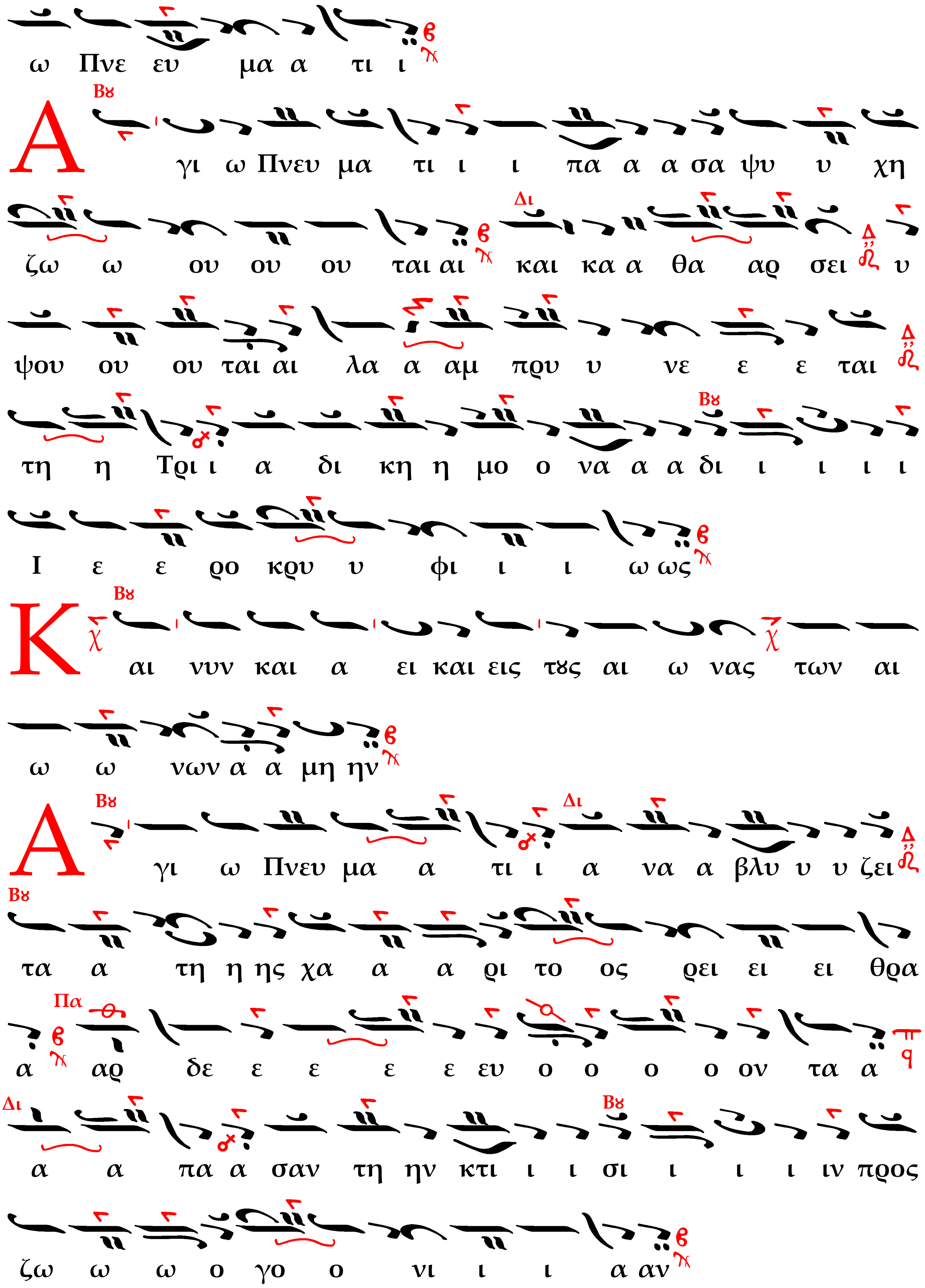

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

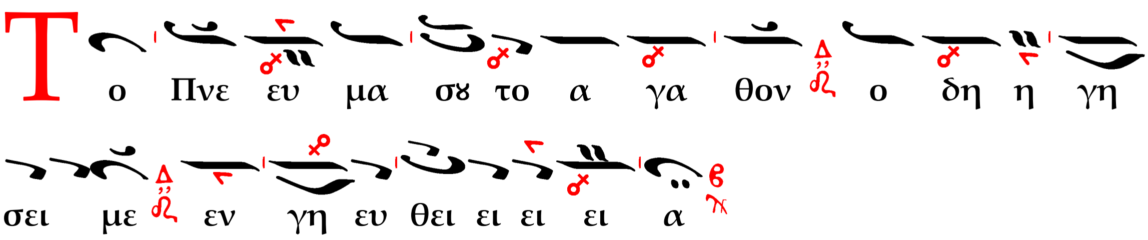

Ει σα κϐ σον μϐ Κυ ϱι ε εν τη δι και ο συ νη

σϐ και μη ει σελ θης εις κϱι ι σιν με τα α τϐ δϐ

λϐ σϐ

Το Πνε ευ μα σϐ το α γα θον ο δη η γη

σει με εν γη ευ θει ει ει ει α

Γνω ϱι σον μοι Κυ ϱι ε ο δον εν η πο ϱευ σο μαι

ο τι πϱος σε η ϱα την ψυ χην μϐ

Το Πνε ευ μα σϐ το α γα θον ο δη γη

η σει ει ει με ε ε ε εν γη η ευ θει ει ει ει

α α α α α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ϱι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ϱι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ´ 19-23).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν

κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν,
ἀλλ᾽ εὐθὺς τὸν Ν΄ ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

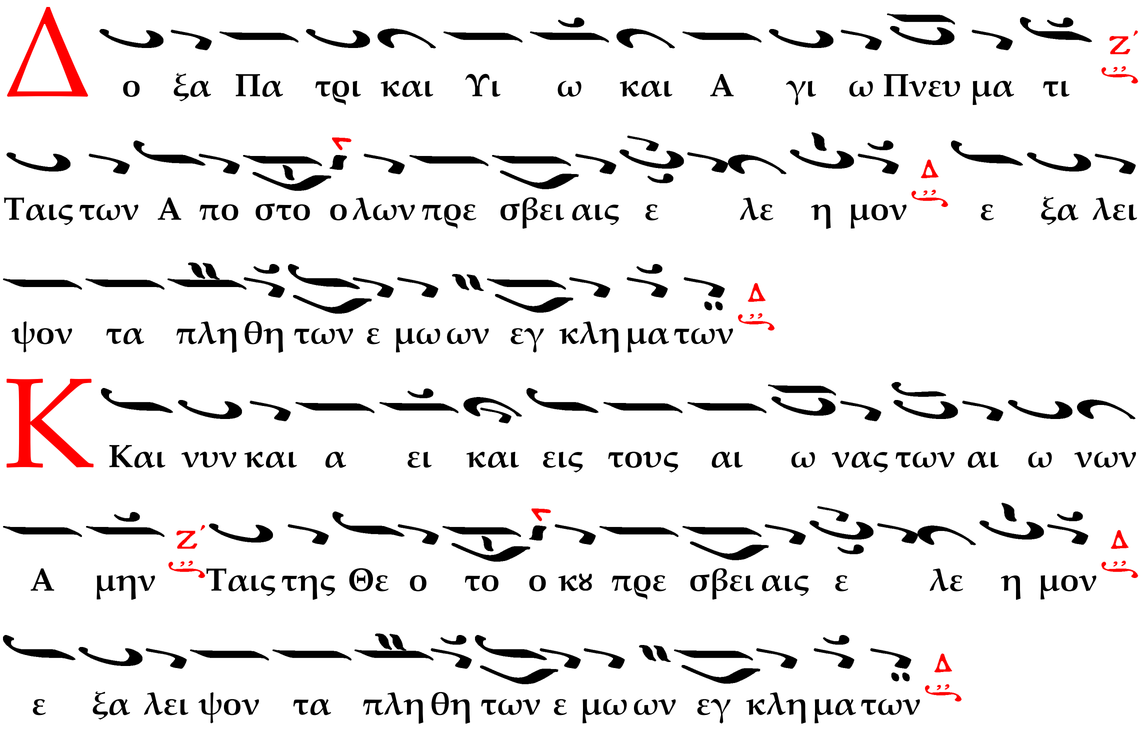

Ἦχος Πα

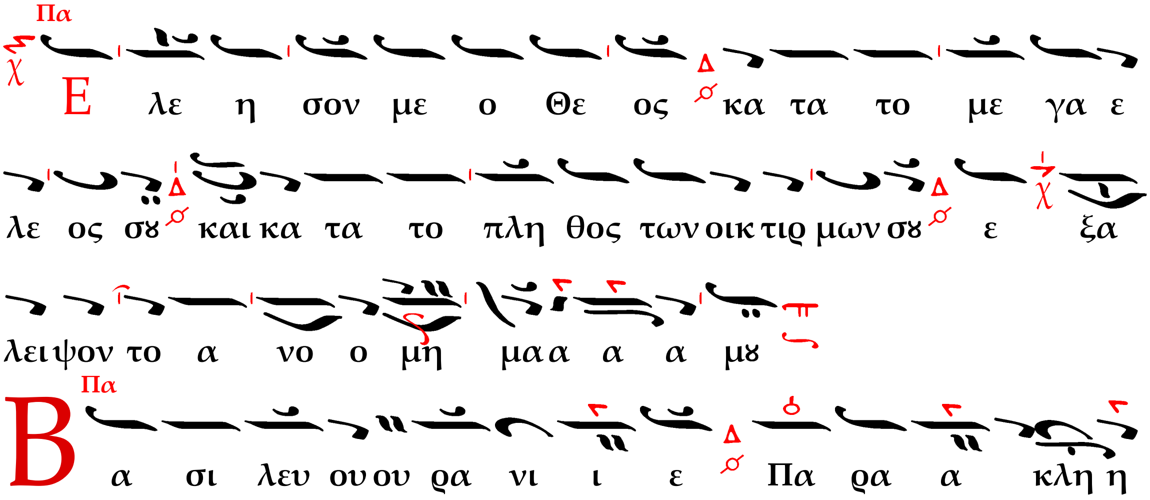

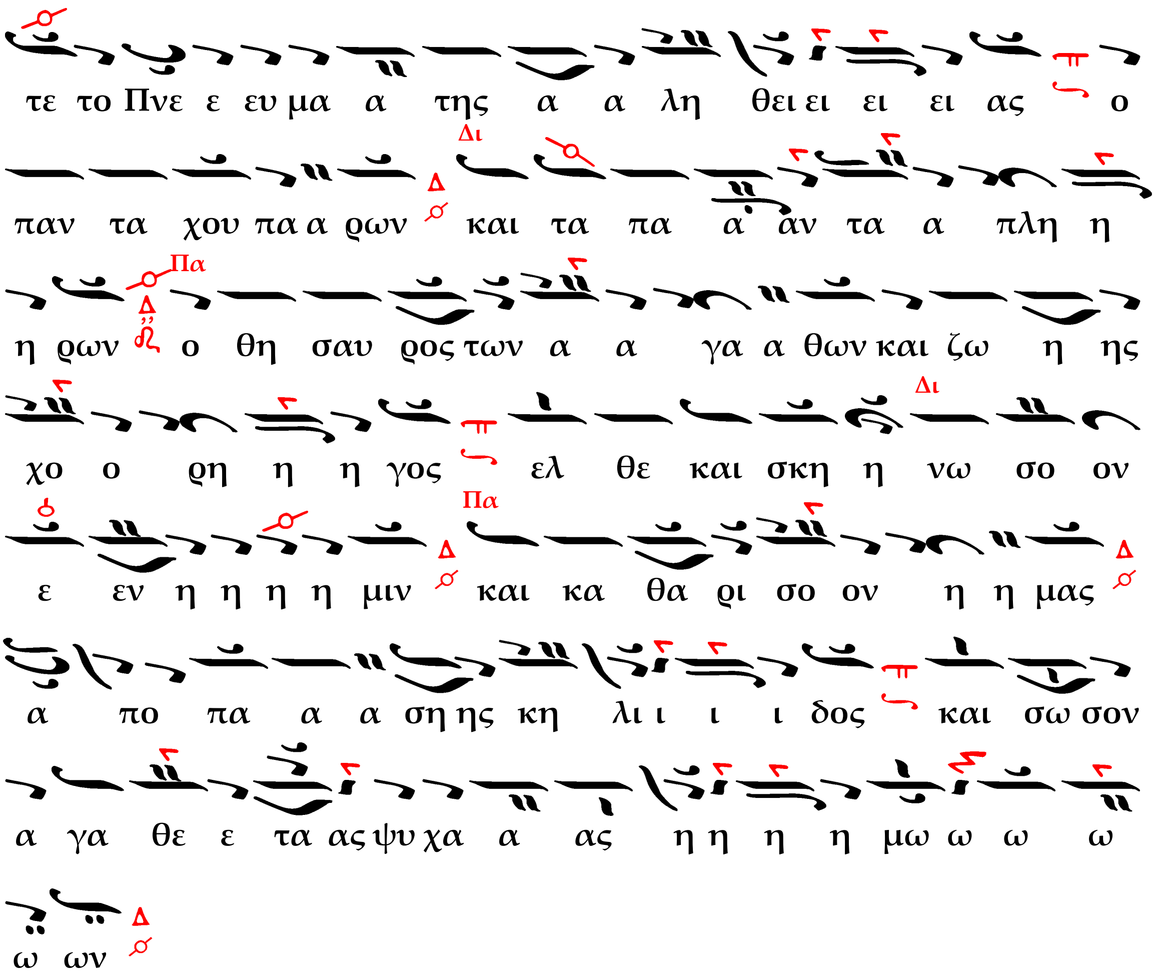

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης ᾠδῆς τοῦ β´ κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς δ/η´ καὶ ὁ τοῦ δ´ μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς δ/στ´.]

Ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

Ἦχος Γα

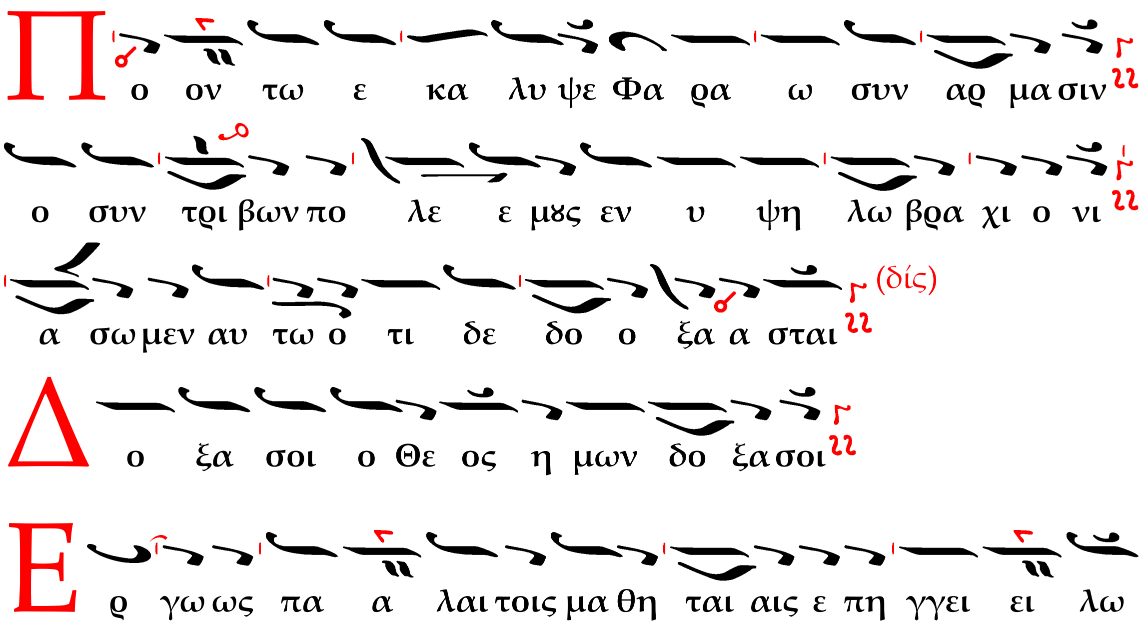

το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας Χρι στε

ε λαμ ψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω ω πε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ φη η

ταις ε πλη ρω θη τȣ θει ȣ Πνε ευ μα τος ση με ρον

πα σι γαρ πι ϛοις χα ρις εκ κε ε χυ υ ται

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον Θεότητος ἀΰλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.
Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ.

Ἦχος Βου

Θ ει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλωσ σος γνο φω

ερ ρη το ρευ σε τον Θε ο ο γρα φον νο ο μον ι

λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου ο

ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος γνω σιν γε

ραι αι ρων εν θε ε οις τοις ασ μα σιν (δίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λοις ε
γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον συ
νε δρι α α ζων εκ χε ω τȣ Πνευ μα τος λαμ ψαι πο
θȣ σι την χα α ριν την αφ θο νον

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω νων α
μην

Ορος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο γος
γα λη νο μορ φον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν ερ γον
γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λȣς πνο η βι
αι αι α και πυ ρος γλω ττη μα σι νει μας το Πνευ μα Χρι
στο ος ως υ πε σχε το

ᾠδὴ γ'

Ἦχος Γα

Την εξ υ ψȣς δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι ςε ε ως
αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα τε εν Ι

ε ρȣ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα ρα κλη τον

α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα τρος α πο στε

λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε σθε (δίς)

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ητȣ θει ȣ Πνευ μα τος ε πι δη μη η σα σα δυ να

μις την με ρι σθει σαν πα λαι φω νην κα κως ο μο

νο η σα αν των εις μι αν αρ μο νι ι αν θει ως συ

νη η ψε γνω σιν συ νε τι ζȣ σα πι στως της Τρι

α α δος εν η ε στε ρε ω ω θη η μεν (δίς)

Ἦχος Βου

Ερρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ ριν τε

δυ σκα θεκ τον ευ τε κνȣ με ε νης μο νη προ σευ χη

της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε ρου ου σης πνευ

μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ να α στην και Θε

ον των γνω σε ων (δίς)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

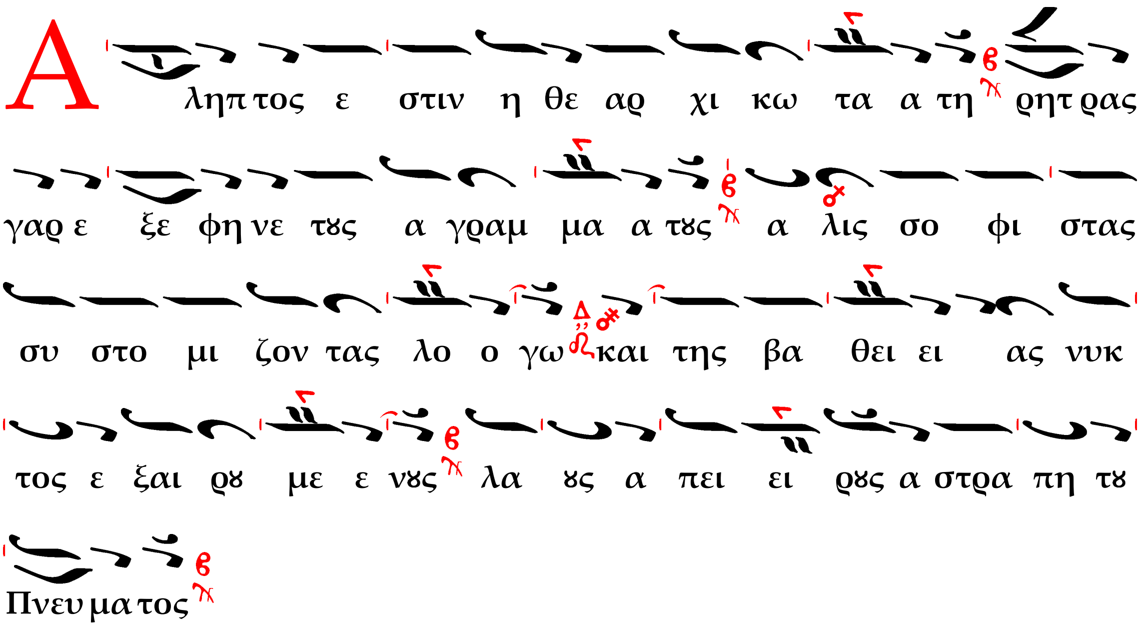

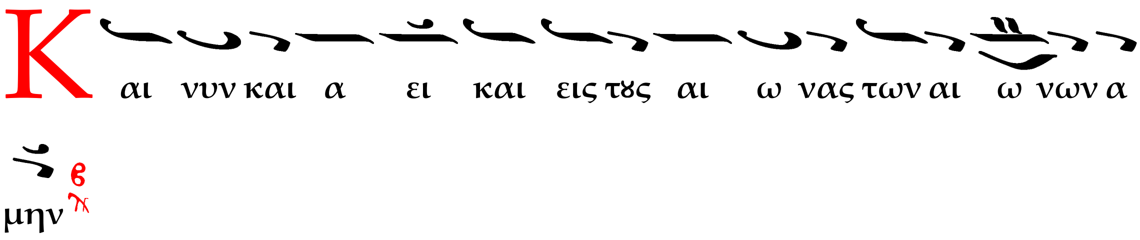

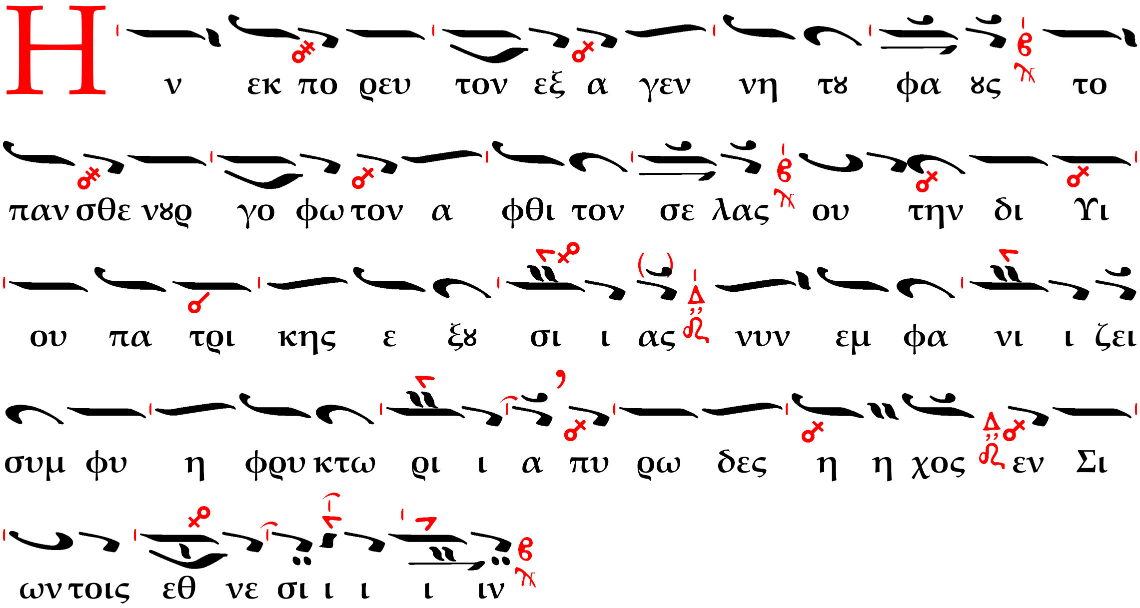

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾿ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη

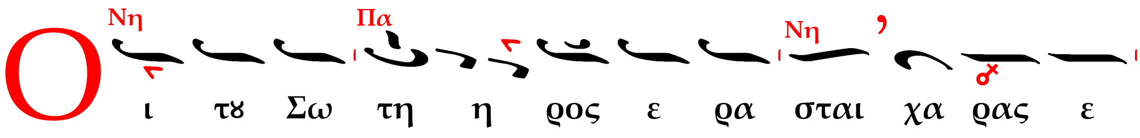

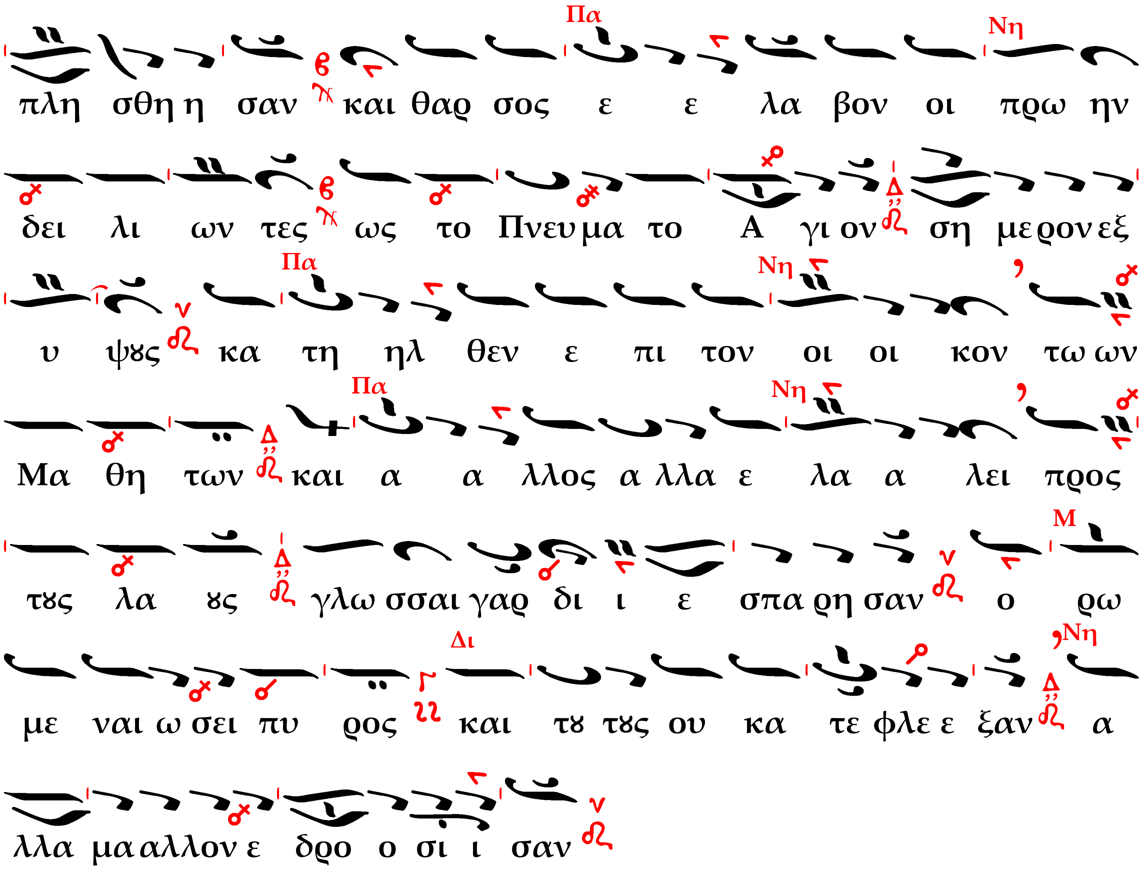

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μὲ τέλος:

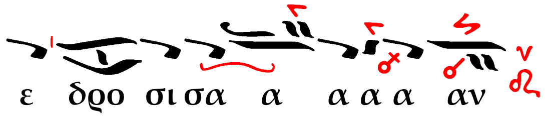

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἕνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχ. Ἔλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ Μαρτυρίου.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκτανε πυγμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος, πρεσβυτέρου Σάρδεων.

Στίχ. Μάστιξι θνήσκων Δεσπότου τοῦ σοῦ χάριν,
Εὔνους θεράπων χρηματίζεις, Θεράπον.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσεβιώτης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εὐσεβιώτη προσδοκῶντι τὰ στέφη,
Τὸ πυρπολοῦν πῦρ ὡς Ἀερμὼν ἦν δρόσος.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλύπιος, λίθῳ τὴν κεφαλὴν συντριβείς, τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν εἰς κεφαλὴν γωνίας τιμῶν λίθον,
Λίθῳ κεφαλήν, Ἀλύπιε, συντρίβῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ (†1730).

Στίχ. Πλήρης χαρίτων ὁ αἰχμάλωτος ὤφθη,
Αἰχμαλωτίσας τοῦ σκότους τὸν προστάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Εὐβιότου, Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Ὁ Εὐβίοτος σὺν ἀδελφῶν δυάδι,
Βίον ἐκλέγουσι μὴ ἔχοντα τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Κυπριανοῦ, Φωτίου καὶ Ἰωνᾶ, Μητροπολιτῶν Κιέβου.

Στίχ. Τριῶν Κιέβου ποιμεναρχῶν αἱ θῆκαι,
Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλύζουσι χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεράποντος, τοῦ ἐν τῇ Λευκῇ Λίμνῃ.

Στίχ. Ἐν Λευκῇ Λίμνῃ Θαλάσσιος ἀσκητεύσας,
Τοῦ Χριστοῦ θαλάσσῃ ἐνελιμενίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ὁσίου Νείλου τοῦ Στολομπένσκ.

Στίχ. Ὁ Νεῖλος καὶ ζῶν καὶ μετὰ θανὴν Νεῖλος,
Πηγάζων ἰάματα ἐκ θείου σκήνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ ἐν Παρέχι τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Ἔνδον τῆς πέτρας ὁ Μιχαὴλ ἀσκήσας,
Πίνει ἐκ Πέτρας ζωῆς τὸ θεῖον ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Βασιλείου τοῦ πρίγκηπος, υἱοῦ Βαγκρὰτ βασιλέως τῆς Γεωργίας, μοναχοῦ γενομένου τῆς Μονῆς Χαχούλι.

Στίχ. Πατήσας Βασίλειος τὴν κενὴν δόξαν,
Στέφανον Χριστοῦ Βασιλείας λαμβάνει.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Πνοῇ βιαίᾳ γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἤματι Πνεῦμ᾽ ἁλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς (Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἰαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

ᾠδὴ α'

Ἦχος Γα

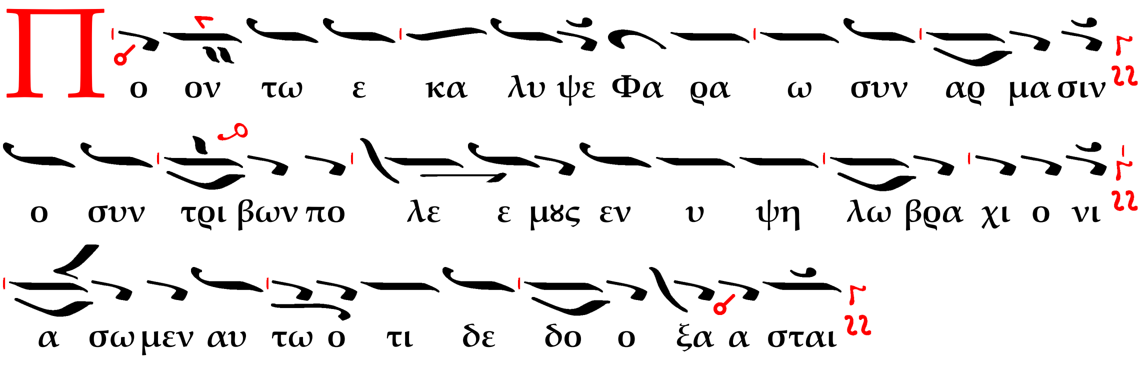

Ἦχος Βου

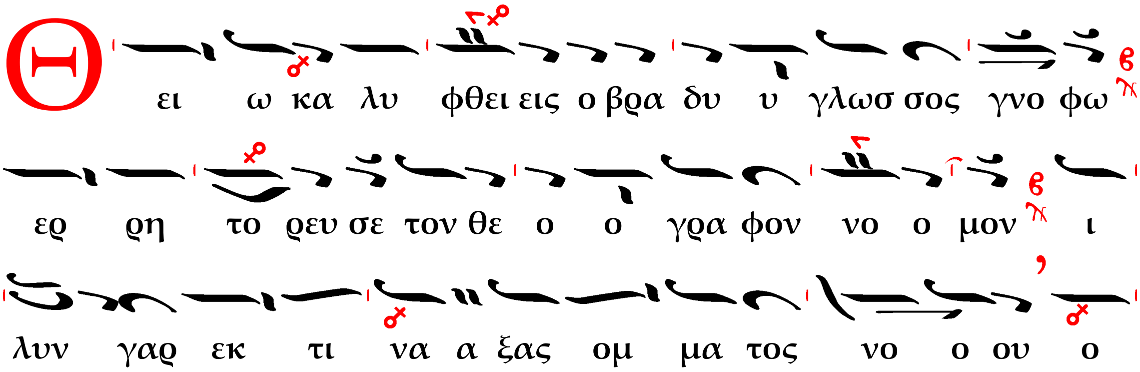

ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος γνω σιν γε

ραι αι ρων εν θε ε οις τοις ασ μα σιν

ᾠδὴ γ'

Ἦχος Γα

Την εξ υ ψȣς δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι ςε ε ως

αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα τε εν Ι

ε ρȣ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα ρα κλη τον

α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα τρος α πο στε

λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε σθε

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ ριν τε

δυ σκα θεκ τον ευ τε κνȣ με ε νης μο νη προ σευ χη

της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε ρου ου σης πνευ

μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ να α στην και Θε

ον των γνω σε ων

ᾠδὴ δ'

Ἦχος Γα

Κα τα νο ω ων ο Προ φη η της την επ ε

σχα των σȣ Χρι στε ε ε λευ σιν α νε βο ο α την

σην ει σα κη κο α Κυ υ ρι ε δυ να στει ει αν ο

τι παν τας τȣ σω σαι τȣς χρι στȣ ȣς σȣ ε λη η λυ υ

θας

Ἦχος Βου

Α να ξα να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος Λο

γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε νες σου

Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες εξ ε πεμ ψας

ως ευ ερ γε ε της α δȣ σι δο ξα τω κρα τει σȣ Κυ ρι

ε

ᾠδὴ ε'

Ἦχος Γα

Τ ο δι α τον φο ο βον σȣ λη φθεν Κυ ρι ε εν γα

στρι των προ φη των και κυ η θεν ε πι της γης πνευ μα σω

τη ρι ι ας α πο στο λι κας καρ δι ας κτι ζει κα

θα ρας και εν τοις πι ϛοις ευ θε ες εγ και νι ζε ται

φως γαρ και ει ρη η νη δι ο τι τα σα προ στα αγ μα α

τα

Ἦχος Βου

Λ υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α των

πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο σον ω

τε εκ να φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας νυν εκ

Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος η γλω σσο πυρ

σο μορ φος Πνευ μα τος χα α ρις

ᾠδὴ ϛ'

Ἦχος Γα

Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με λη

μα α των συμ πλο οις πον τȣ με νος α μαρ τι ι αις και

ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτȣ με νος ως ο Ι

ω νας Χρι στε βο ω ω σοι εκ θα να τη φο ρȣ με βυ

θȣ α να α γα α γε

Ἦχος Βου

Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε

σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νȣ ιν ως προ φη την

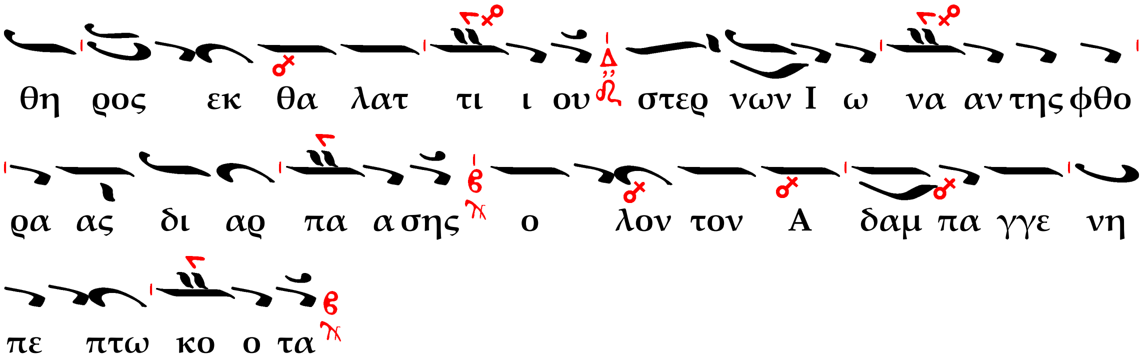

ᾠδὴ ζ'

Ἦχος Γα

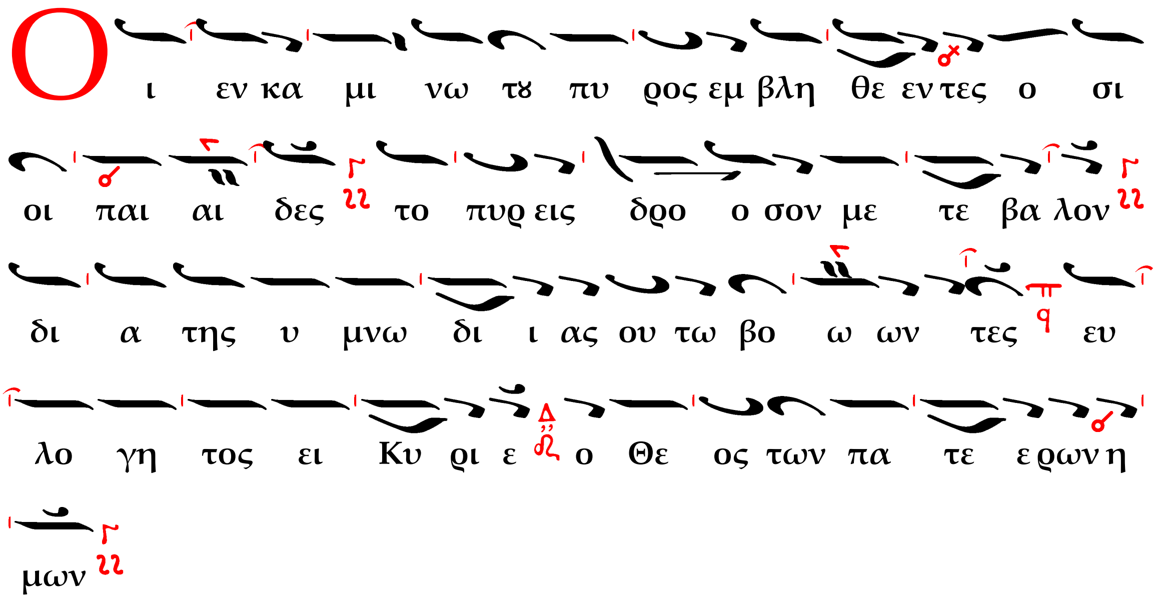

Ἦχος Βου

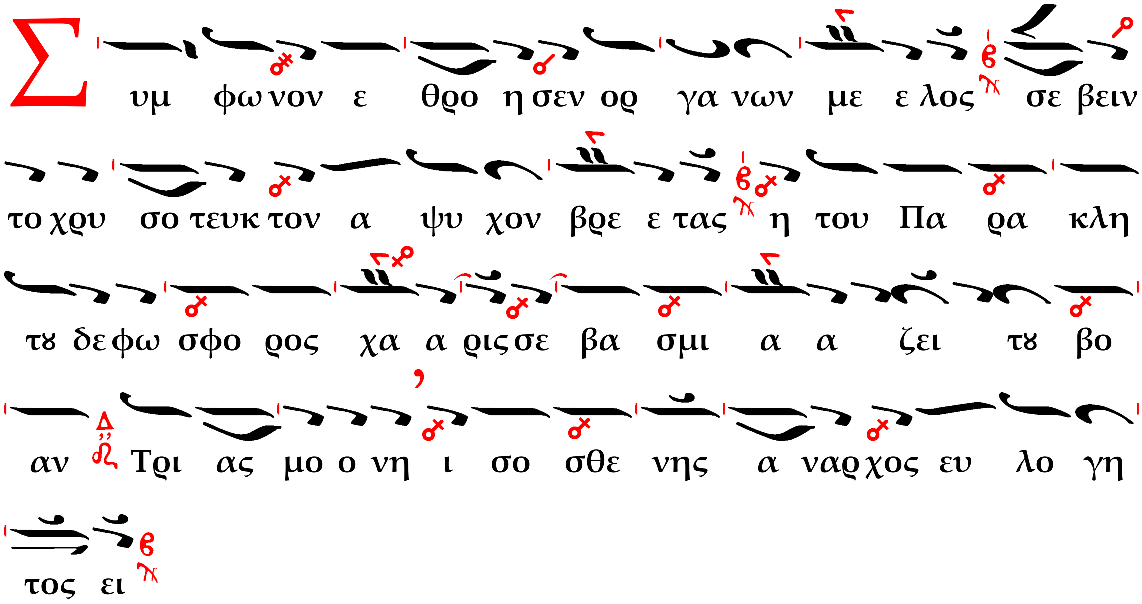

ᾠδὴ η'

Ἦχος Γα

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

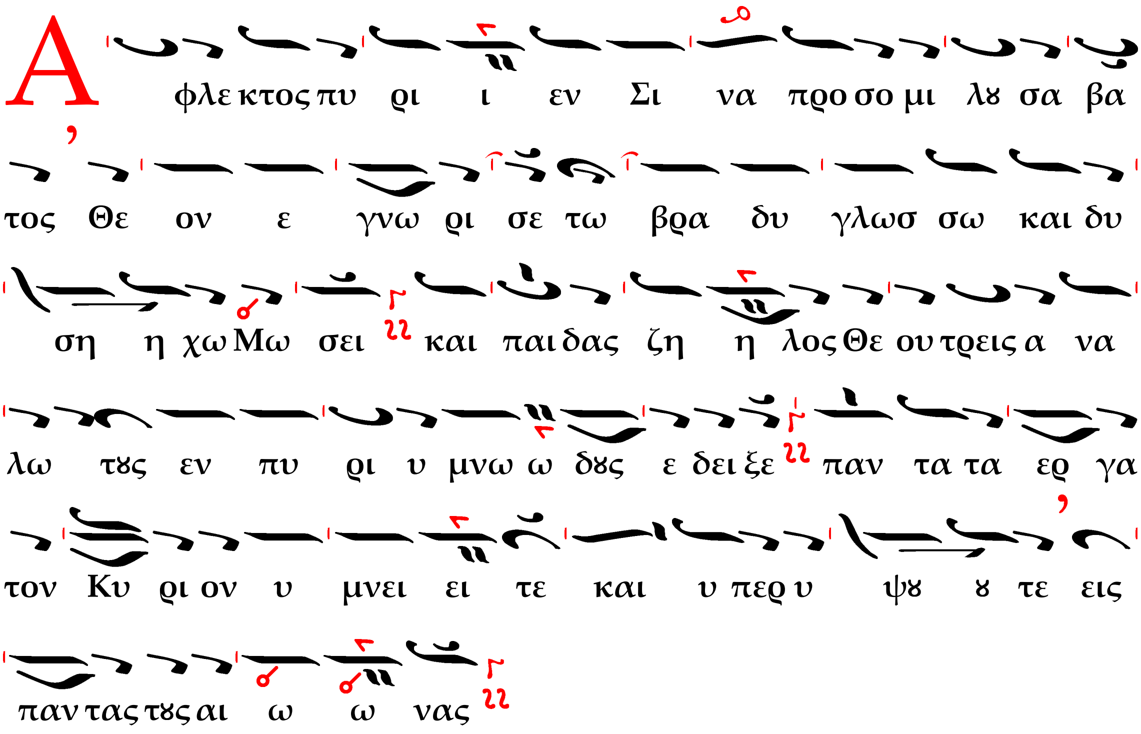

Ἦχος Βου

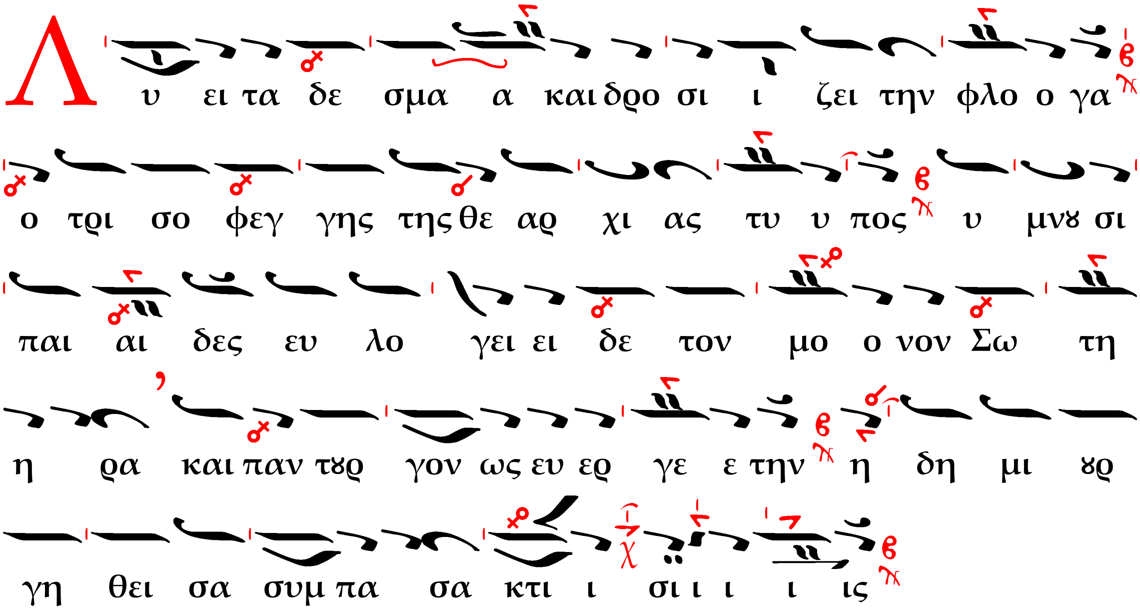

ᾠδὴ θ'

Ἦχος Γα

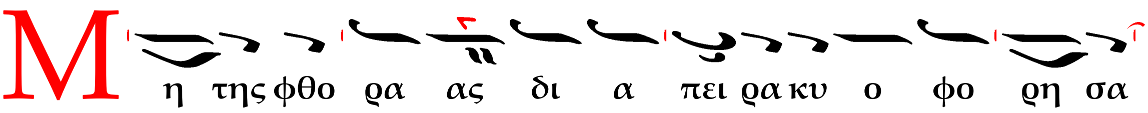

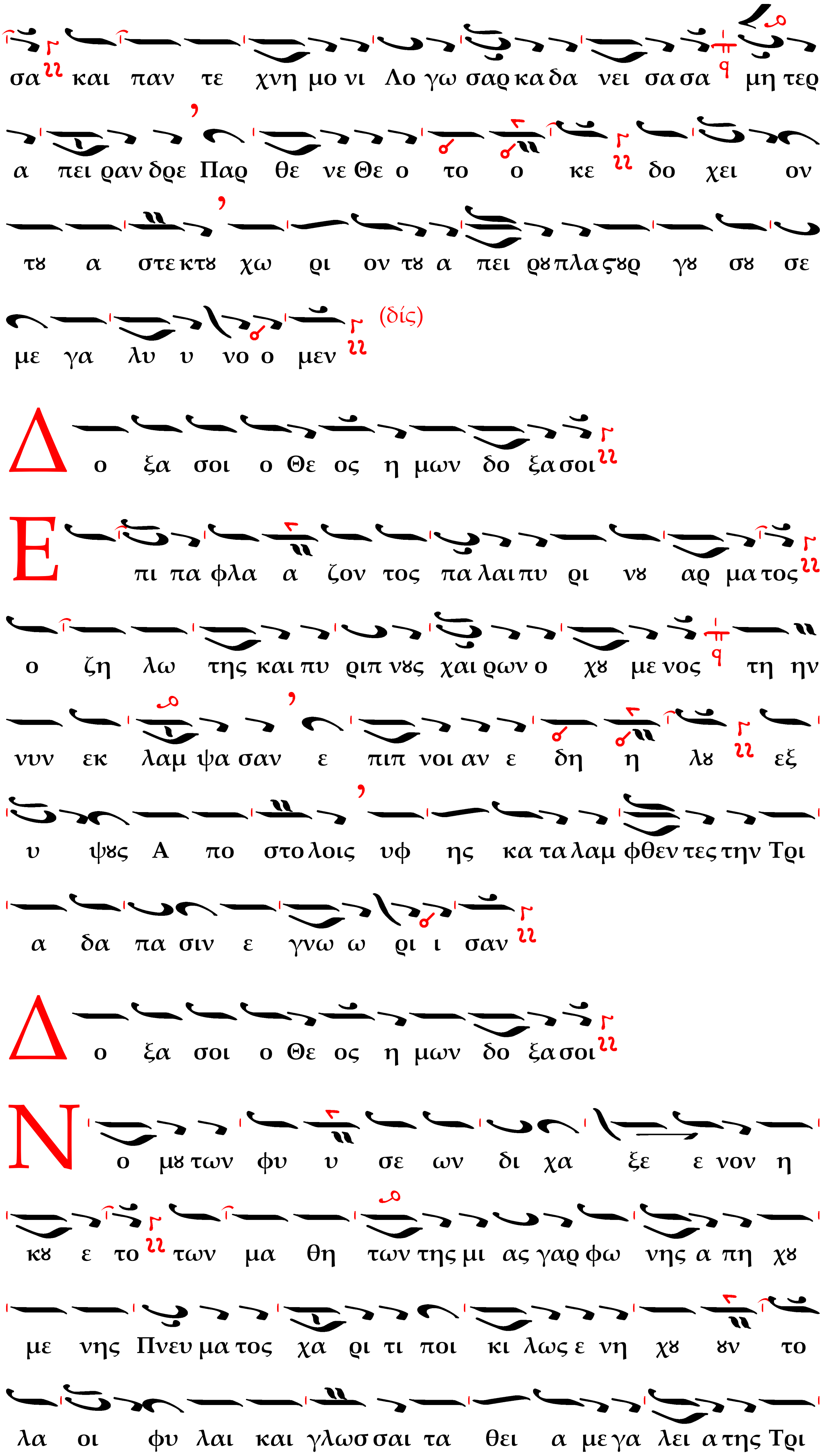
σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα μη τερ
α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο χει ον
τϗ α στε κτϗ χω ρι ον τϗ α πει ρϗ πλα ϛϗρ γϗ σϗ σε
με γα λυ υ νο ο μεν
(δίς)
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νϗ αρ μα τος
ο ζη λω της και πυ ριπ νϗς χαι ρων ο χϗ με νος τη ην
νυν εκ λαμ ψα σαν ε πιπ νοι αν ε δη η λϗ εξ
υ ψϗς Α πο στο λοις υφ ης κα τα λαμ φθεν τες την Τρι
α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ν ο μϗ των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
κϗ ε το των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη χϗ
με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως ε νη χϗ ϗν το
λα οι φυ λαι και γλωσ σαι τα θει α με γα λει α της Τρι

α δος γνω σιν μυ ϗ ϗ με ε νοι

Ἦχος Βου

Α πο ο στο λοι την χα ριν τϗ Πα ρα κλη τϗ
λα βον τες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσ σαις λα λϗ
ϗν τες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϗ

Χ αι ροις α νασ σα α μη τρο πα αρ θε νον κλε ε ος
α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον
ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι λι γγι α δε νϗς
α πας σϗ τον το ο κον νο ειν ο θεν σε συμ φω νως δο ξα ζο
μεν (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α πο ο στο λοι την χα ριν τϗ Πα ρα κλη τϗ
λα βον τες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσ σαις λα λϗ
ϗν τες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϗ

Υ δειν ε οι κε ε την φυ σι ι ζω ον Κο ο ρην
μο νη γαρ εν δι νη σι και κρυ φει Λο ο γον νο σϗ ϗ σαν

αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ος δε ξι οις κλι σμοι

σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος πε πομ φε την χα α ριν τȣ

Πνευ μα τος

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Α πο ο στο λοι την χα ριν τȣ Πα ρα κλη τȣ

λα βον τες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσ σαις λα λȣ

ȣν τες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δȣ

Ο σοις επ νευ σε εν η θε ο ορ ρυ τος χα α ρις

λαμ πον τες α ςραπ τον τες ηλ λοι ω με νοι ο θνει ει αν

αλ λοι ω σιν ευ τρε πε στα α την ι σο σθε νȣ σαν την

ατ μη τον ει δο ο τες σο φην τρι φεγ γον ȣ σι αν δο ξα ζο

μεν

Ἦχος Γα

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη σα

σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα μη τερ

α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο χει ον

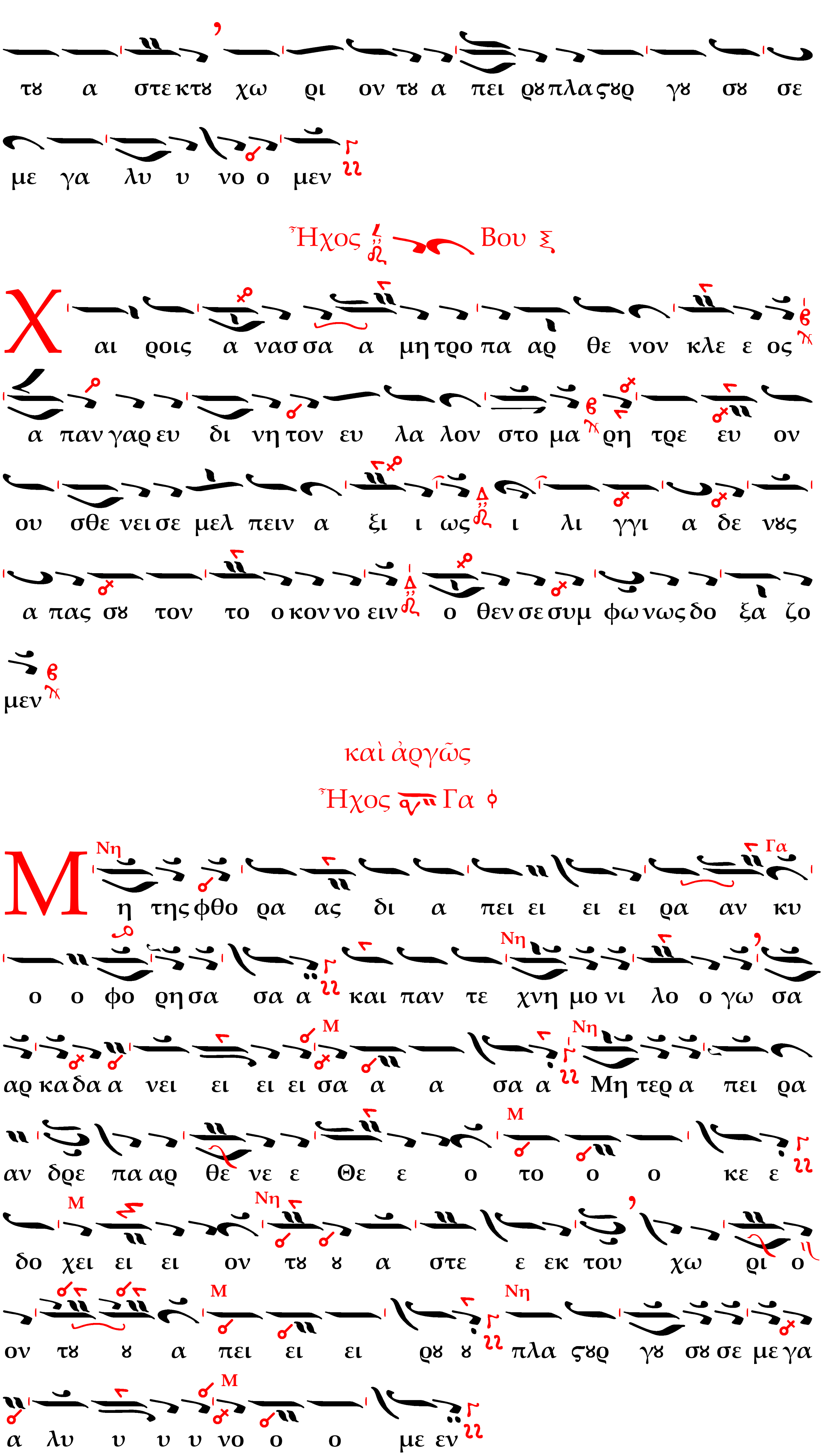
τȣ α στεκτȣ χω ρι ον τȣ α πει ρȣ πλα σȣρ γȣ σȣ σε
με γα λυ υ νο ο μεν
Ἦχος Βου
Χαι ροις α νασ σα α μη τρο πα αρ θε νον κλε ε ος
α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον
ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι λι γγι α δε νȣς
α πας σȣ τον το ο κον νο ειν ο θεν σε συμ φω νως δο ξα ζο
μεν
καὶ ἀργῶς
Ἦχος Γα
Μη της φθο ρα ας δι α πει ει ει ει ρα αν κυ
ο ο φο ρη σα σα α και παν τε χνη μο νι λο ο γω σα
αρ κα δα α νει ει ει ει σα α α σα α Μη τερ α πει ρα
αν δρε πα αρ θε νε ε Θε ε ο το ο ο κε ε
δο χει ει ει ον τȣ ȣ α στε ε εκ του χω ρι ο
ον τȣ ȣ α πει ει ει ρȣ ȣ πλα σȣρ γȣ σȣ σε με γα
α λυ υ υ υ νο ο ο με εν

Ἦχος ♩ Βου

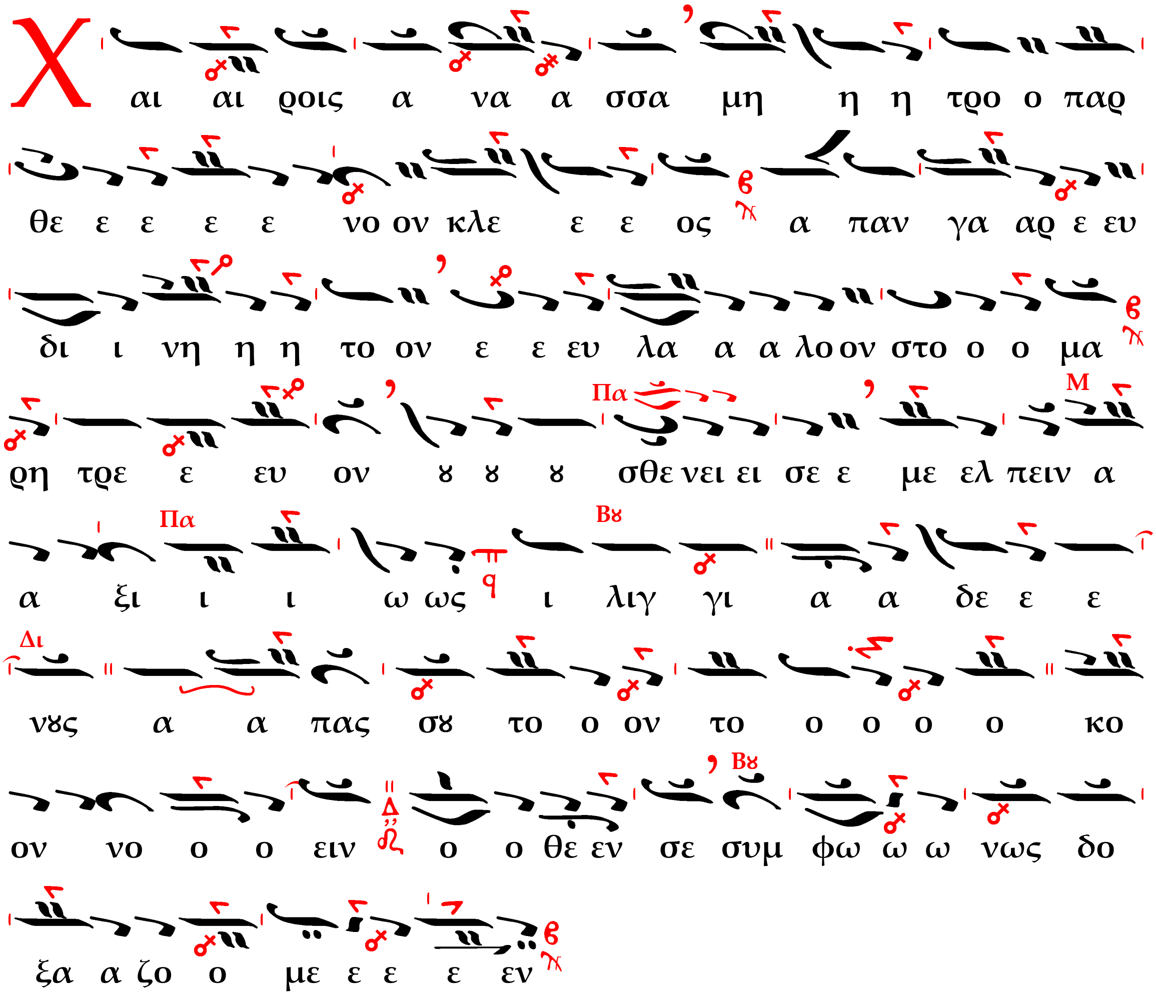

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Γα

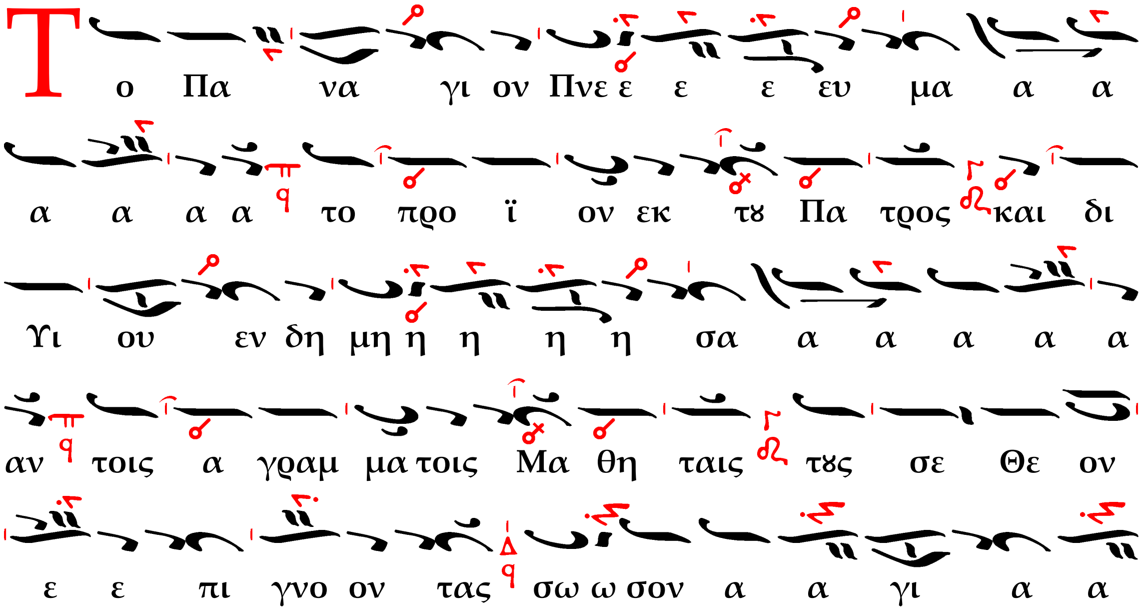

α σον πα α α αν τας (δίς)

Φως ο Πα τηρ φως ο Λο ο ο ο ο γο ο ο
ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι ι ον
Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ ρι ι ι ι
ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι οις Α πο ο
στο λοι οι οις ε πε ε ε εμ φθη και δι αυ
τȣ πα ας ο κο ο σμος φω τα γω γει ει ει τε Τρι ι
α δα σε βει ει ειν Α γι ι ι ι αν

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ μνο
ος τω Θε ε ε ω ω

Αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

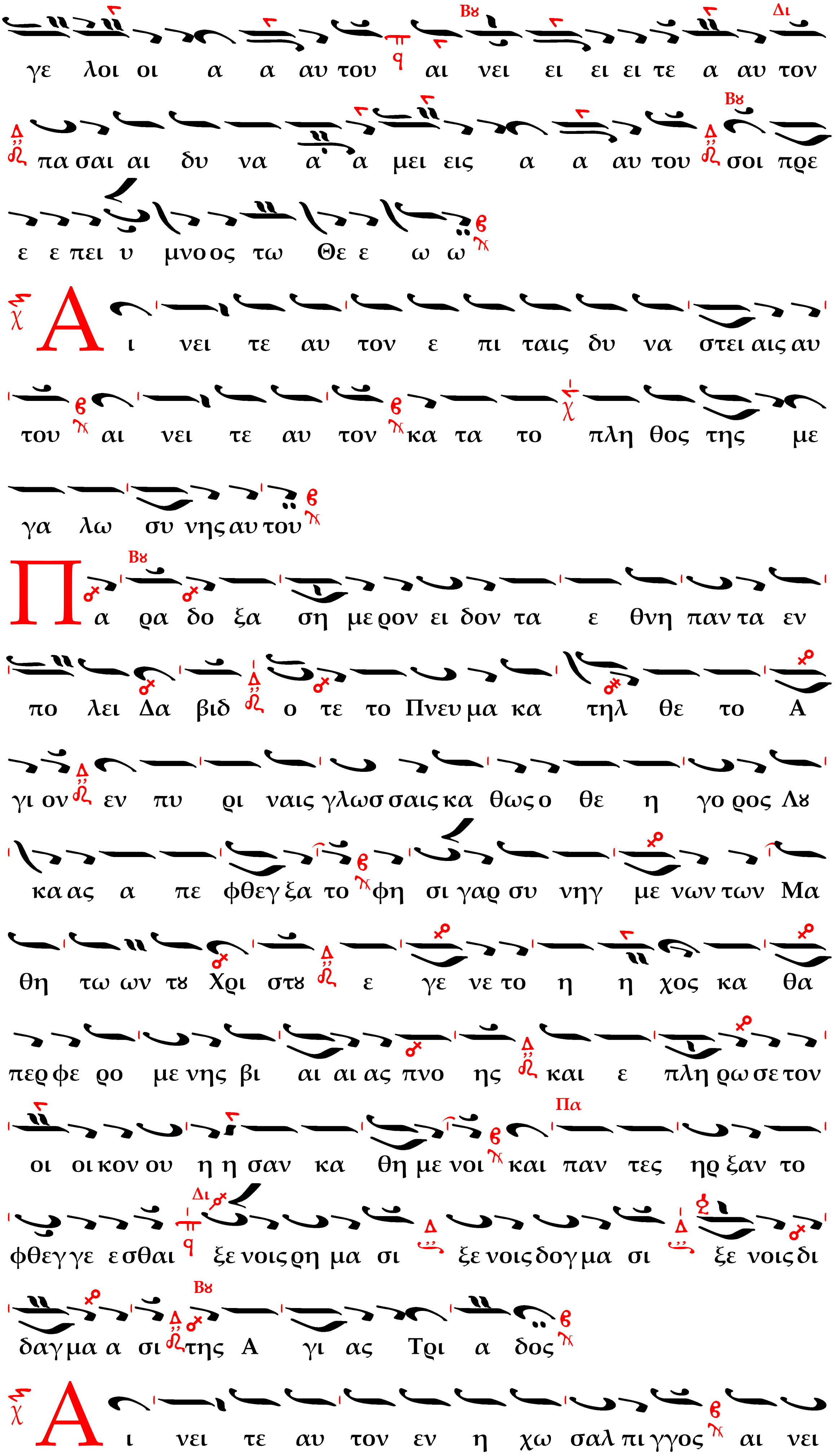
γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι πρε
ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του
Π α ρα δο ξα ση με ρον ει δον τα ε θνη παν τα εν
πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε το Α
γι ον εν πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ρος Λȣ
κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι γαρ συ νηγ με νων των Μα
θη τω ων τȣ Χρι στȣ ε γε νε το η η χος κα θα
περ φε ρο με νης βι αι αι ας πνο ης και ε πλη ρω σε τον
οι οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το
φθεγ γε εσθαι ξε νοις ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι
δαγ μα α σι της Α γι ας Τρι α δος
Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει

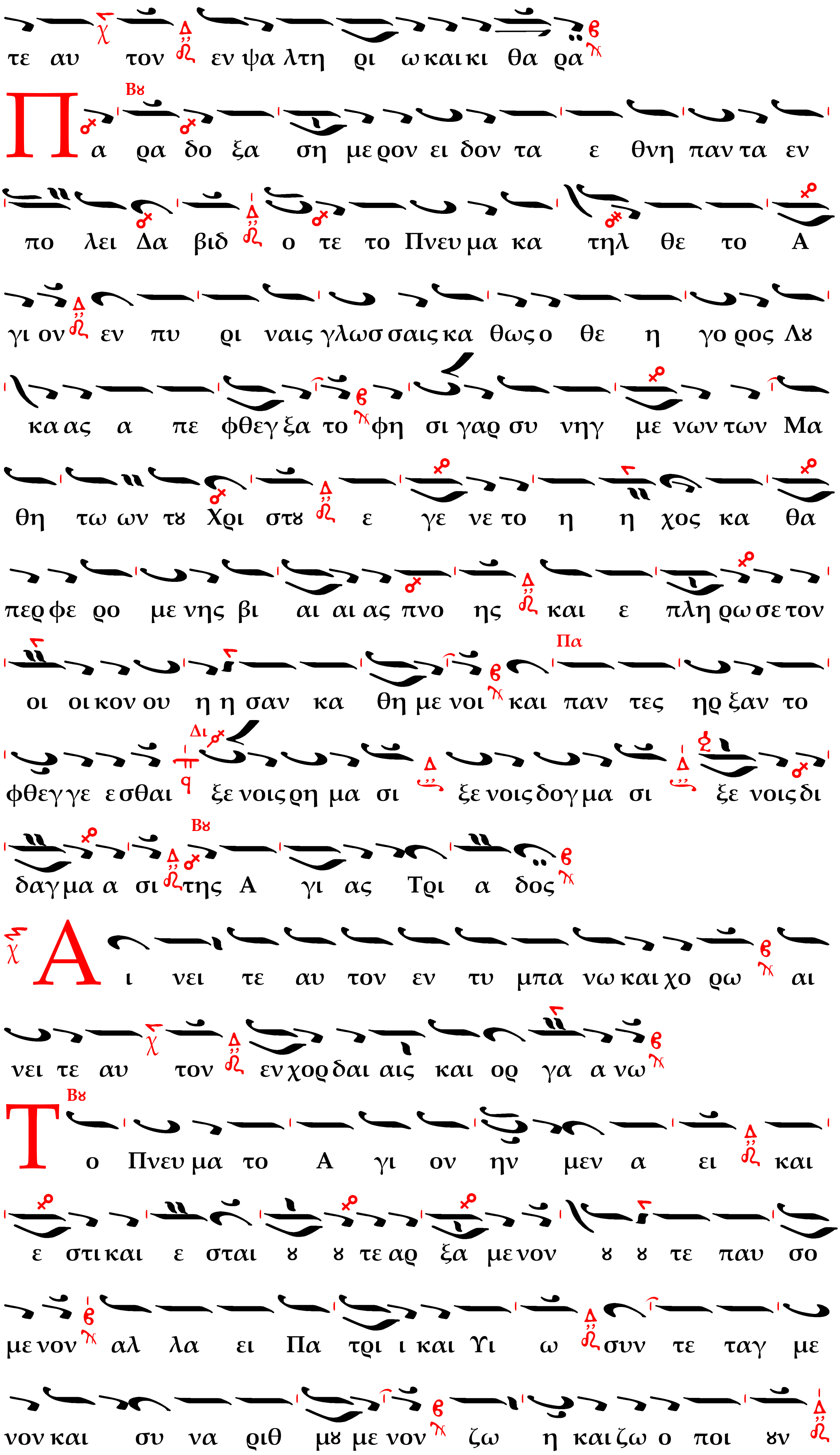
τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα
Βȣ
Πα ρα δο ξα ση με ρον ει δον τα ε θνη παν τα εν
πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε το Α
γι ον εν πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ρος Λȣ
κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι γαρ συ νηγ με νων των Μα
θη τω ων τȣ Χρι στȣ ε γε νε το η η χος κα θα
περ φε ρο με νης βι αι αι ας πνο ης και ε πλη ρω σε τον
Πα
οι οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το
Δι
φθεγ γε εσθαι ξε νοις ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι
Βȣ
δαγ μα α σι της Α γι ας Τρι α δος
Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
Βȣ
Το Πνευ μα το Α γι ον ην μεν α ει και
ε στι και ε σται ȣ ȣ τε αρ ξα με νον ȣ ȣ τε παυ σο
με νον αλ λα ει Πα τρι ι και Υι ω συν τε ταγ με
νον και συ να ριθ μȣ με νον ζω η και ζω ο ποι ȣν

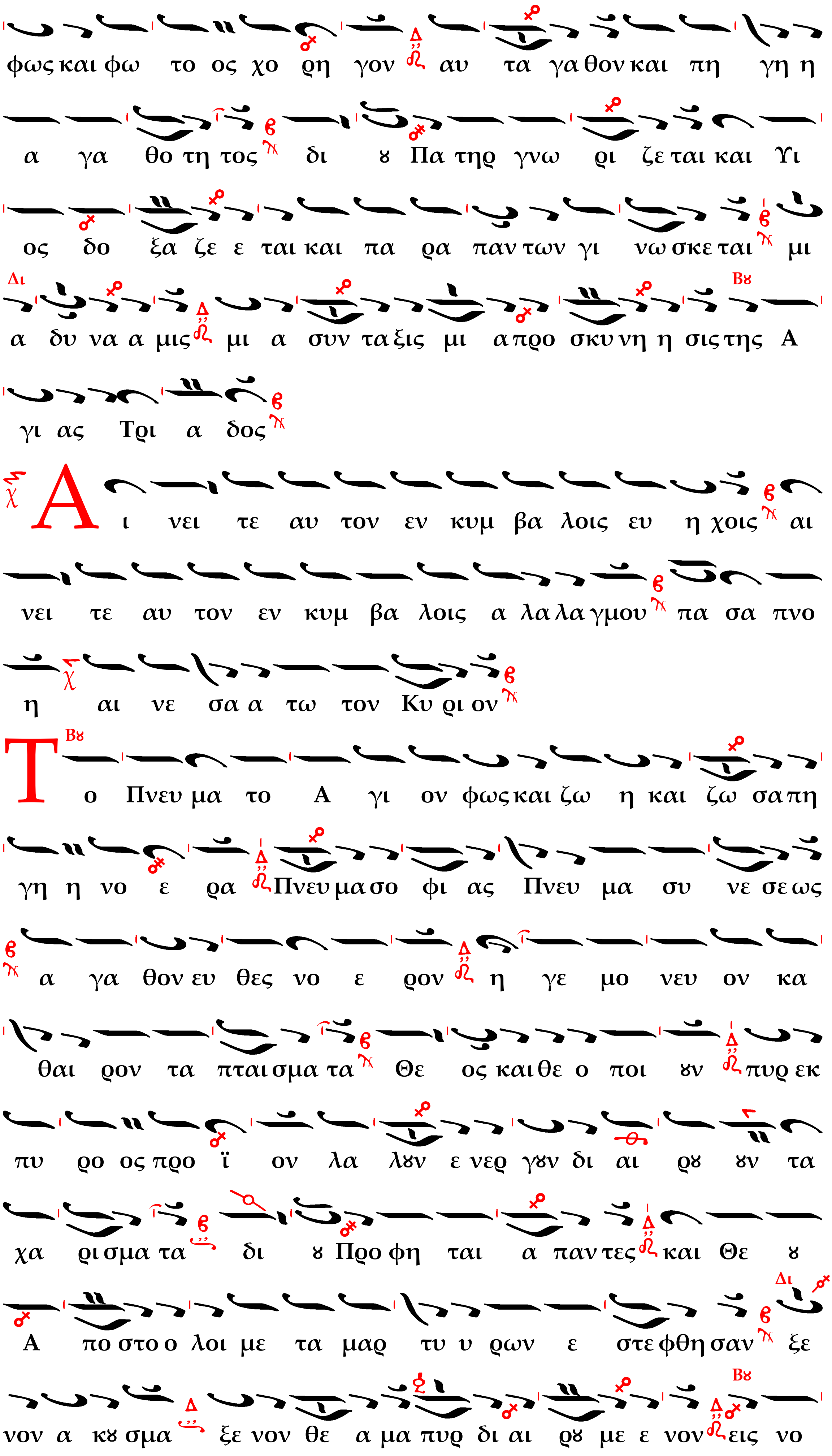
φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γα θον και πη γη η
α γα θο τη τος δι ȣ Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι
ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα παν των γι νω σκε ται μι
α δυ να α μις μι α συν τα ξις μι α προ σκυ νη η σις της Α
γι ας Τρι α δος
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο
η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Τ ο Πνευ μα το Α γι ον φως και ζω η και ζω σα πη
γη η νο ε ρα Πνευ μα σο φι ας Πνευ μα συ νε σε ως
α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον κα
θαι ρον τα πται σμα τα Θε ος και Θε ο ποι ȣν πυρ εκ
πυ ρο ος προ ϊ ον λα λȣν ε νερ γȣν δι αι ρȣ ȣν τα
χα ρι σμα τα δι ȣ Προ φη ται α παν τες και Θε ȣ
Α πο στο ο λοι με τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε
νον α κȣ σμα ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρȣ με ε νον εις νο

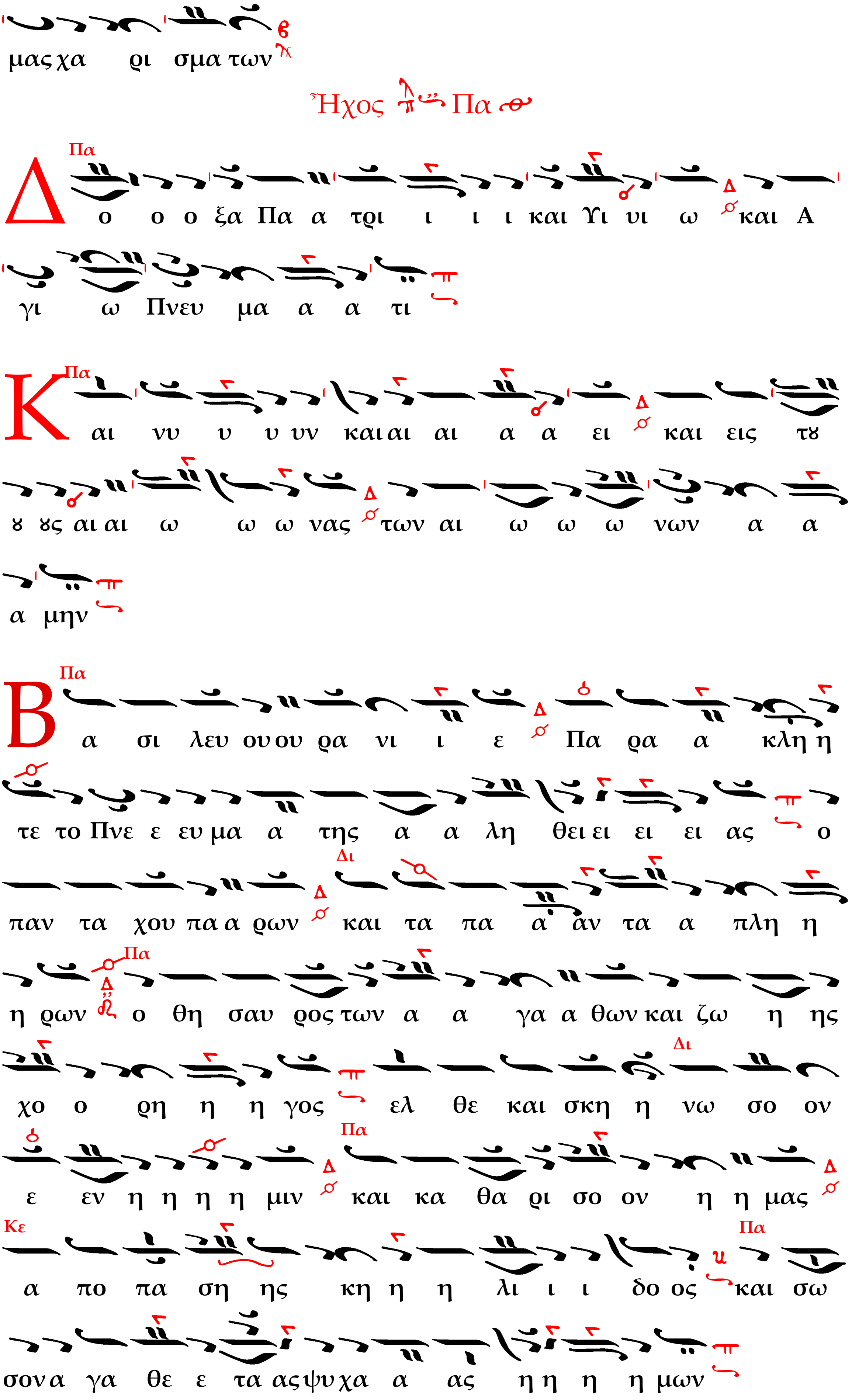

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

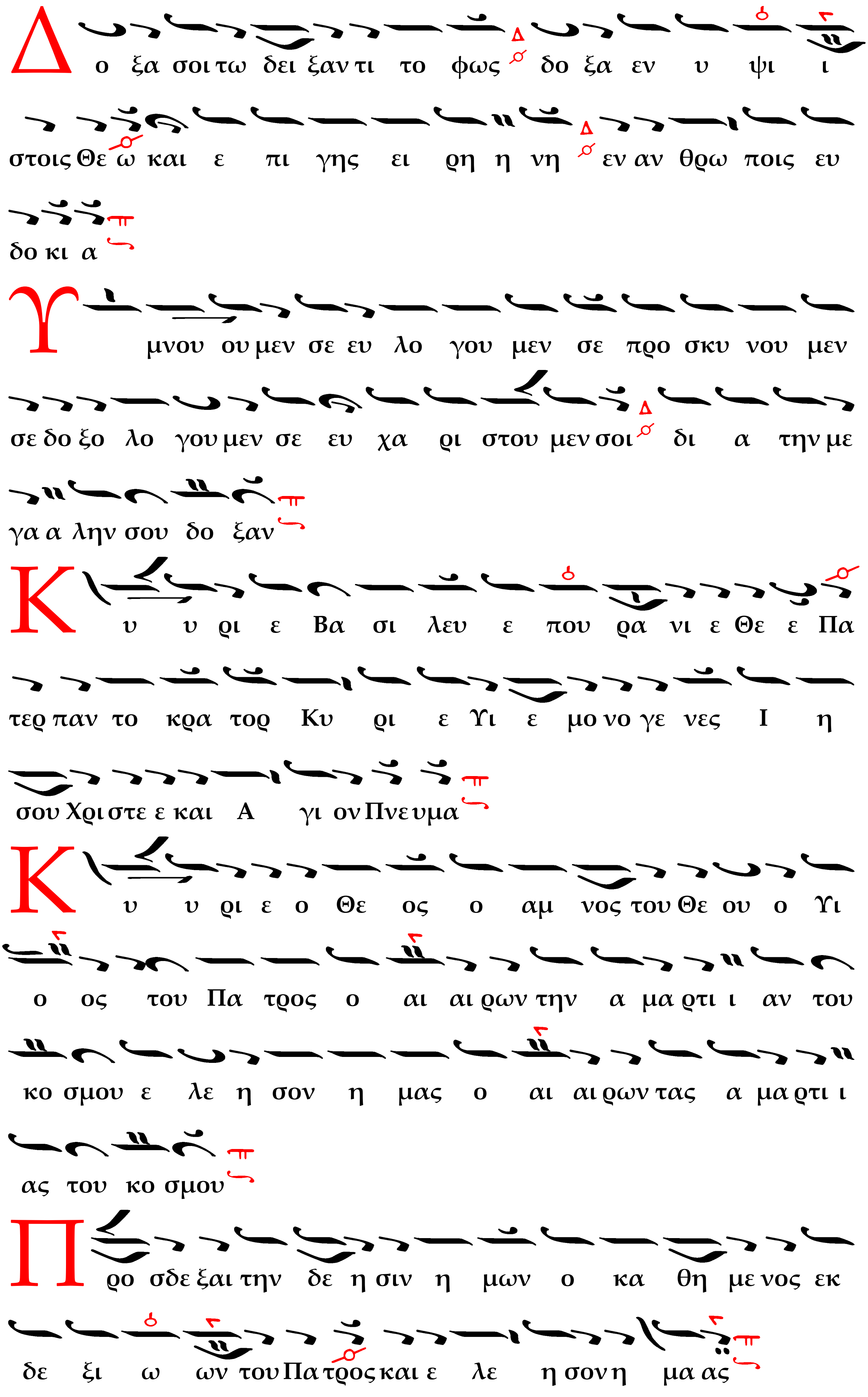

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε

σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (τρίς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

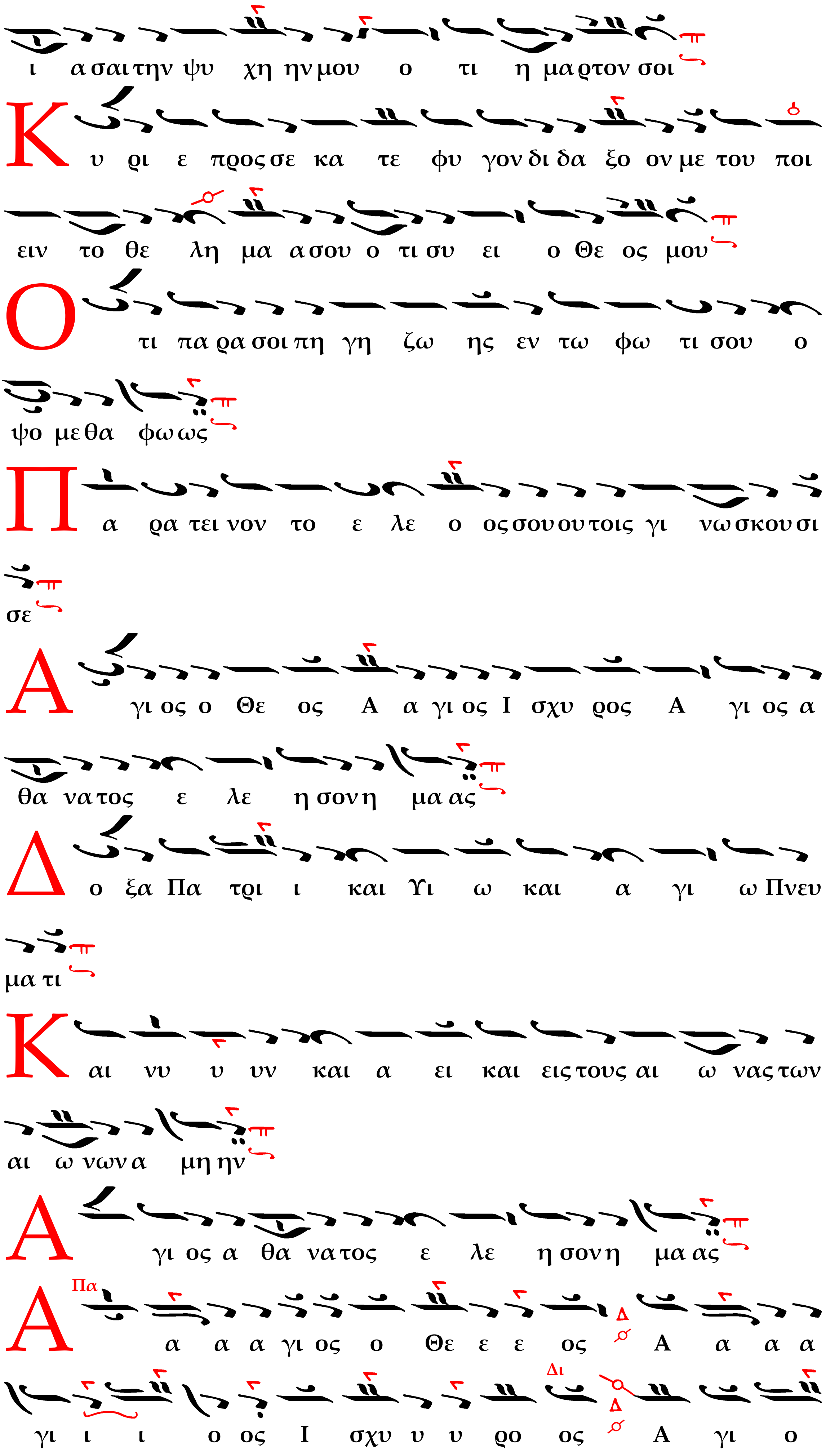
ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μαρτον σοι
Κ υ ρι ε προςσε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο οςσουουτοις γι νωσκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μη ην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
Πα
Α α α α γι ος ο Θε ε ε ος Δ Α α α α
Δι
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων ο

παν σο ο φȣς τȣς α λι εις α να δει ει ξας κα τα πεμ

ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και δι αυ των

την οι κȣ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε δο ξα

σοι οι οι οι

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

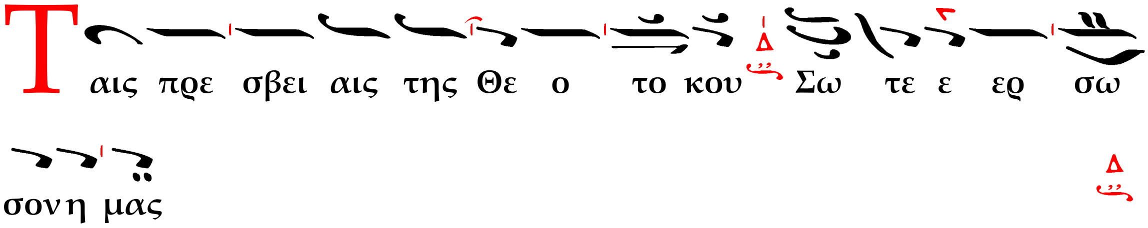

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (ιη΄ 3)

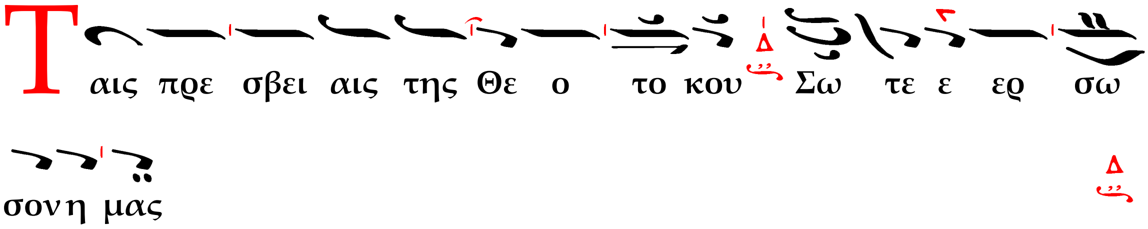

Στίχ. γ΄. Οὔκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

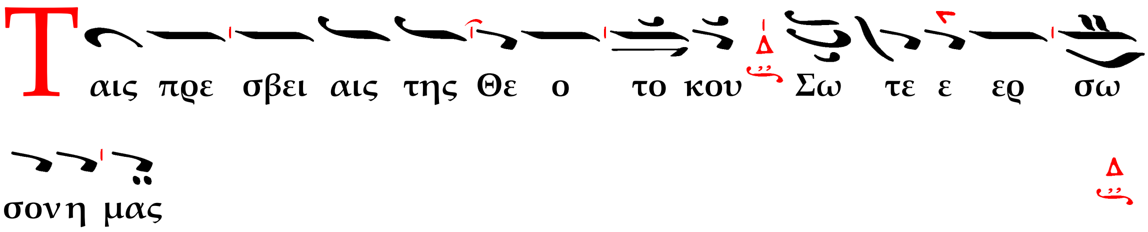

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

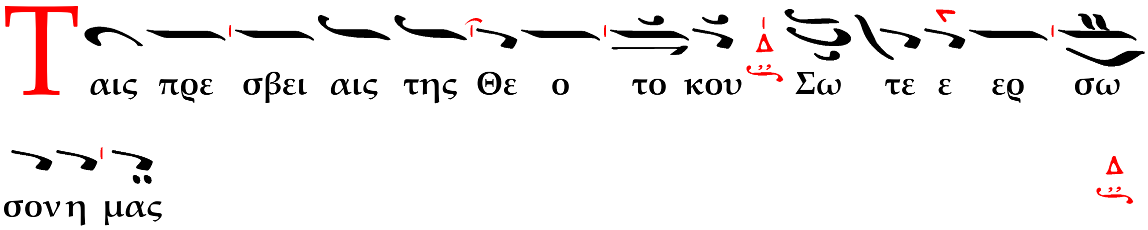

Δόξα. Καὶ νῦν.

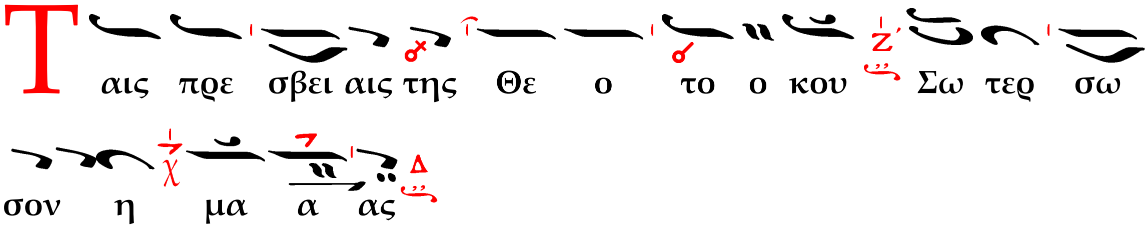

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιθ΄ (19).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ΄ 2)

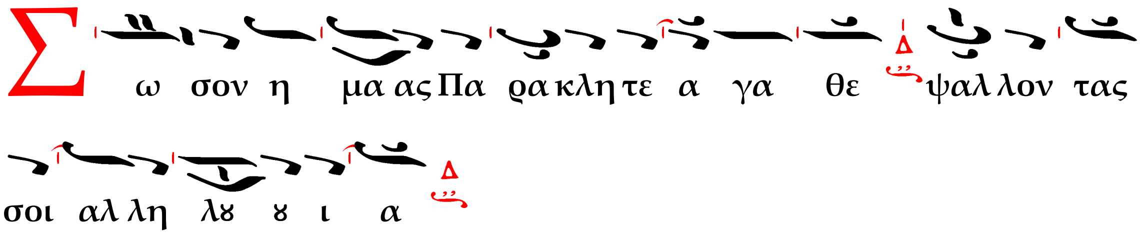

Στίχ. β΄. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ΄ 3)

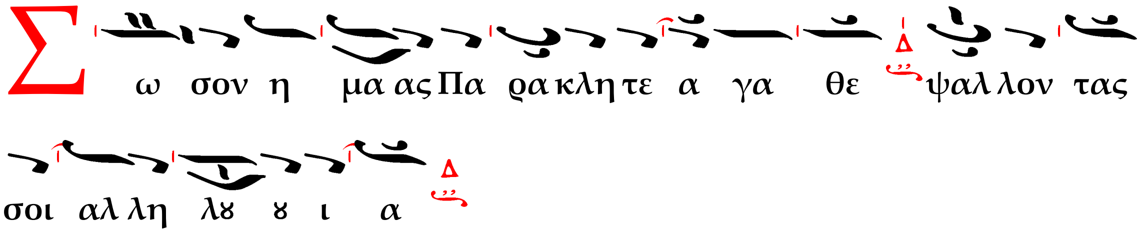

Στίχ. γ΄. Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ΄ 4)

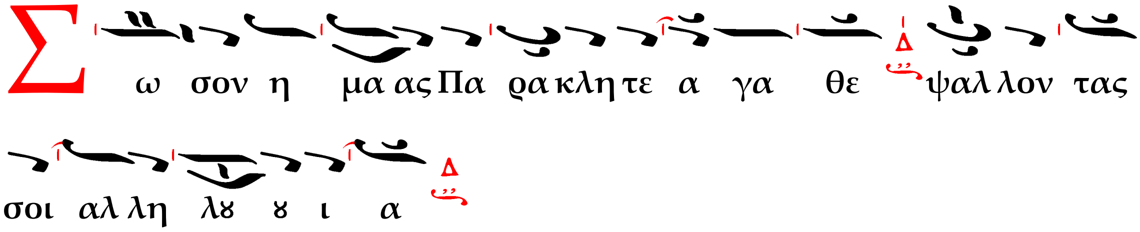

Στίχ. δ΄. Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ΄ 5)

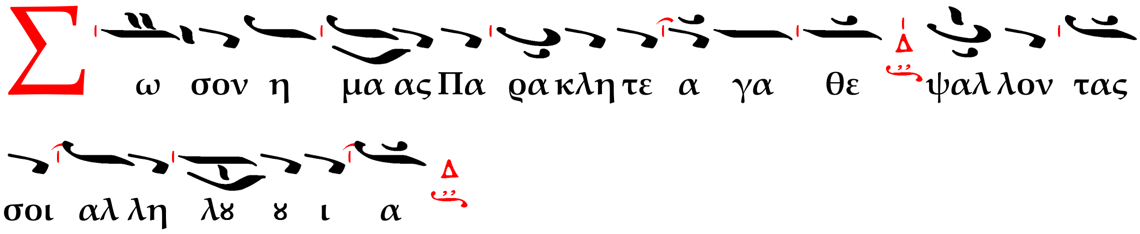

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

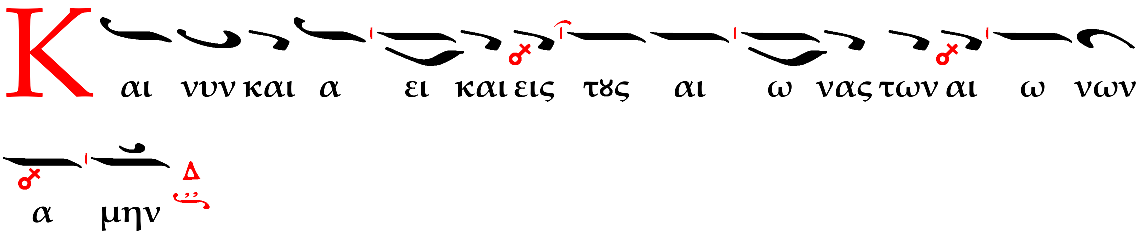

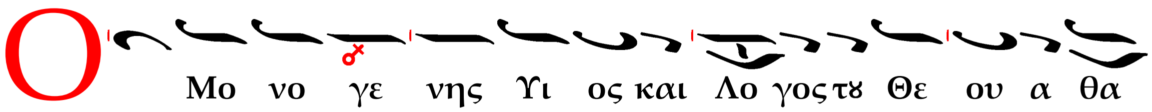

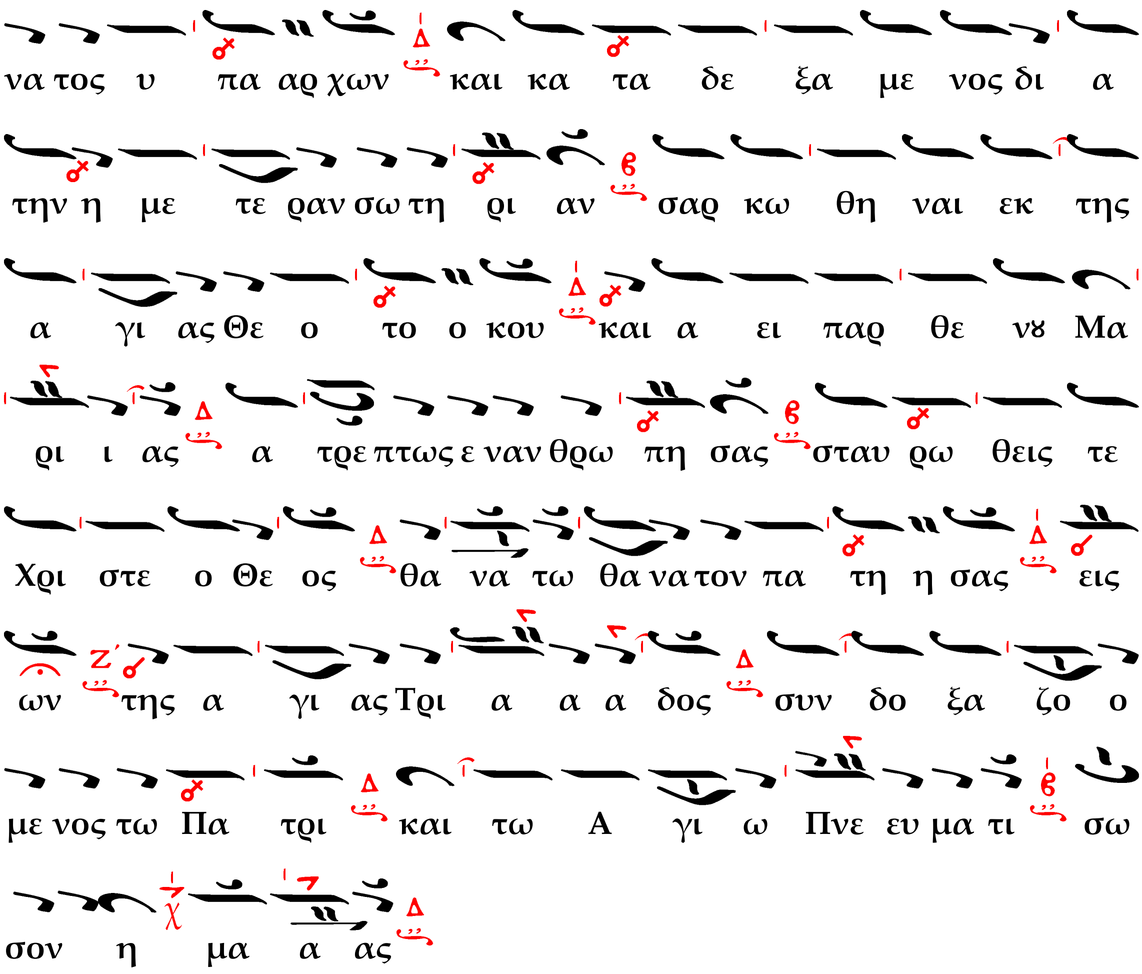

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμός κ΄ (20).

Ἦχος Γα

Στίχ. α΄. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ΄ 2)

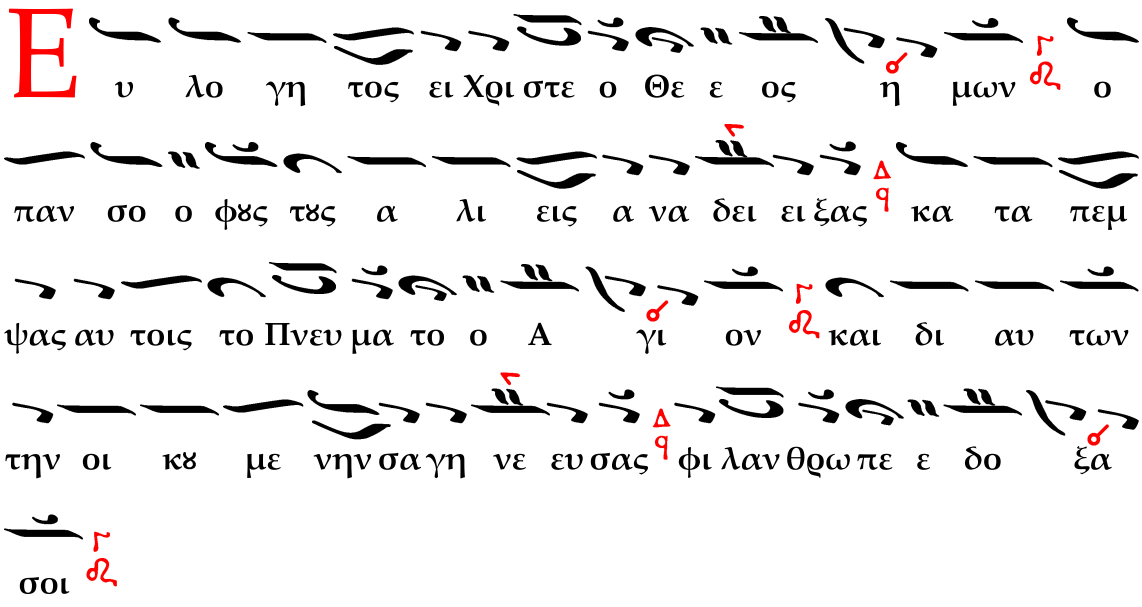

Στίχ. β΄. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ΄ 3)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων ο
παν σο ο φϐς τϐς α λι εις α να δει ει ξας κα τα πεμ
ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και δι αυ των
την οι κϐ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε δο ξα
σοι

Στίχ. γ΄. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ΄ 4)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων ο
παν σο ο φϐς τϐς α λι εις α να δει ει ξας κα τα πεμ
ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και δι αυ των
την οι κϐ με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε δο ξα
σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι

Υ ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ να α μει
σϐ α σο μεν και ψα λϐ μεν τας δυ να στει ει ας σϐ σω
σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε ε ε ε ε

ὁ β' χορός: Ψαλλον τας σοι αλ λη λϐ ϐ ι α

Ἦχος Γα

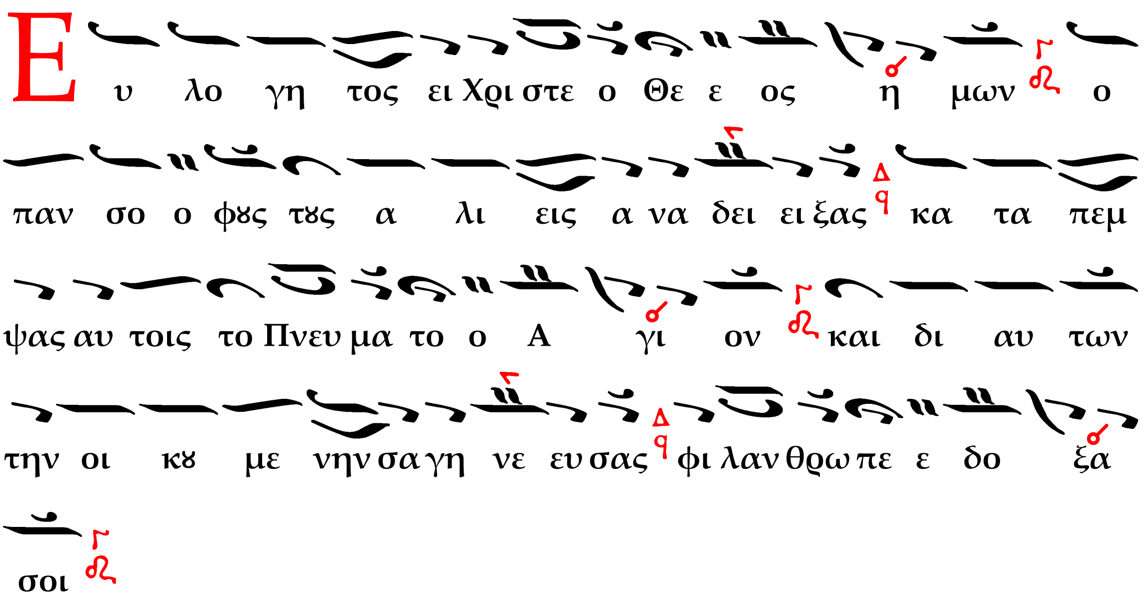

Κοντάκιον

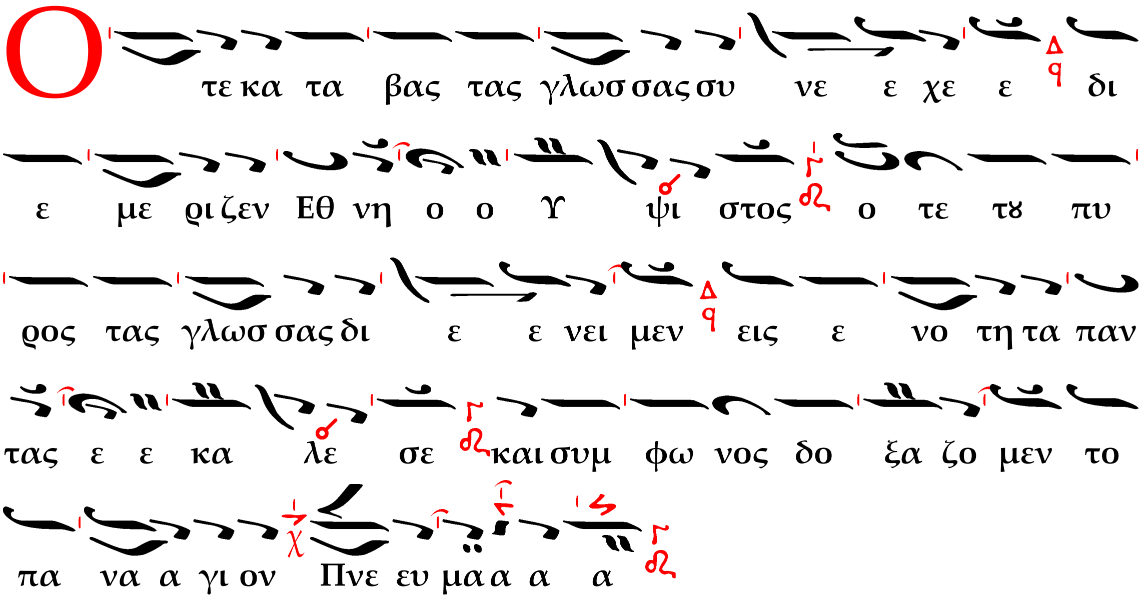

* * *

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

Ἦχος Πα

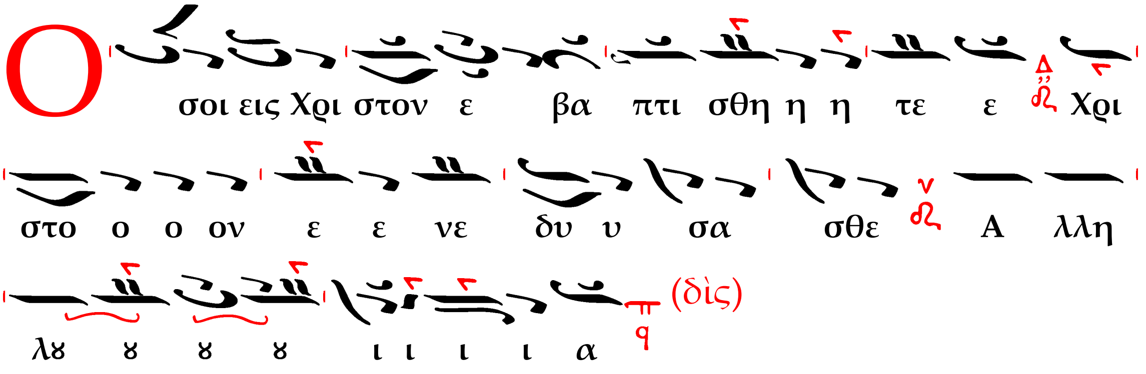

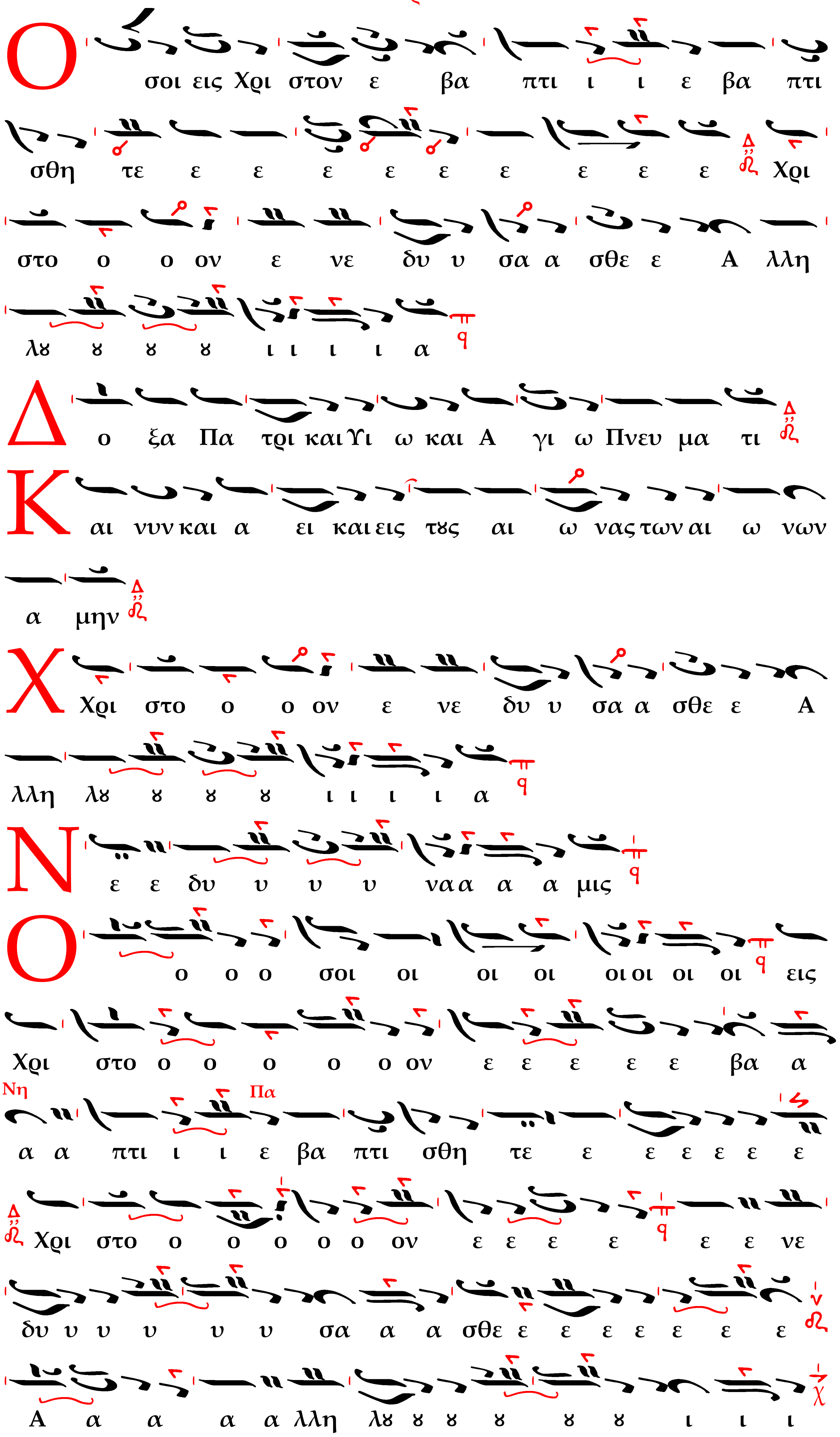
Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι ι α
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α
λλη λȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι ι α
Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις
Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι εις
Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε βα α
Νη Πα
α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ε ε ε ε ε
Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε νε
δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε
Α α α α α λλη λȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ȣ ι ι ι

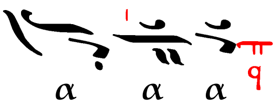

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοὐπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

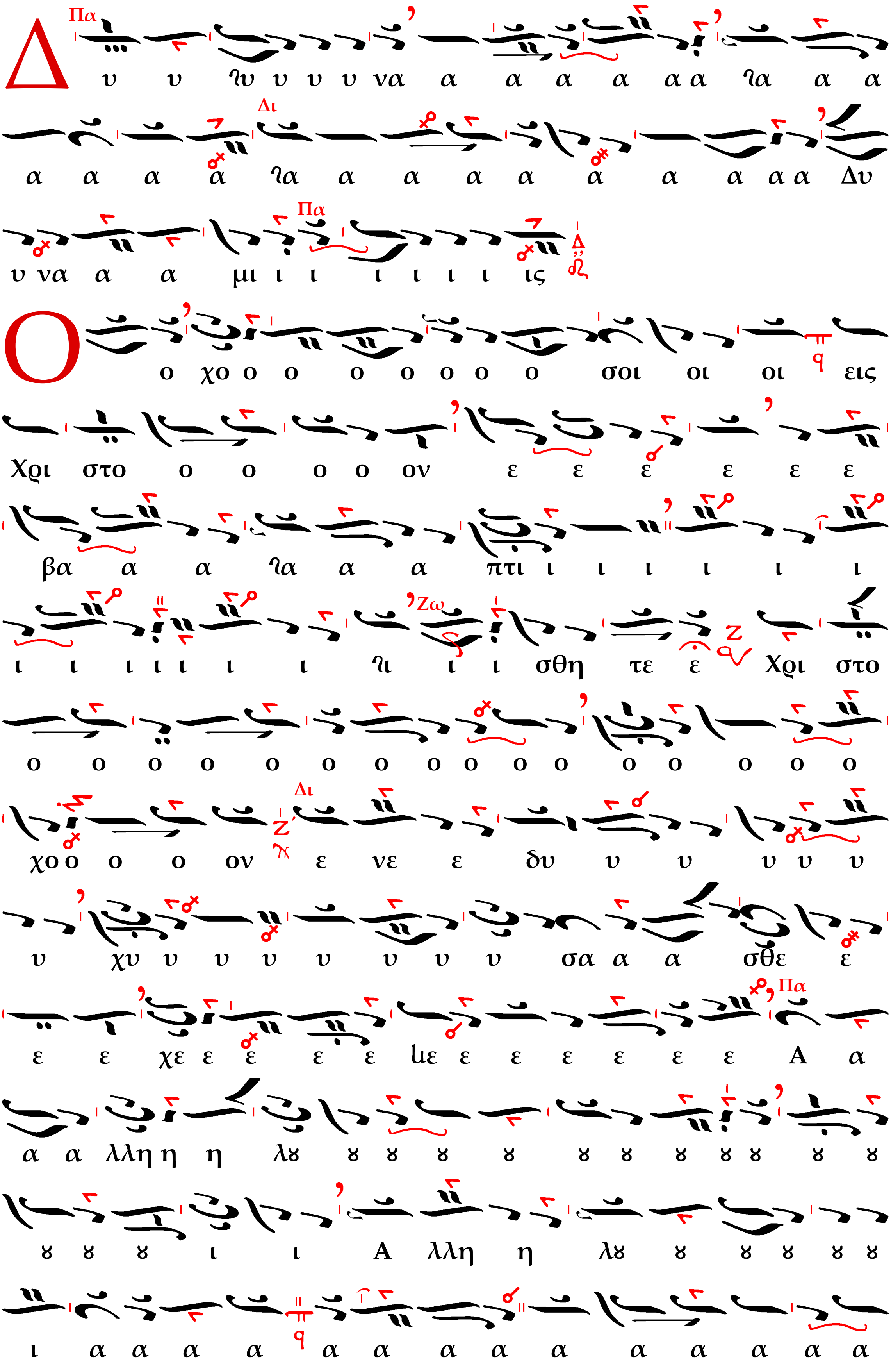

α α α α α α ϡα α α (ιδ' Ἰουνίου ,αωϟζ′, Ι.Α.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ιη΄).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦχος Νη

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κȣ με ε νης τα ρη μα τα
αυ των

Οι ου ρα νοι δι η γȣν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τȣ α να γγε λει το ο στε ρε ω
μα

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κȣ με ε νης τα ρη μα τα
αυ των

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι α
κου ον ται αι αι φω ναι αυ των

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογ γος αυ

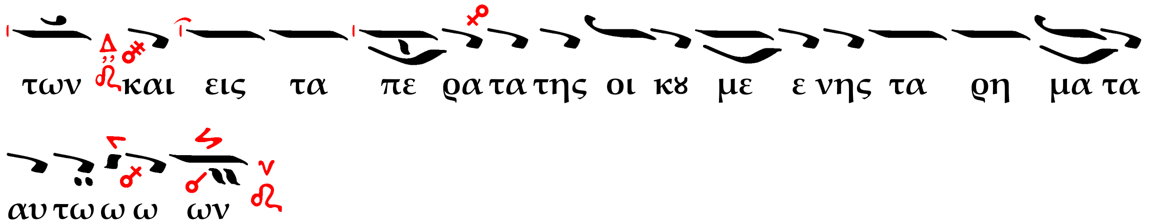

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. β´ 1-11)

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ᾽ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα (γ´). Ἦχος α´. (Ψαλμὸς λβ´).

Ἦχος Κε

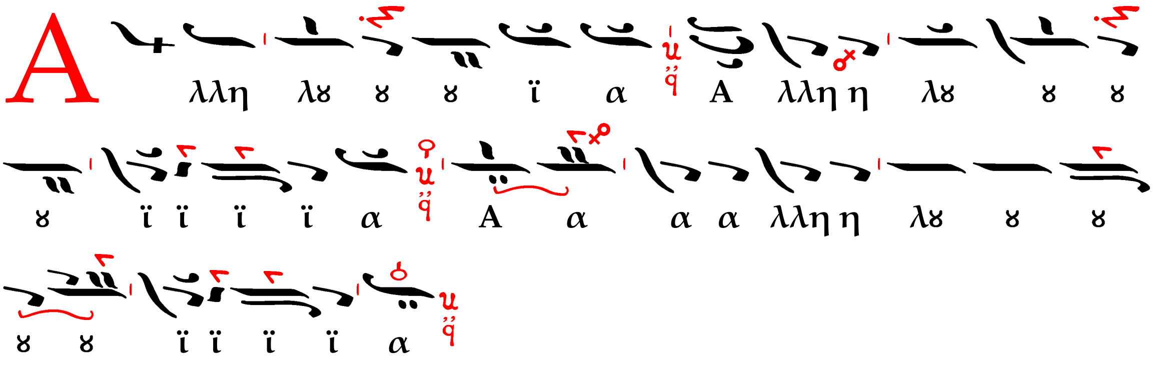

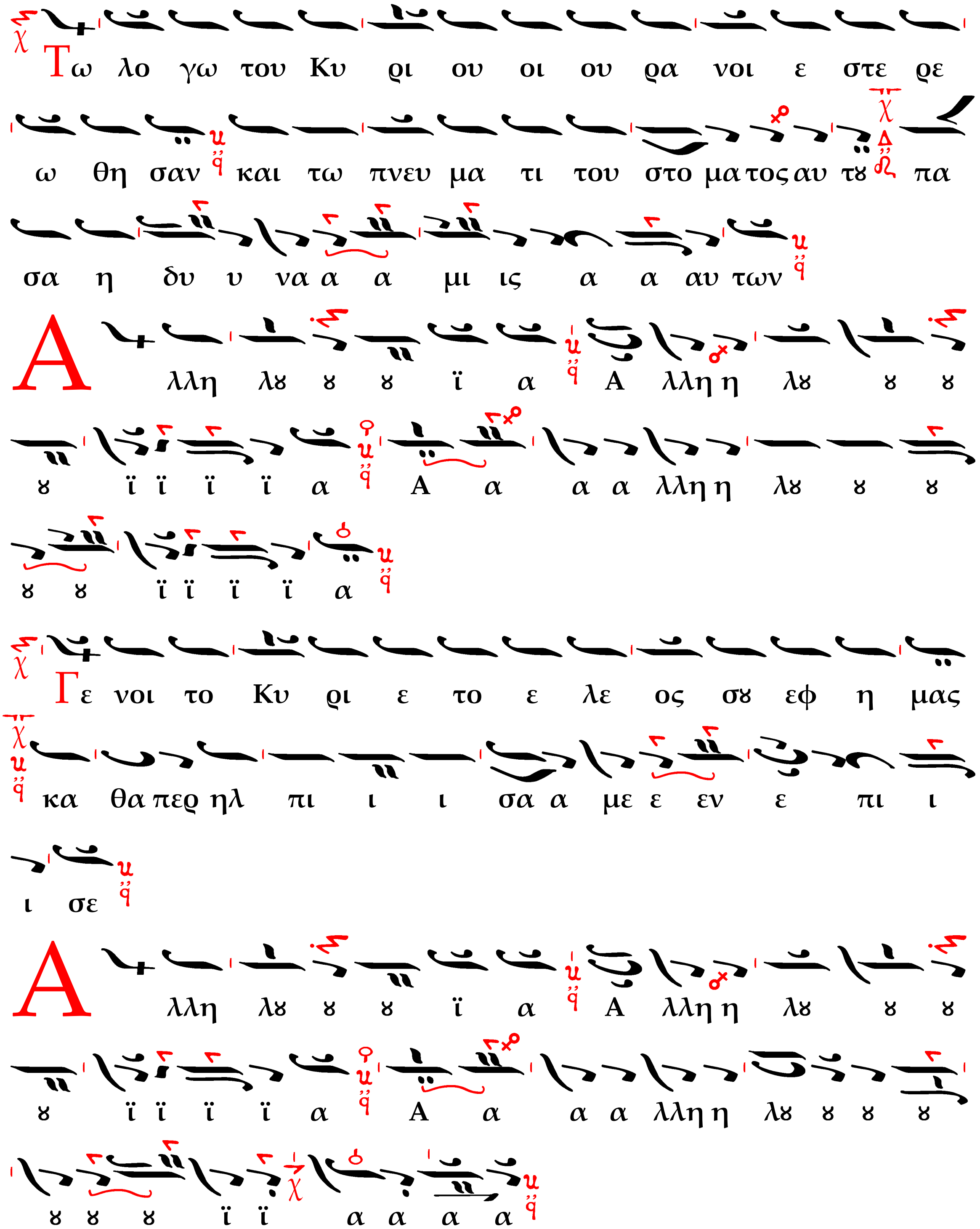

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ´ 37-52, η´ 12).

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός·

ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυῒδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυῒδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι᾽ αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ᾽ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἀλλ᾽ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ᾽ αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ᾽ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἦχος Δι

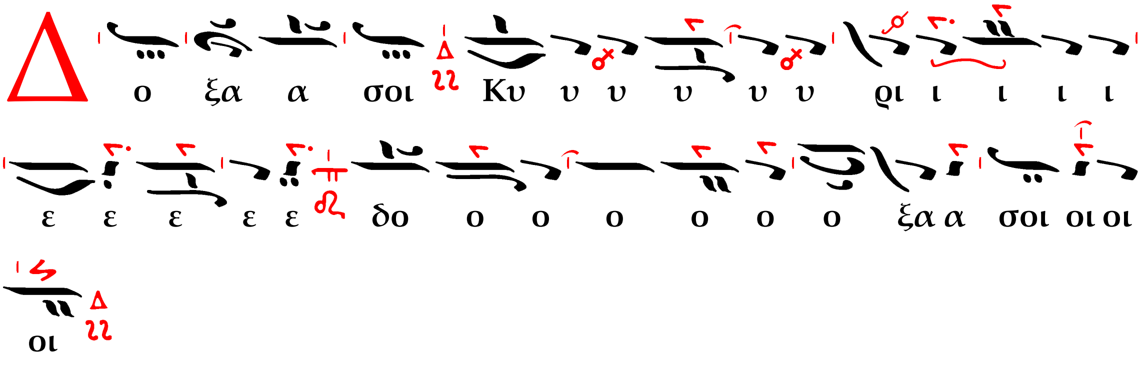

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω

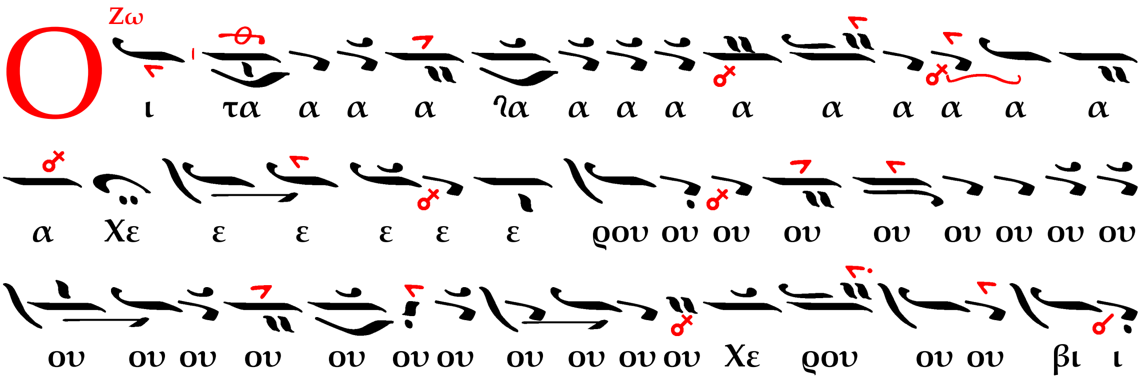

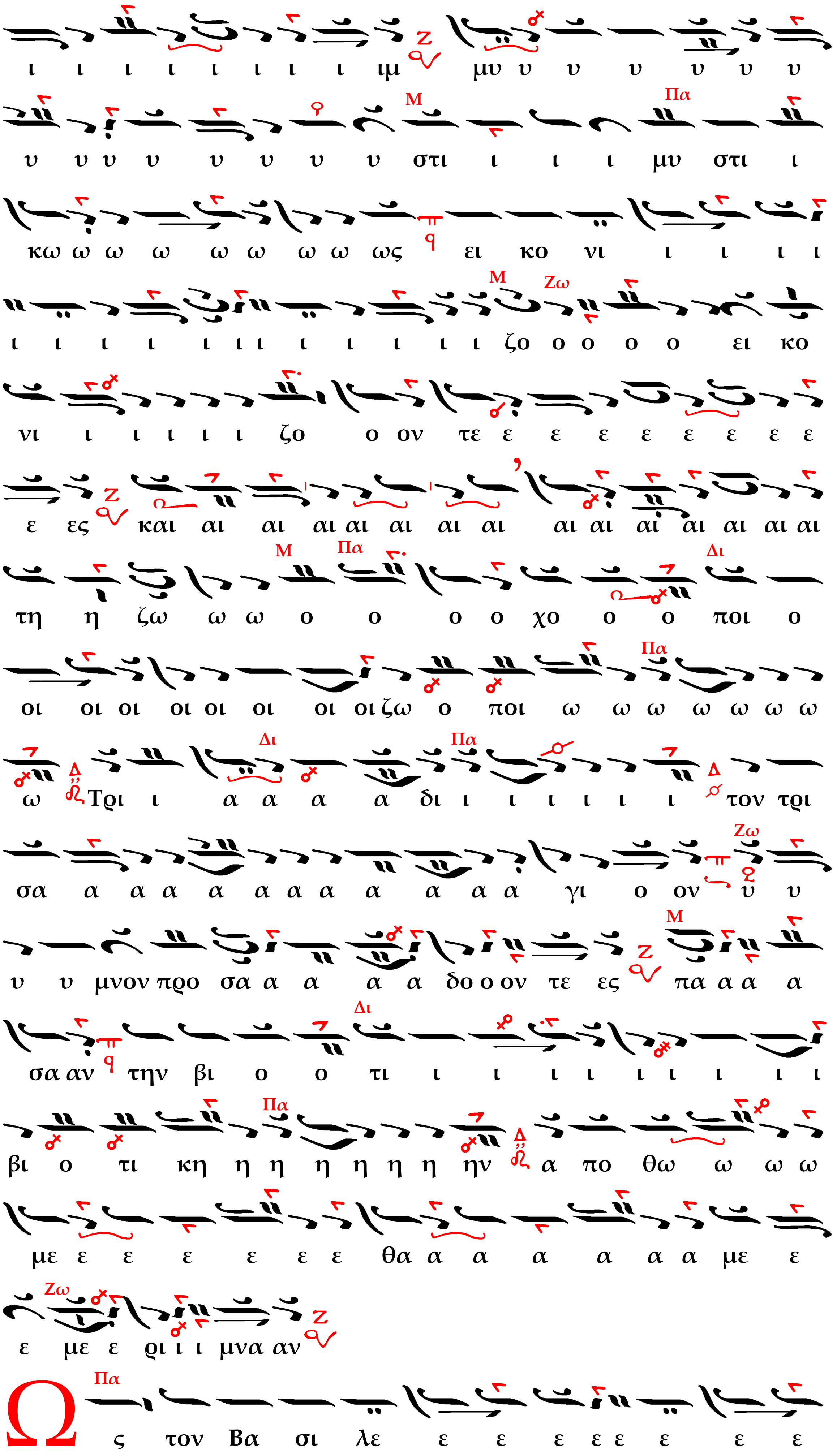
ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μυ στι ι
κω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο
νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
τη η ζω ω ω ο ο ο ο χο ο ο ποι ο
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι
σα α α α α α α α α α α α γι ο ον υ υ
υ υ μνον προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα α α α
σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
βι ο τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε
ε με ε ρι ι ι μνα αν
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

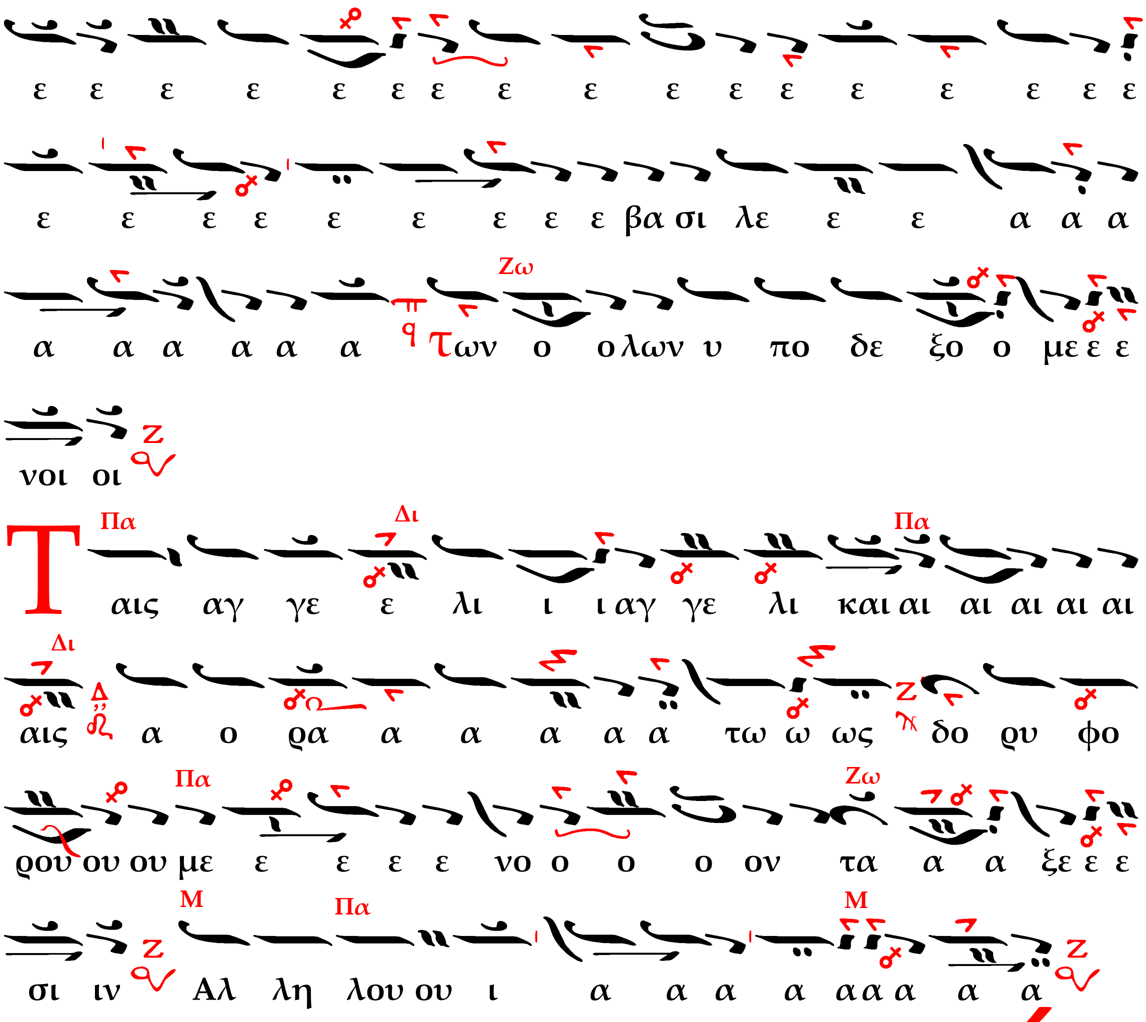

Λειτουργικά , Ἰωάννου 'Αρβανίτη , Ἦχος Ζω

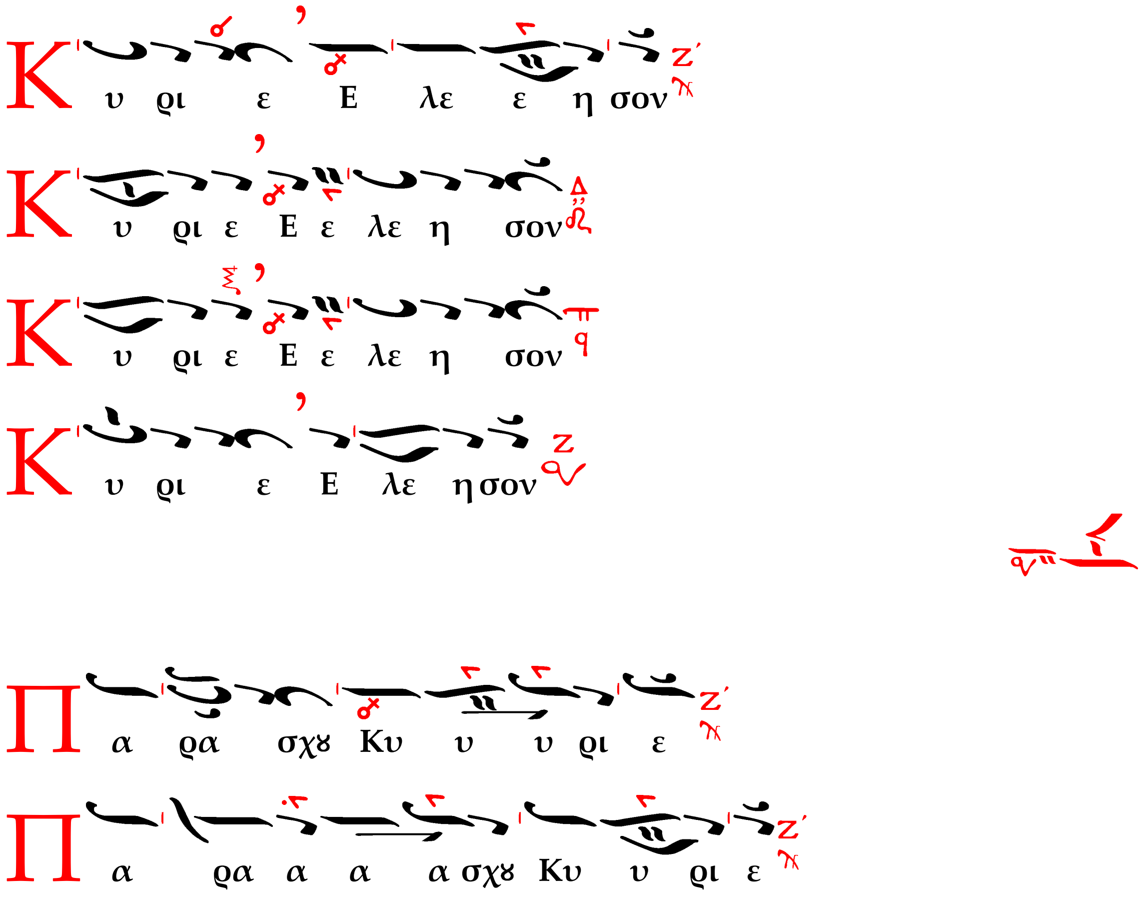

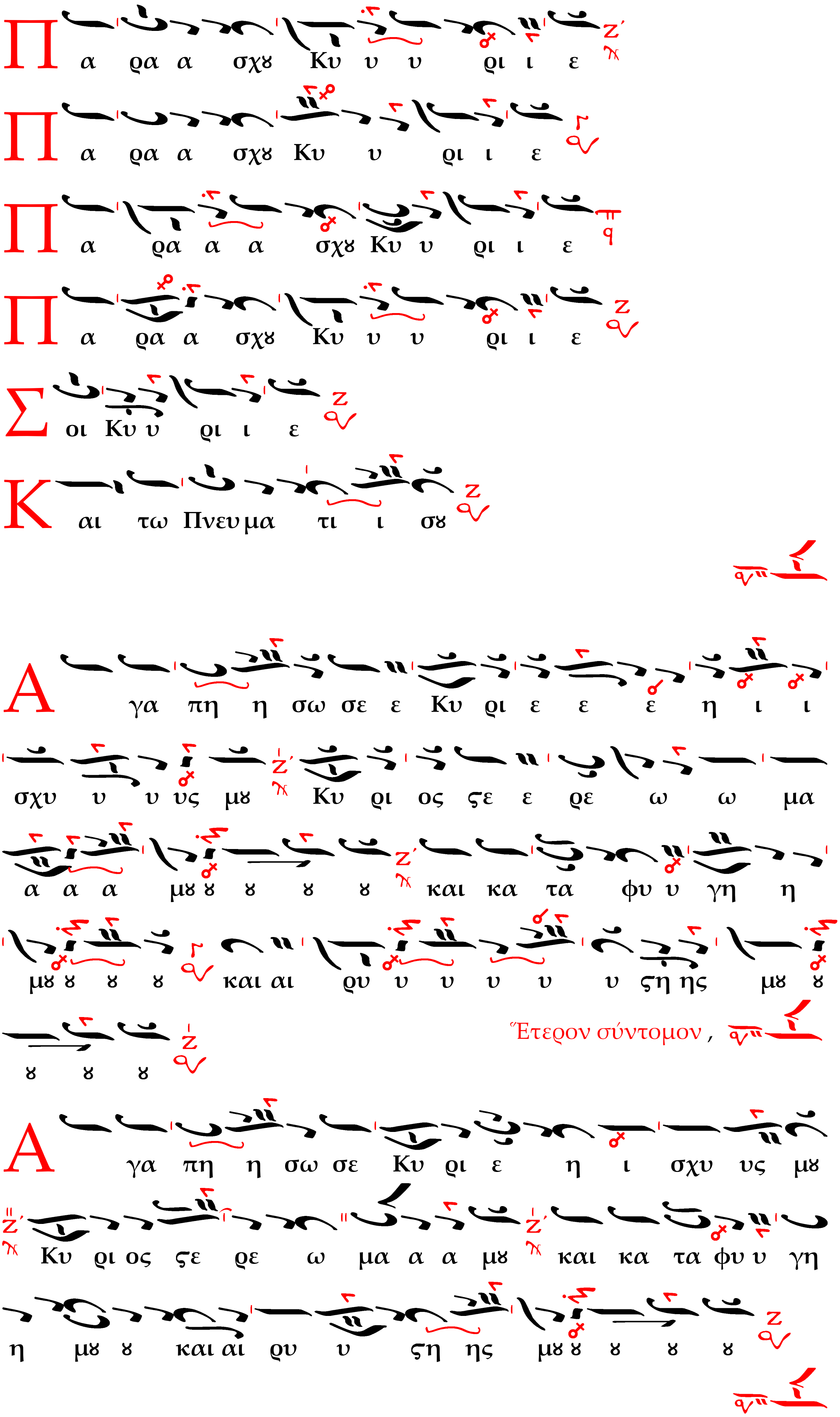
Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχ8 Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α α σχ8 Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε
Σ οι Κυ υ ρι ι ε
Κ αι τω Πνευ μα τι ι σ8
Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υ υς μ8 Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω μα
α α α μ8 8 8 8 8 και κα τα φυ υ γη η
μ8 8 8 8 και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης μ8 8
8 8 8
Ἕτερον σύντομον,
Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μ8
Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μ8 και κα τα φυ υ γη
η μ8 8 και αι ρυ υ ςη ης μ8 8 8 8 8

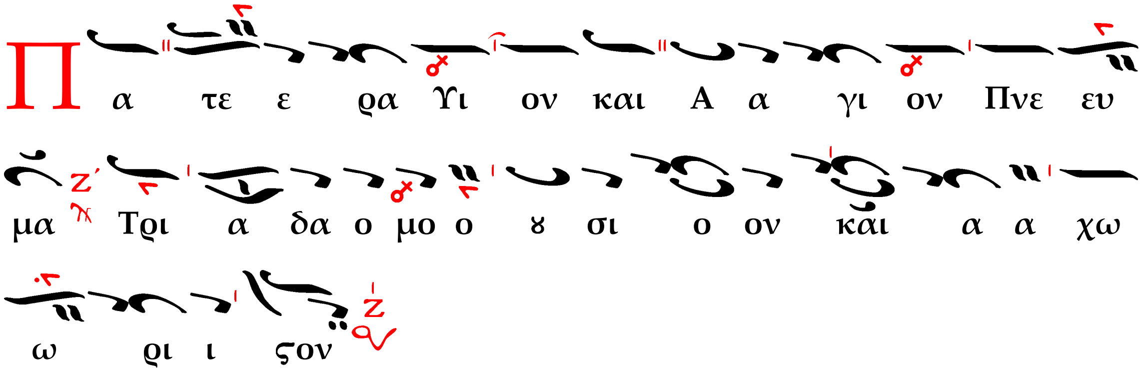

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

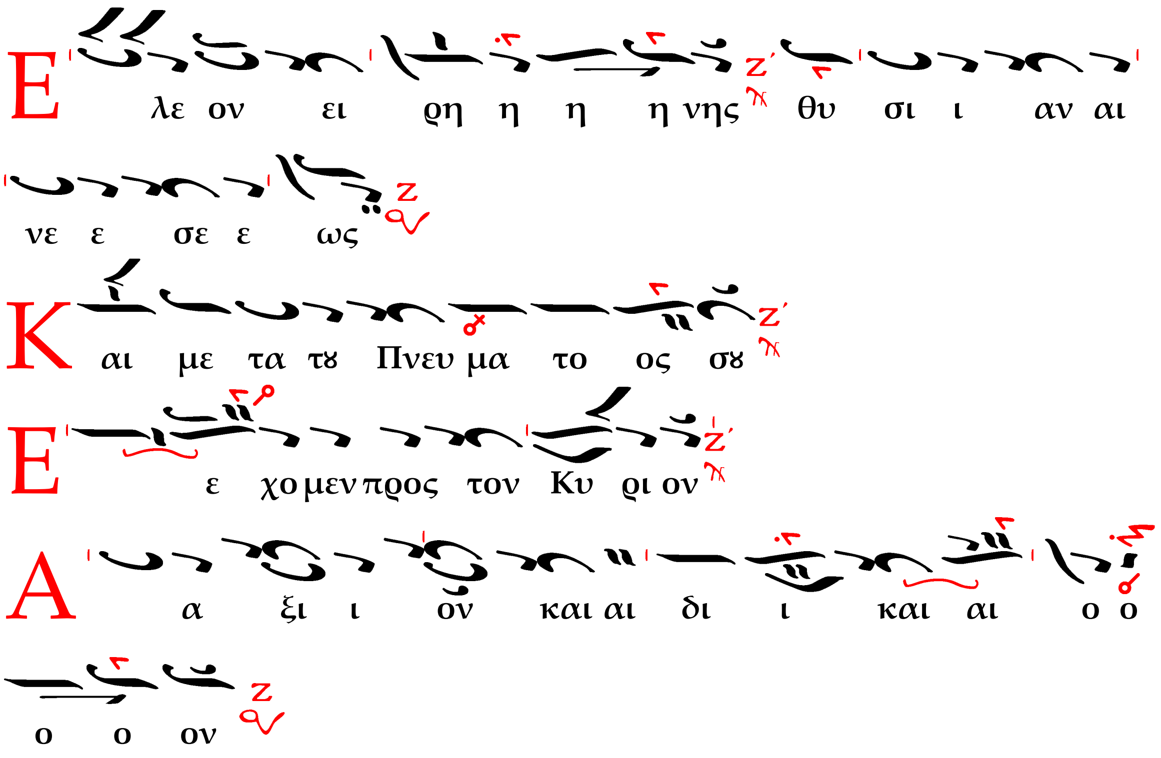

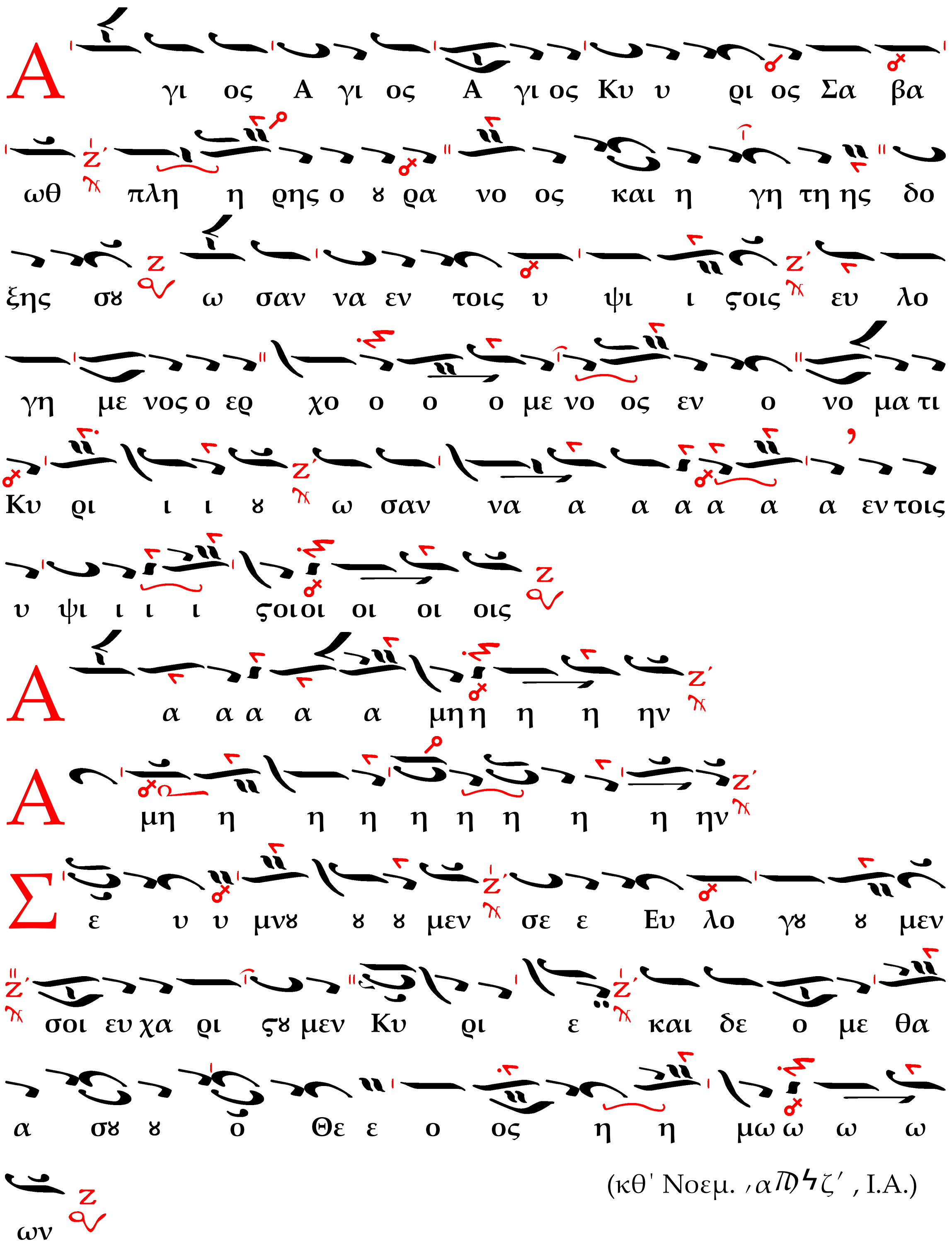

(κθ' Νοεμ. ,αϡϟζ', Ι.Α.)

Εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

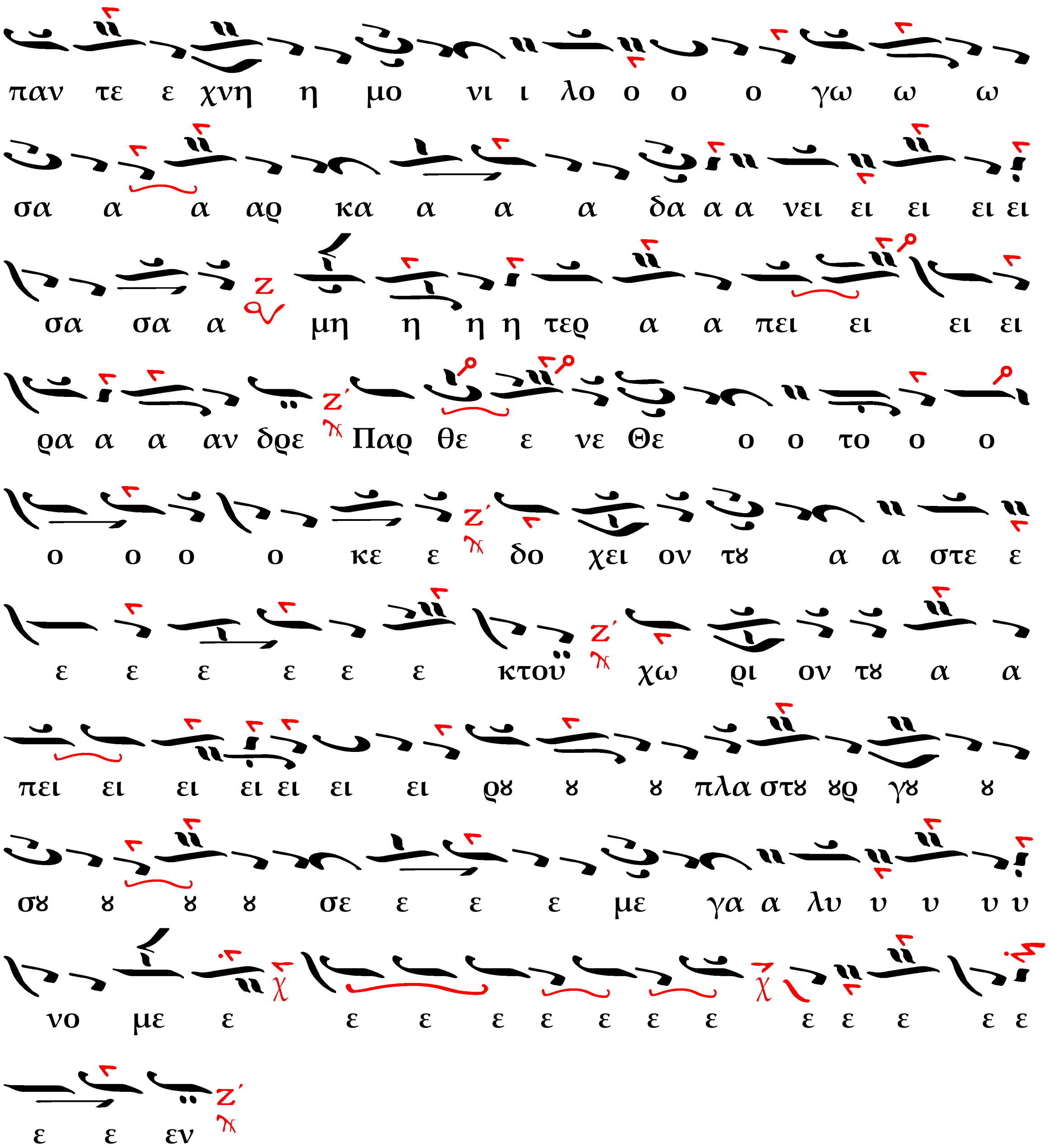

Ἐτονίσθη Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ξ' Ἰουνίου ͵βθ',
ἐξηγήθη ια' Ἰουνίου ͵βια'.
I.A.

* * *

Κοινωνικόν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος Ζω

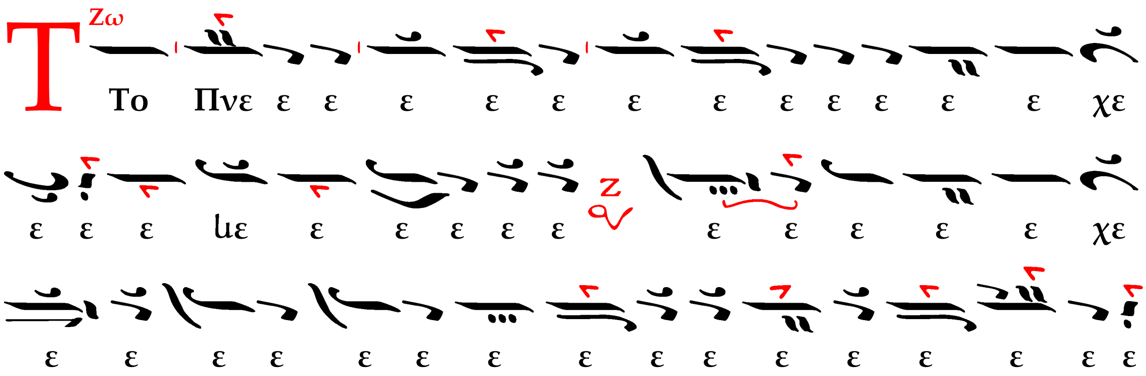

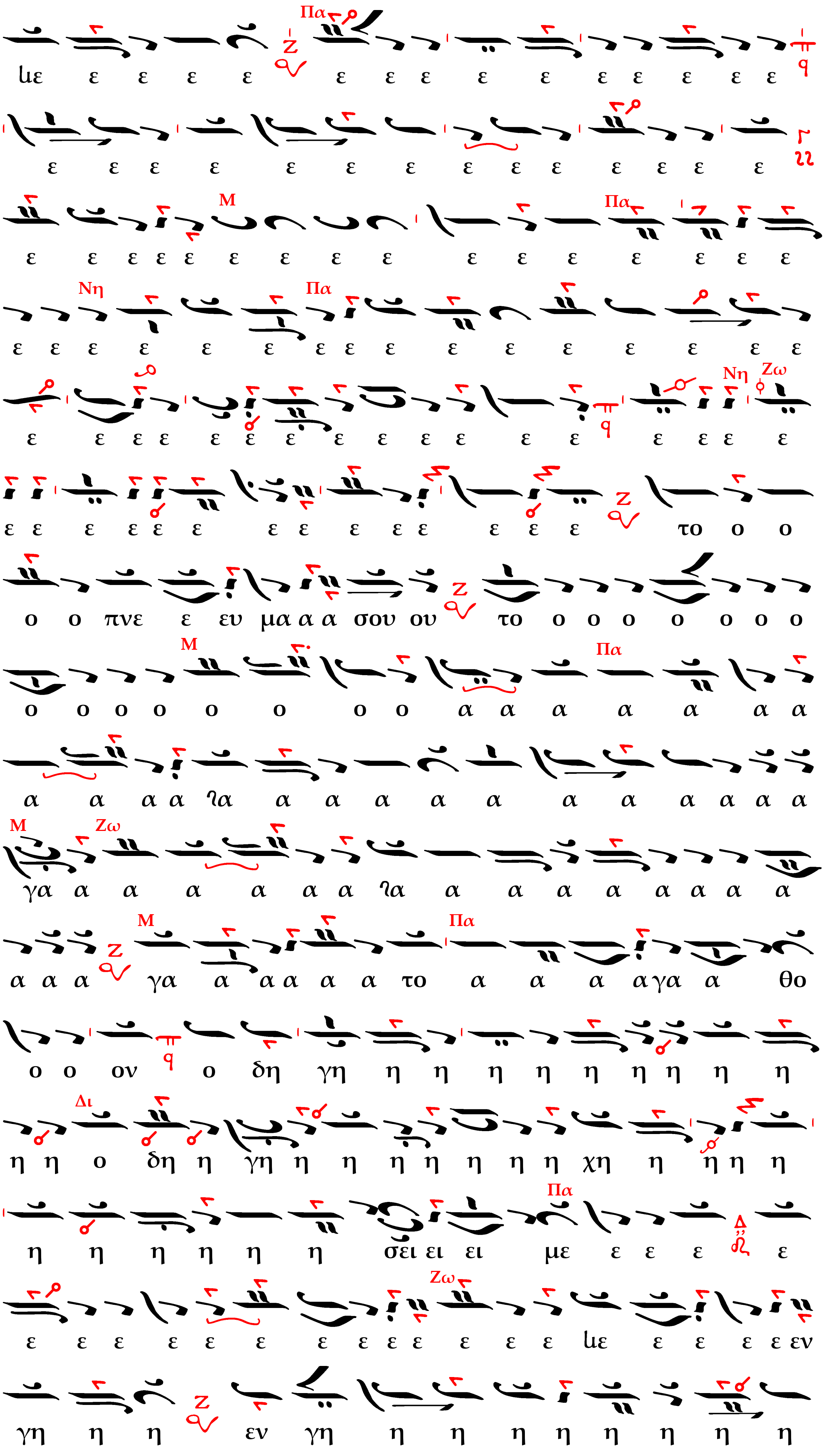
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ο ο
ο ο πνε ε ευ μα α α σου ου το ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α α α
α α α α ʅα α α α α α α α α α α α
γα α α α α α α ʅα α α α α α α α α
α α α γα α α α α α το α α α α γα α θο
ο ο ον ο δη γη η η η η η η η η η
η η ο δη η γη η η η η η η η χη η η η η
η η η η η η σει ει ει με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε εν
γη η η εν γη η η η η η η η η

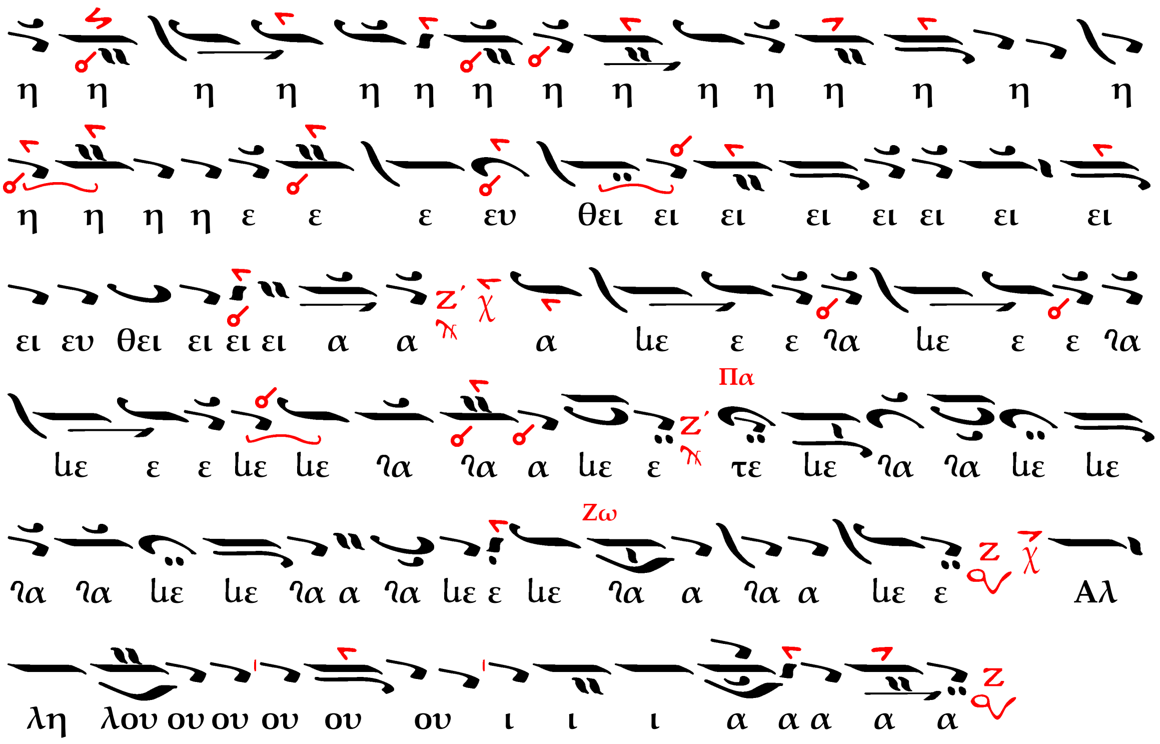

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν…

Ἦχος Γα

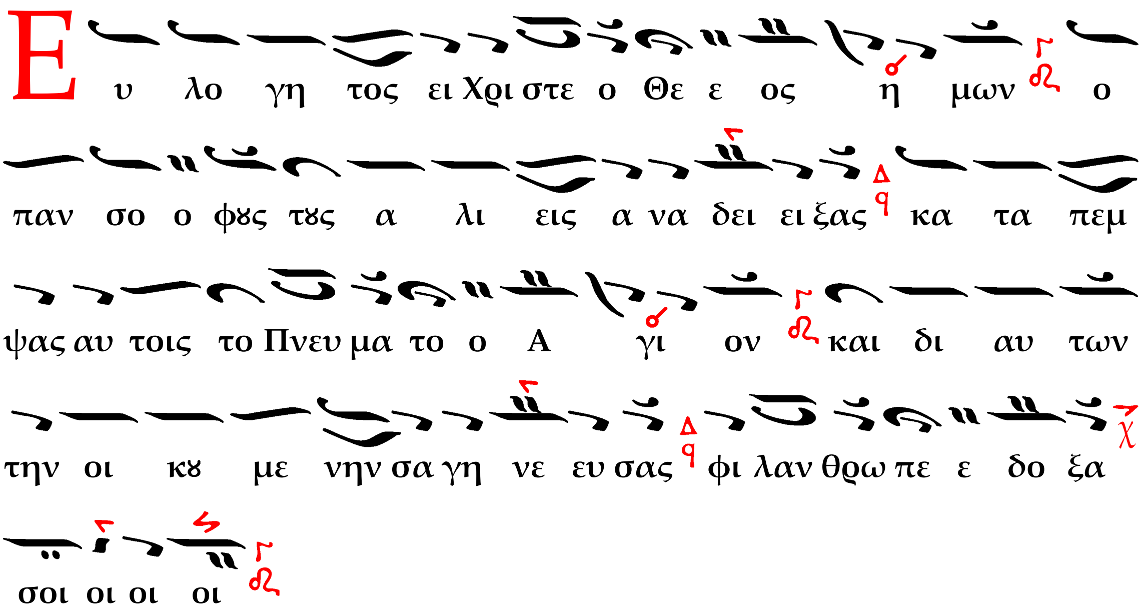

Ἦχος Δι

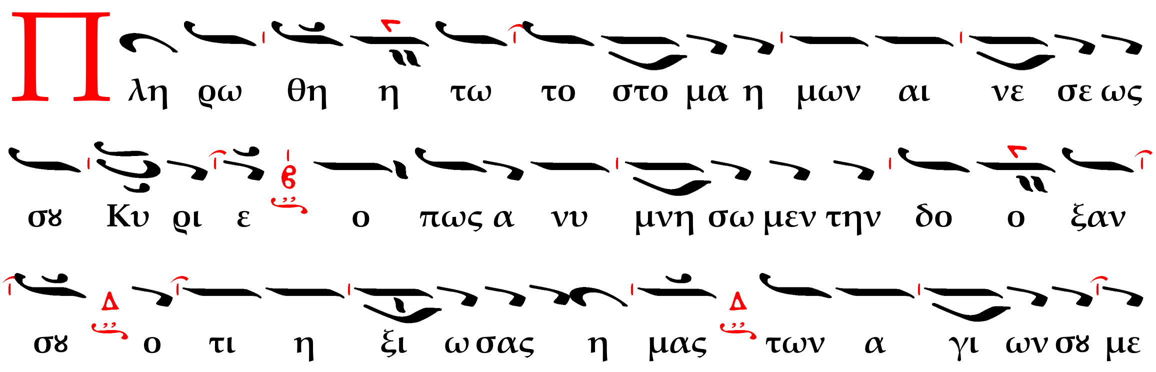

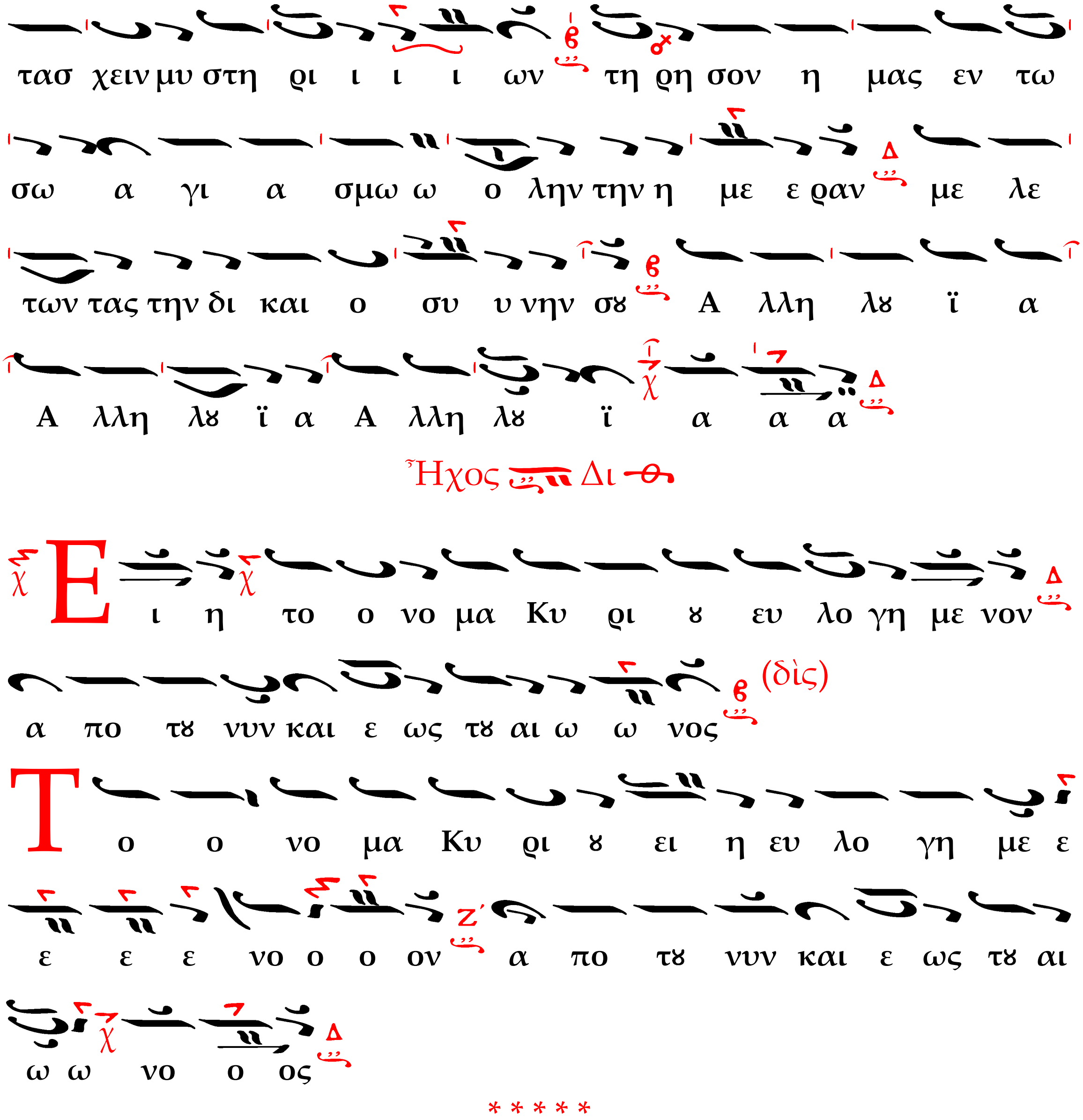
τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σȣ Α λλη λȣ ϊ α
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α α α
Ἦχος Δι
Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με νον
α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι
ω ω νο ο ος
* * * * *

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους στ´ καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ´, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος Πα

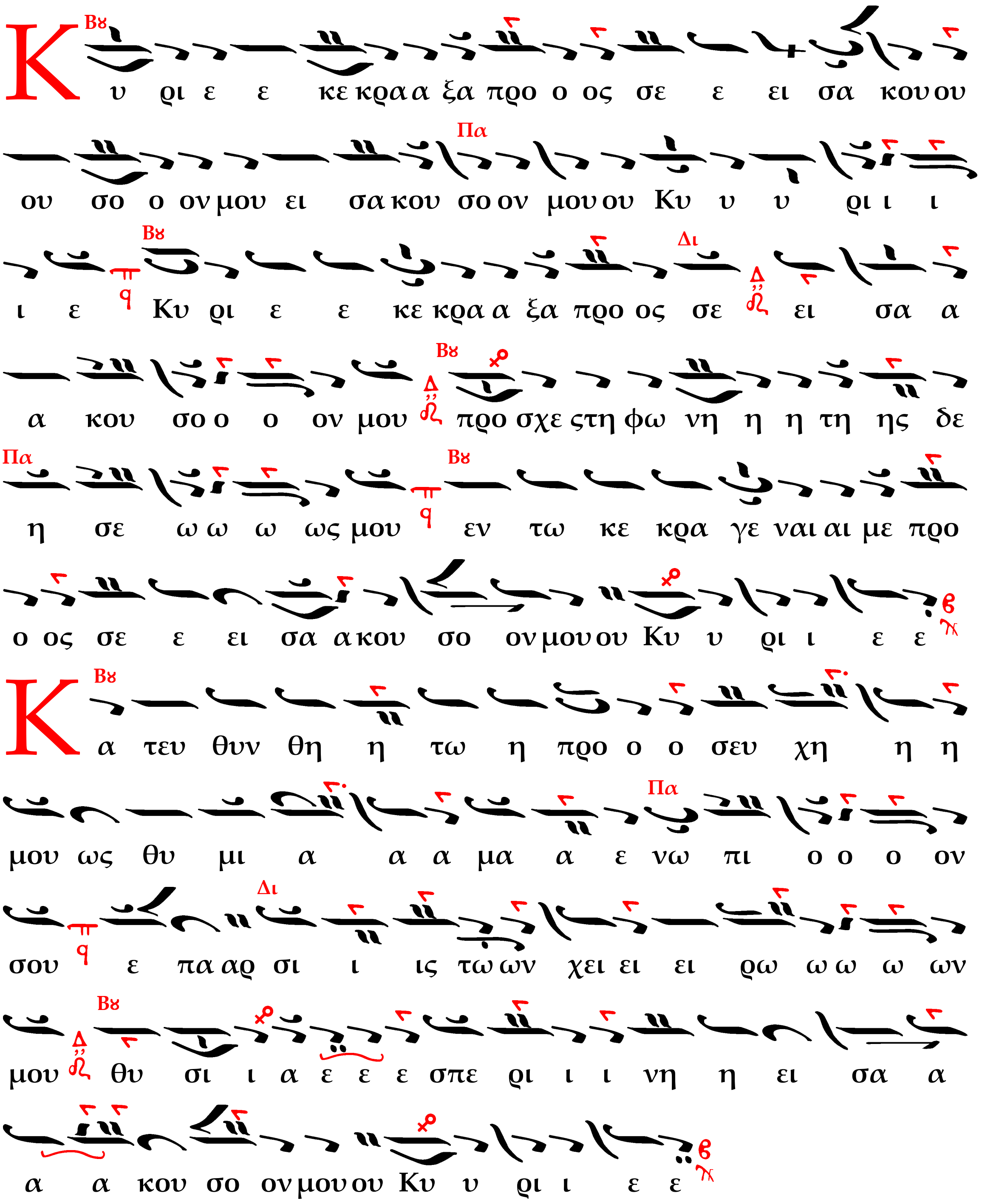

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται

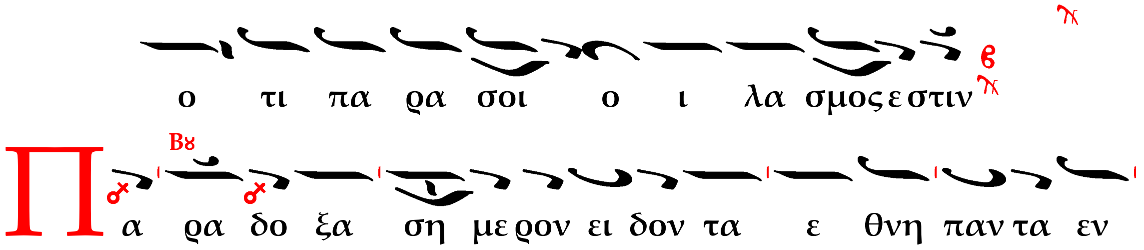

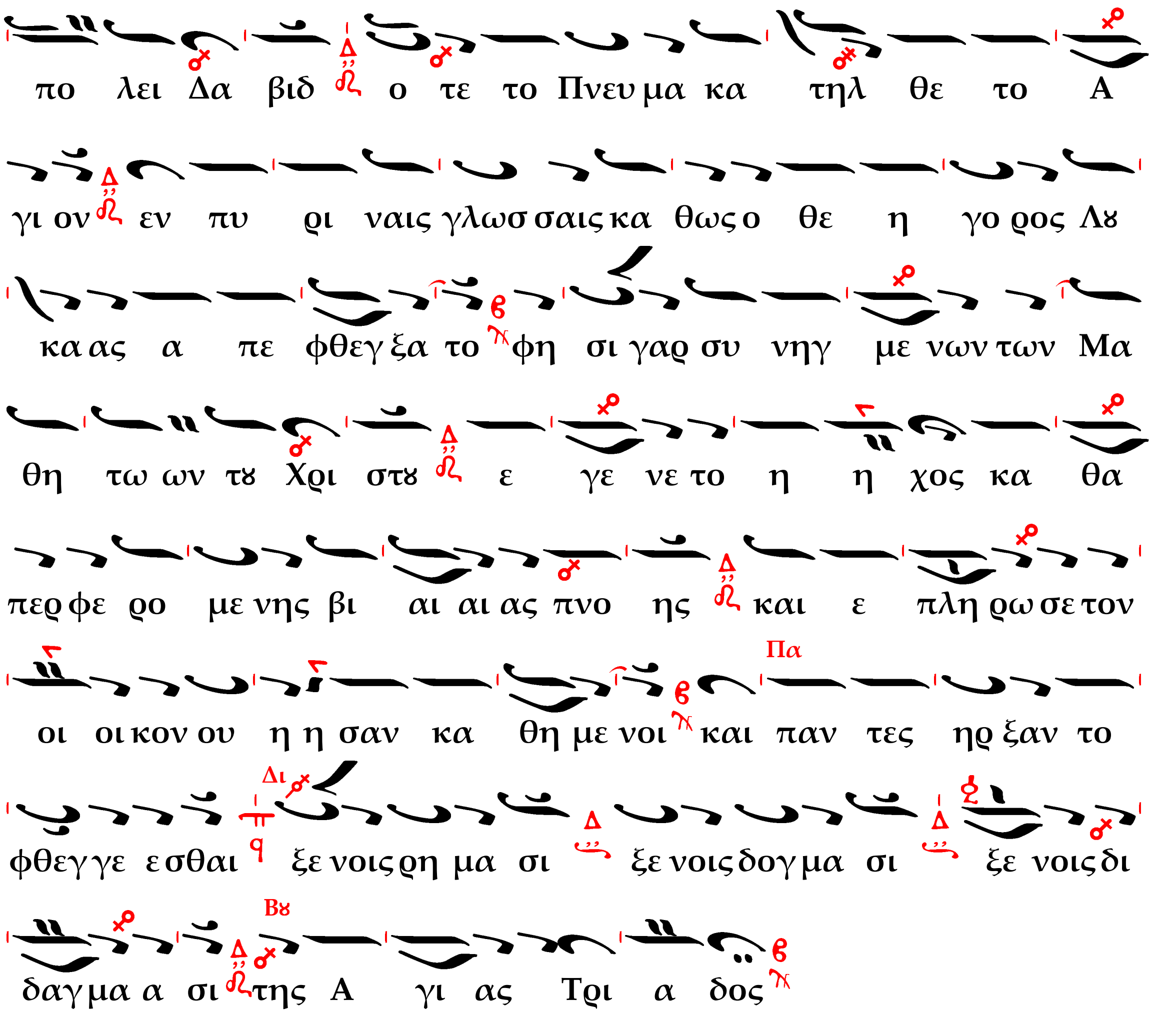

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου

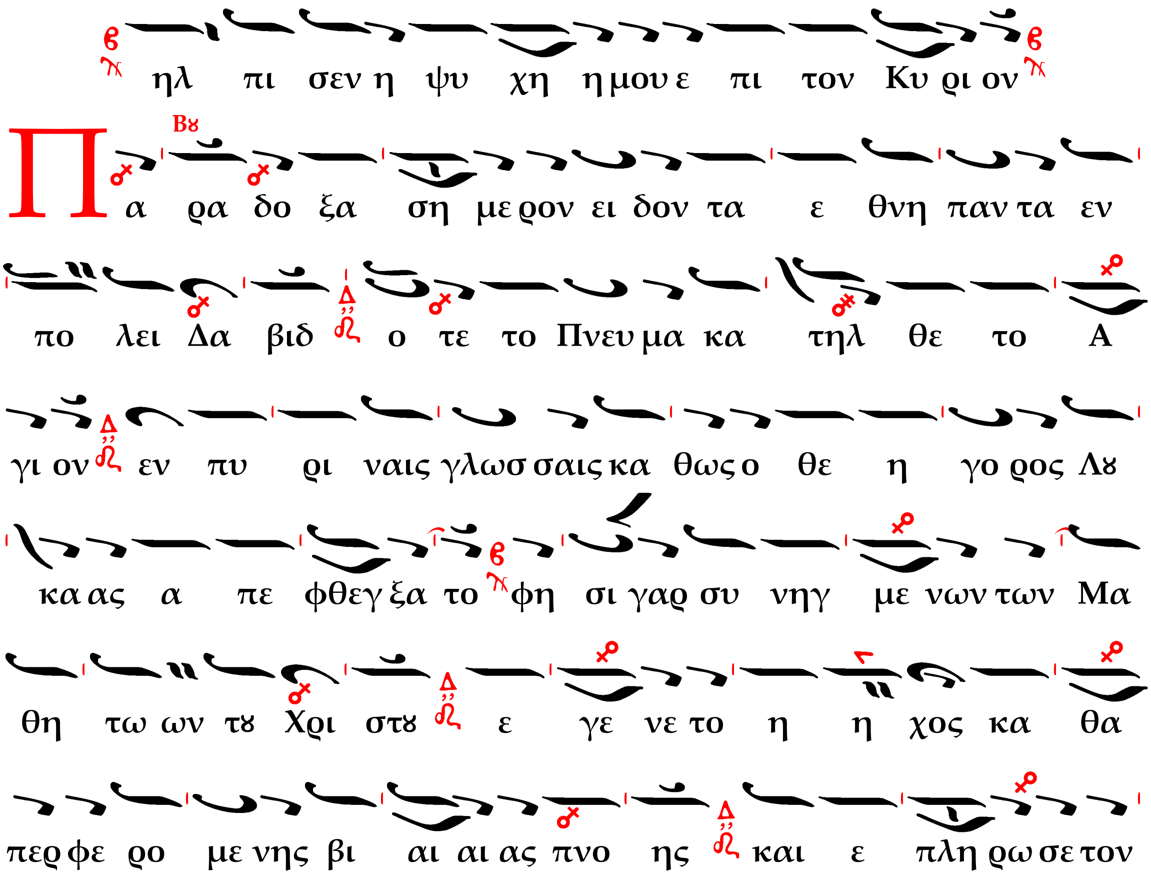

οι οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το

φθεγ γε εσθαι ξε νοις ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι

δαγ μα α σι της Α γι ας Τρι α δος

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ο Πνευ μα το Α γι ον ην μεν α ει και

ε στι και ε σται ȣ ȣ τε αρ ξα με νον ȣ ȣ τε παυ σο

με νον αλ λα ει Πα τρι ι και Υι ω συν τε ταγ με

νον και συ να ριθ μȣ με νον ζω η και ζω ο ποι ȣν

φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γα θον και πη γη η

α γα θο τη τος δι ȣ Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα παν των γι νω σκε ται μι

α δυ να α μις μι α συν τα ξις μι α προ σκυ νη η σις της Α

γι ας Τρι α δος

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ τȣ

Τ ο Πνευ μα το Α γι ον ην μεν α ει και

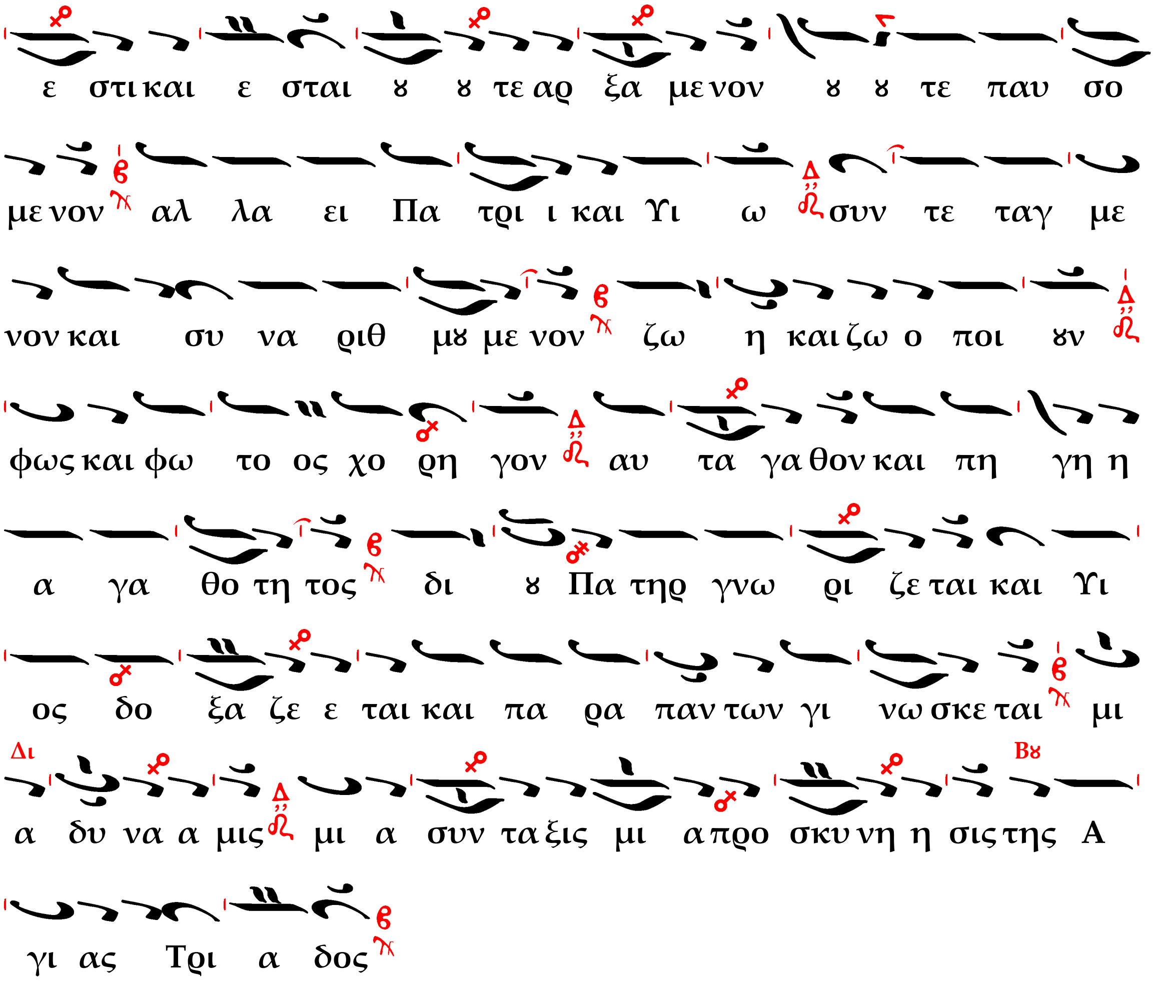

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

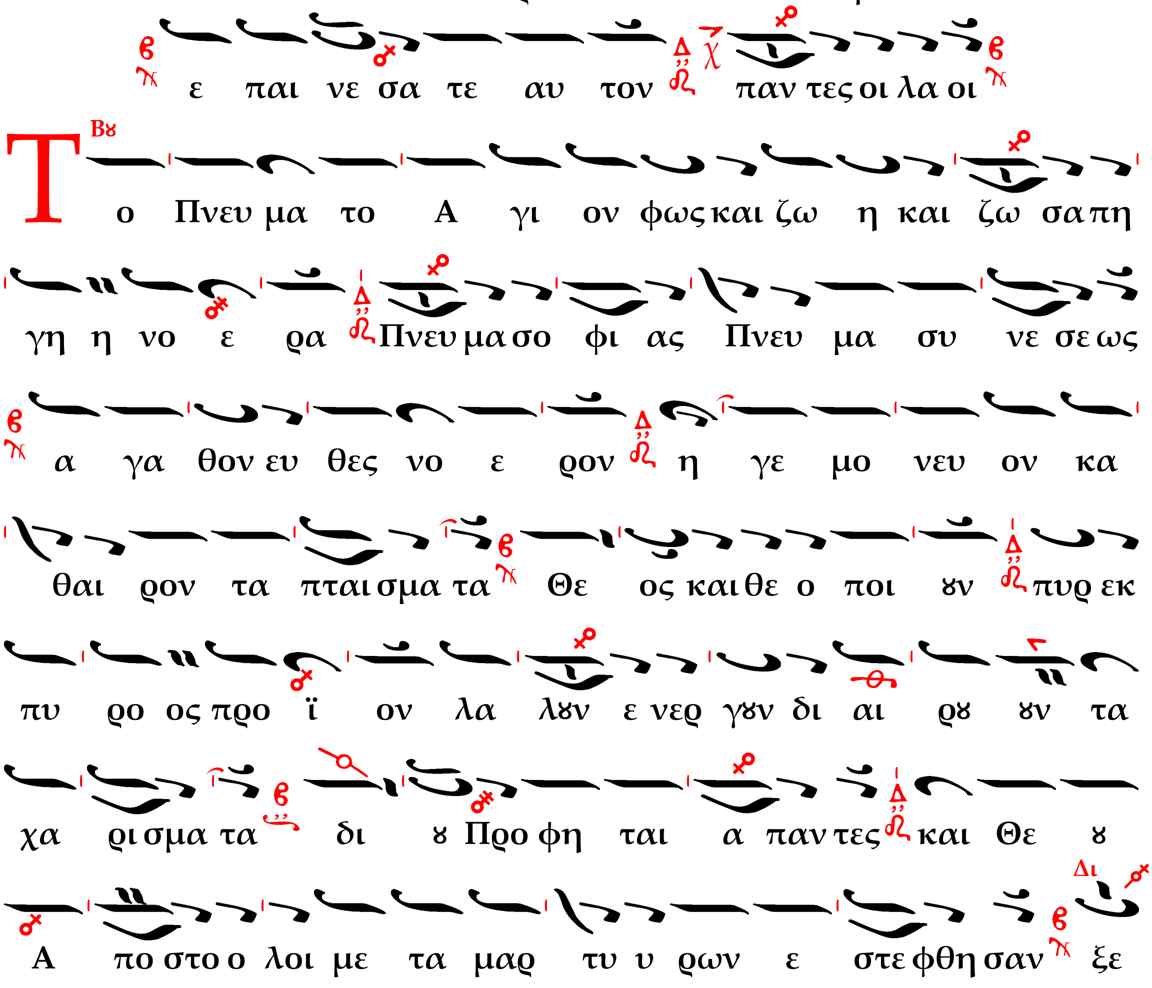

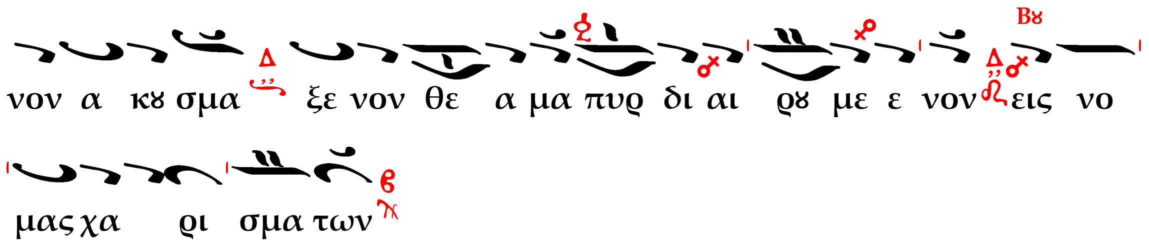

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

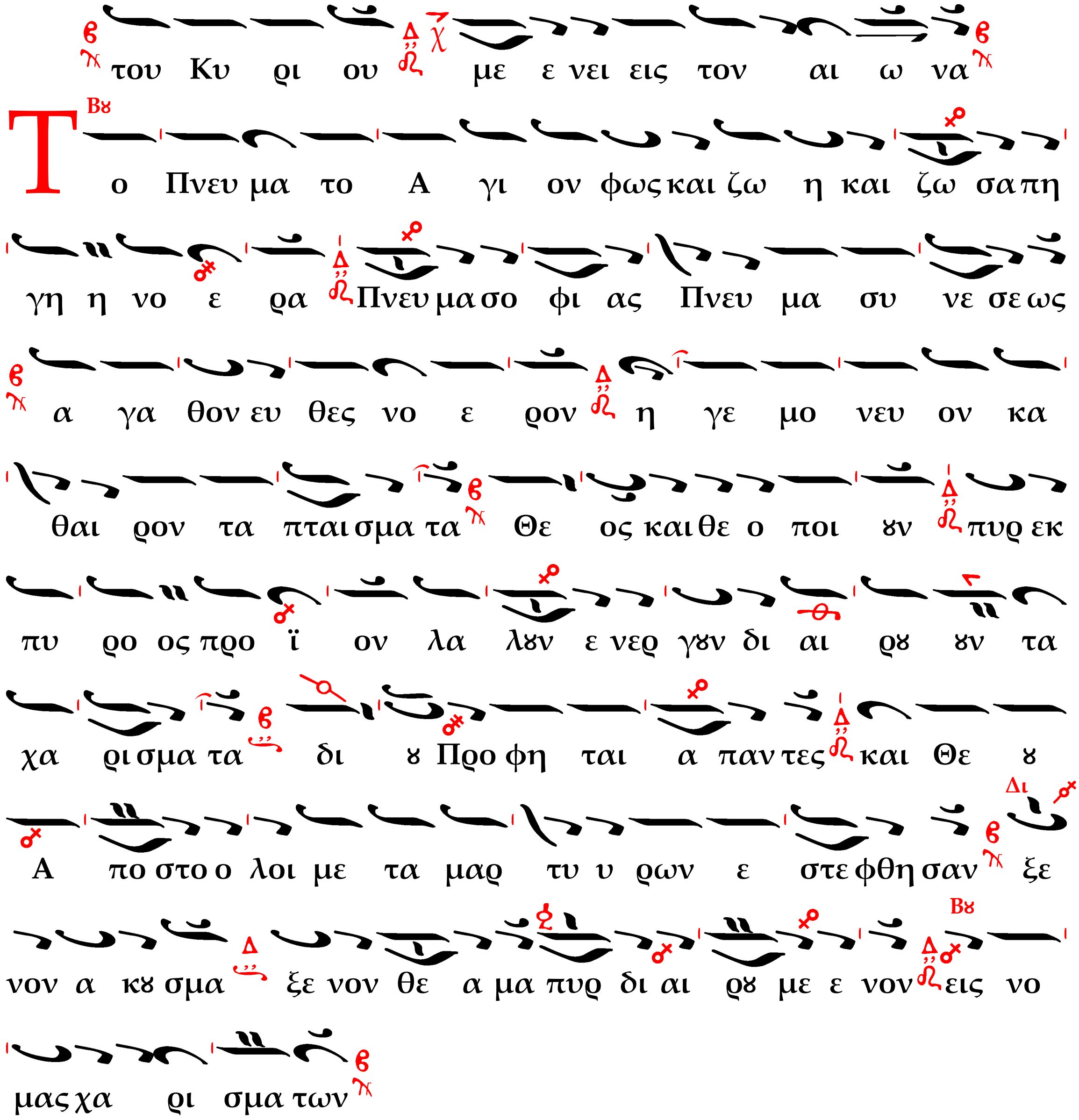

Ἦχος Πα

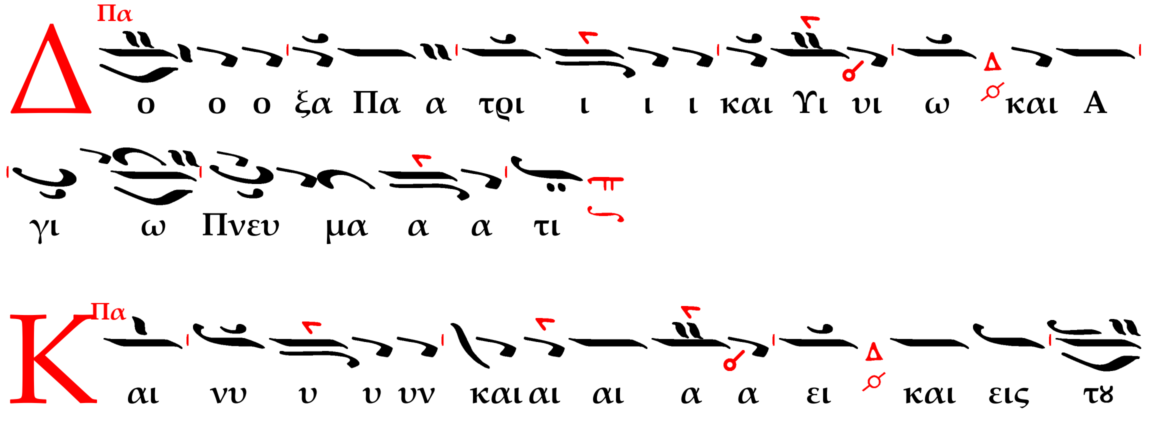

ȣ ȣς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α

α μην

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα α κλη η

τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει ει ει ει ας ο

παν τα χου πα α ρων και τα πα α αν τα α πλη η

η ρων ο θη σαυ ρος των α α γα α θων και ζω η ης

χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη η νω σο ον

ε εν η η η η μιν και κα θα ρι σο ον η η μας

α πο πα α α σης κη λι ι ι ι δος και σω σον

α γα θε ε τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

ω ων

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος Γα

Τ ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ε ος

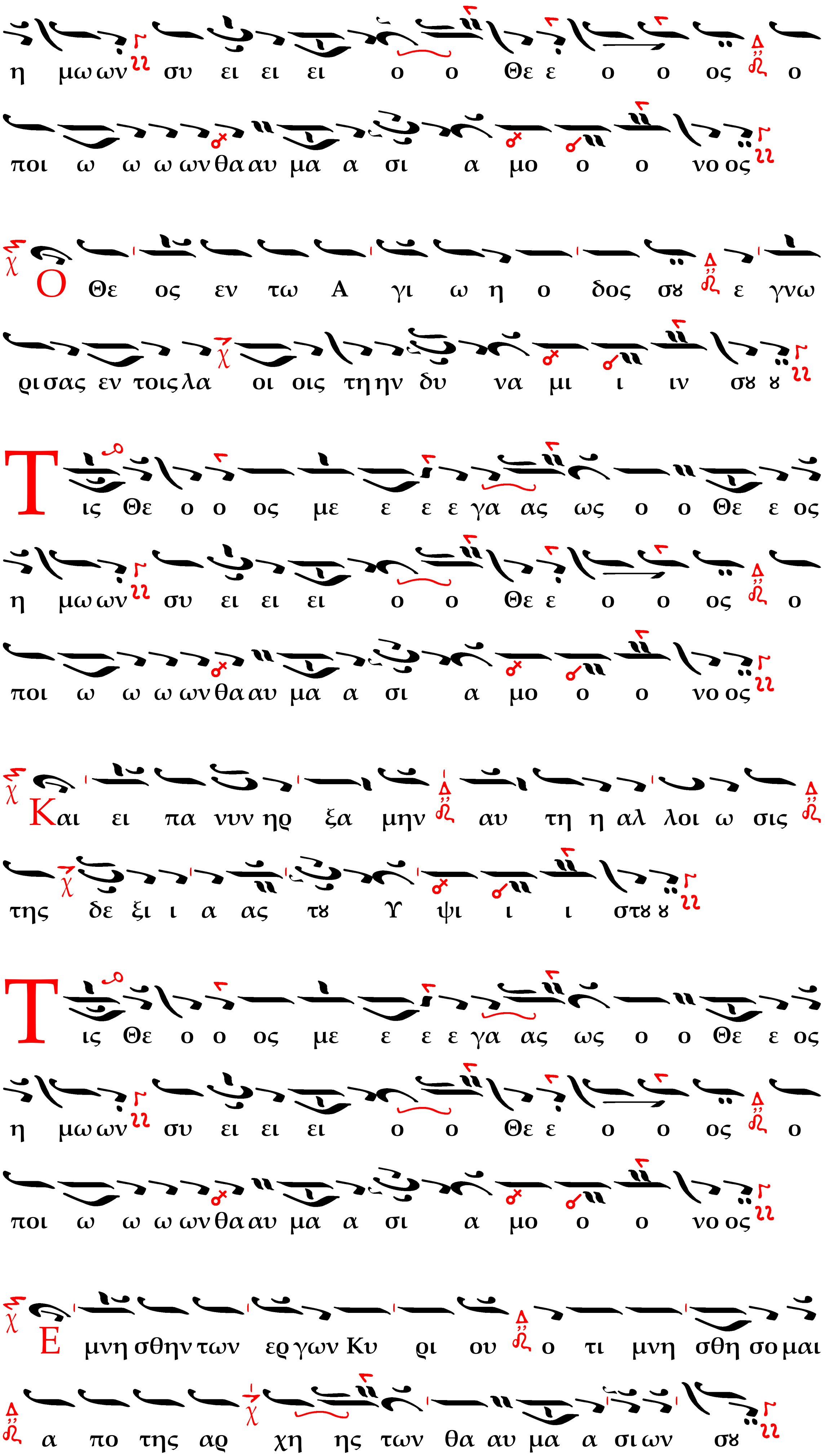
η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ος ο
ποι ω ω ω ων θα αυ μα α σι α μο ο ο νο ος
Ο Θε ος εν τω Α γι ω η ο δος σȣ ε γνω
ρι σας εν τοις λα οι οις τη ην δυ να μι ι ιν σȣ ȣ
Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ε ος
η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ος ο
ποι ω ω ω ων θα αυ μα α σι α μο ο ο νο ος
Και ει πα νυν ηρ ξα μην αυ τη η αλ λοι ω σις
της δε ξι ι α ας τȣ Υ ψι ι ι στȣ ȣ
Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ε ος
η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ος ο
ποι ω ω ω ων θα αυ μα α σι α μο ο ο νο ος
Ε μνη σθην των ερ γων Κυ ρι ου ο τι μνη σθη σο μαι
α πο της αρ χη ης των θα αυ μα α σι ων σȣ

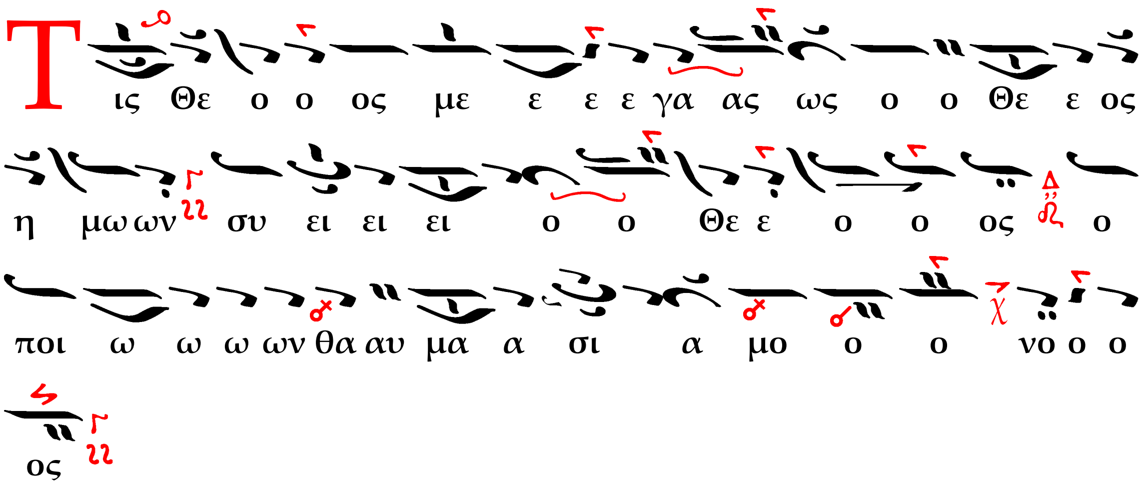

* * *

Εἶτα αἱ Εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Μετὰ τὴν πρώτην γονυκλισίαν.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς...

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

Εἶτα ὁ διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Μετὰ τὴν δευτέραν γονυκλισίαν.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ

ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Μετὰ τὴν τρίτην γονυκλισίαν.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν κλπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ λαός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Εἶτα ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος Γα

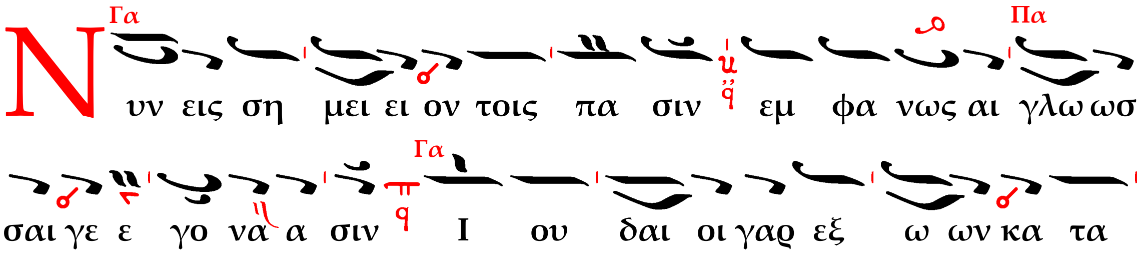

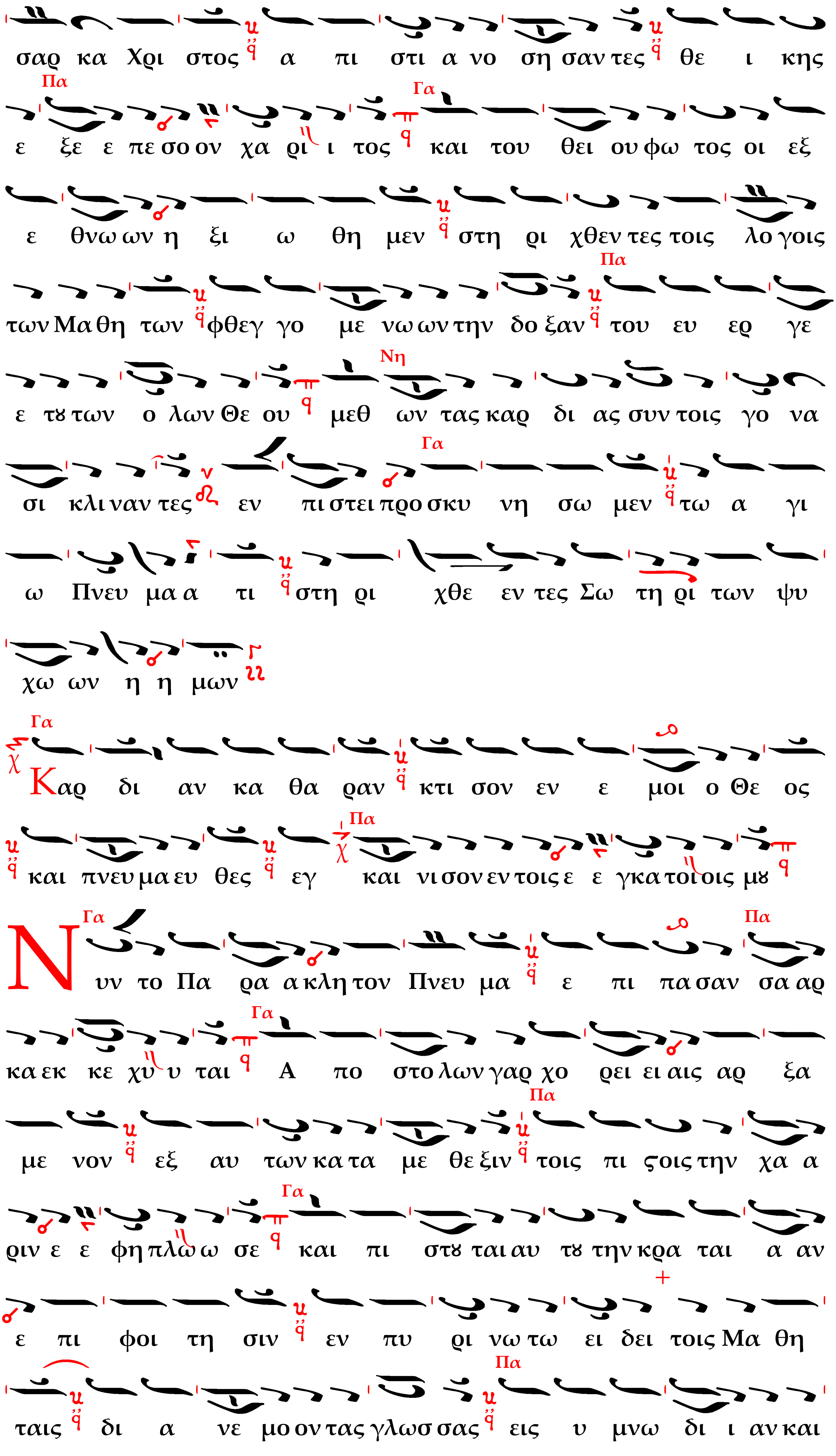
σαρ κα Χρι στος α πι στι α νο ση σαν τες Θε ι κης
ε ξε ε πε σο ον χα ρι ι τος και του Θει ου φω τος οι εξ
ε θνω ων η ξι ω θη μεν στη ρι χθεν τες τοις λο γοις
των Μα θη των φθεγ γο με νω ων την δο ξαν του ευ ερ γε
ε τȣ των ο λων Θε ου μεθ ων τας καρ δι ας συν τοις γο να
σι κλι ναν τες εν πι στει προ σκυ νη σω μεν τω α γι
ω Πνευ μα α τι στη ρι χθε εν τες Σω τη ρι των ψυ
χω ων η η μων
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις ε ε γκα τοι οις μȣ
Νυν το Πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε πι πα σαν σα αρ
κα εκ κε χυ υ ται Α πο στο λων γαρ χο ρει ει αις αρ ξα
με νον εξ αυ των κα τα με θε ξιν τοις πι ςοις την χα α
ριν ε ε φη πλω ω σε και πι στȣ ται αυ τȣ την κρα ται α αν
ε πι φοι τη σιν εν πυ ρι νω τω ει δει τοις Μα θη
ταις δι α νε μο ον τας γλωσ σας εις υ μνω δι ι αν και

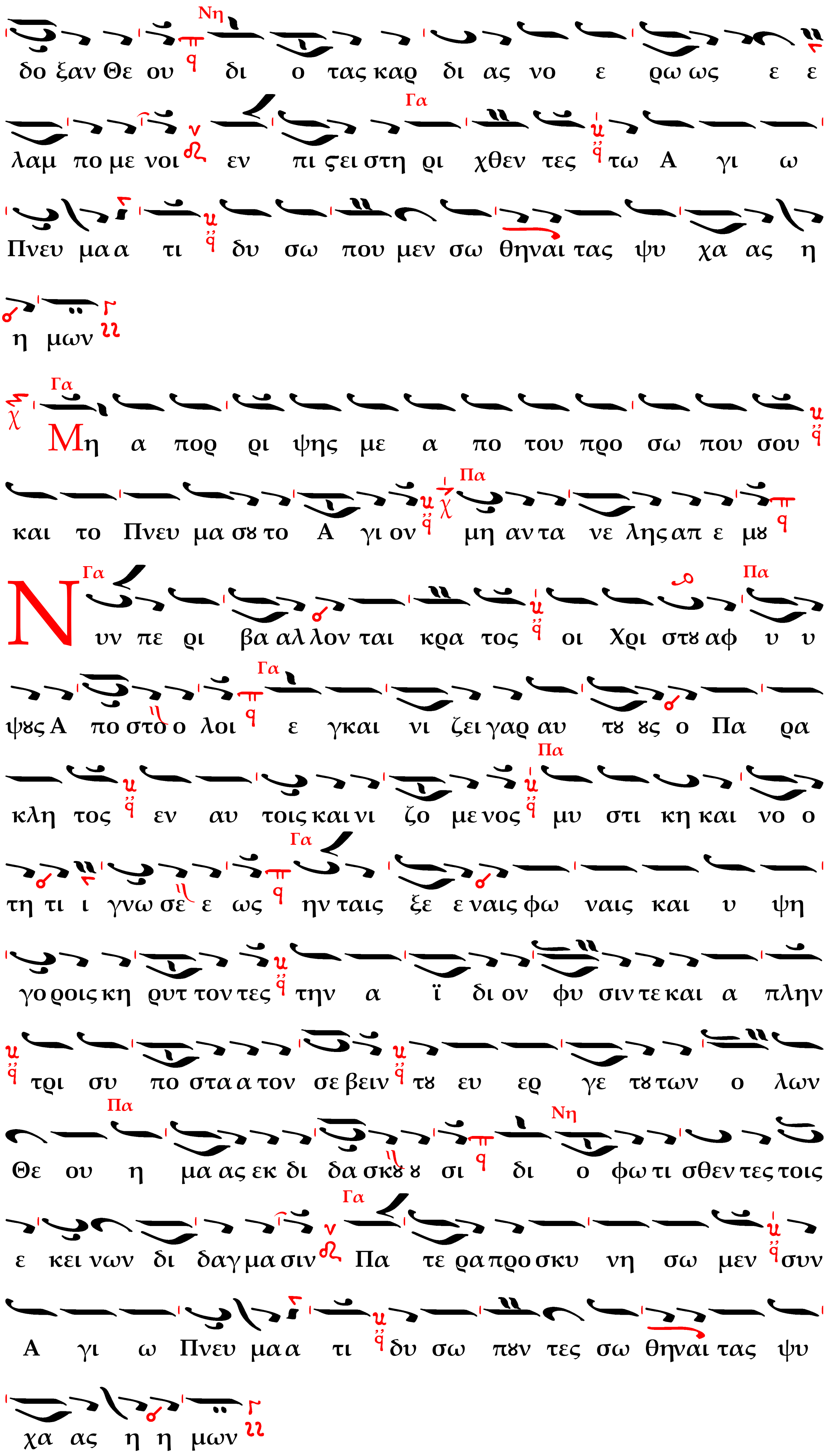
δο ξαν Θε ου δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω ως ε ε
λαμ πο με νοι εν πι ςει στη ρι χθεν τες τω Α γι ω
Πνευ μα α τι δυ σω που μεν σω θηναι τας ψυ χα ας η
η μων
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου
και το Πνευ μα σȣ το Α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μȣ
Νυν πε ρι βα αλ λον ται κρα τος οι Χρι στȣ αφ υ υ
ψȣς Α πο στο ο λοι ε γκαι νι ζει γαρ αυ τȣ ȣς ο Πα ρα
κλη τος εν αυ τοις και νι ζο με νος μυ στι κη και νο ο
τη τι ι γνω σε ε ως ην ταις ξε ε ναις φω ναις και υ ψη
γο ροις κη ρυτ τον τες την α ϊ δι ον φυ σιν τε και α πλην
τρι συ πο στα α τον σε βειν τȣ ευ ερ γε τȣ των ο λων
Θε ου η μα ας εκ δι δα σκȣ ȣ σι δι ο φω τι σθεν τες τοις
ε κει νων δι δαγ μα σιν Πα τε ρα προ σκυ νη σω μεν συν
Α γι ω Πνευ μα α τι δυ σω πȣν τες σω θηναι τας ψυ
χα ας η η μων

Ἦχος Νη

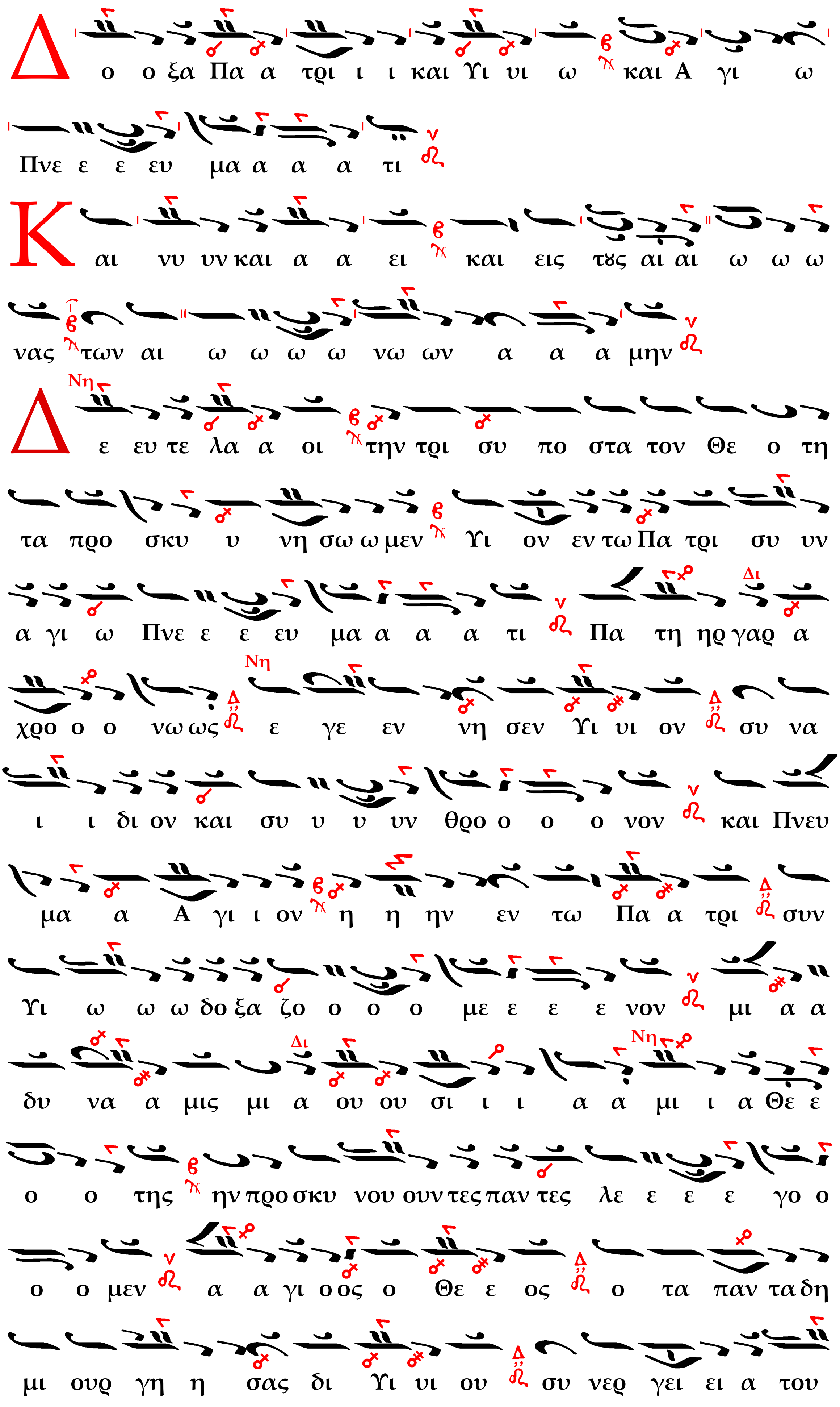
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τȣς αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Δ ε ευ τε λα α οι την τρι συ πο στα τον Θε ο τη
τα προ σκυ υ νη σω ω μεν Υι ον εν τω Πα τρι συ υν
α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα τη ηρ γαρ α
χρο ο ο νω ως ε γε εν νη σεν Υι υι ον συ να
ι ι δι ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο νον και Πνευ
μα α Α γι ι ον η η ην εν τω Πα α τρι συν
Υι ω ω ω δο ξα ζο ο ο ο με ε ε ε νον μι α α
δυ να α μις μι α ου ου σι ι ι α α μι ι α Θε ε
ο ο της ην προ σκυ νου ουν τες παν τες λε ε ε ε γο ο
ο ο μεν α α γι ο ος ο Θε ε ος ο τα παν τα δη
μι ουρ γη η σας δι Υι υι ου συ νερ γει ει α του

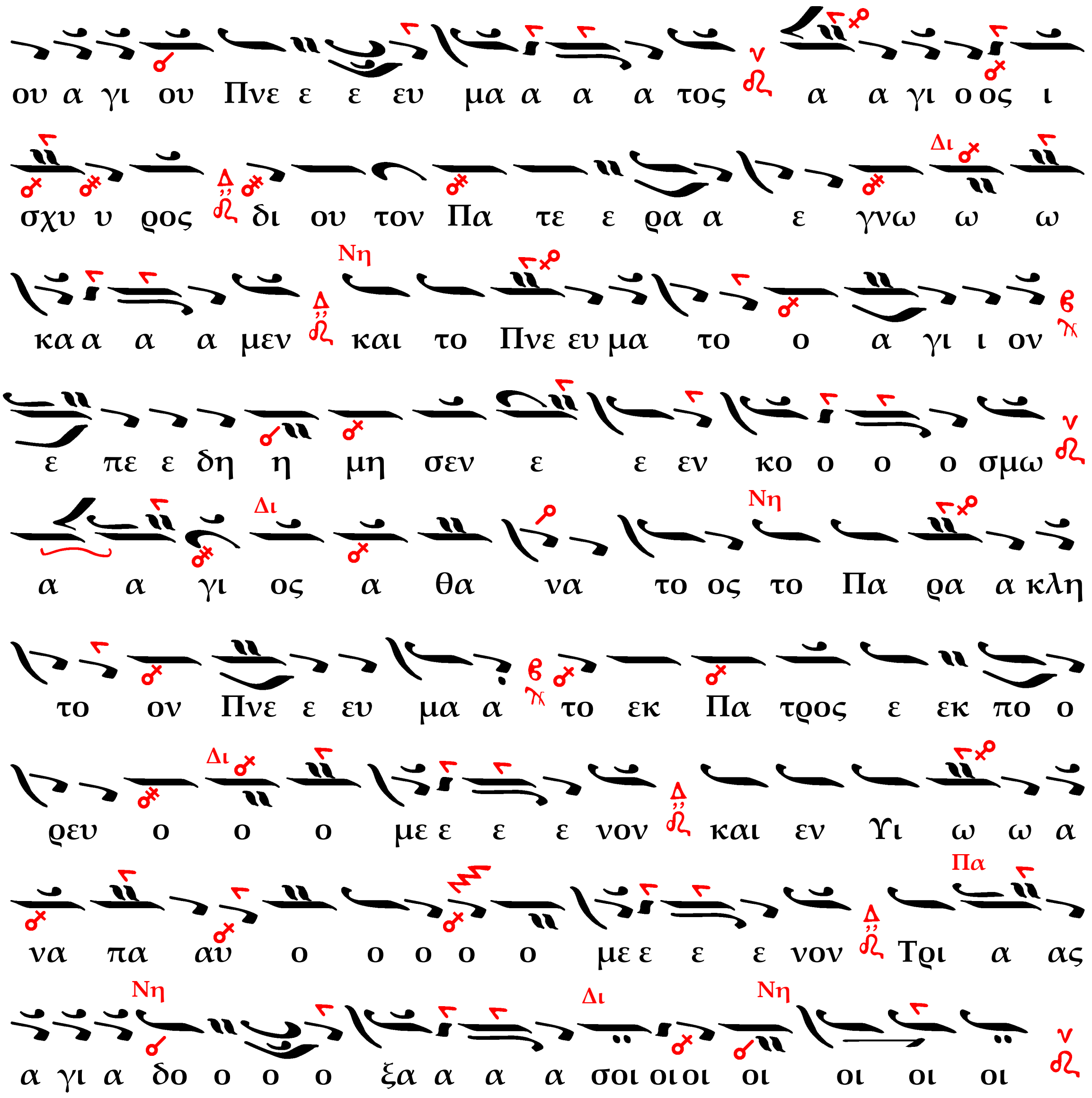

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Γα

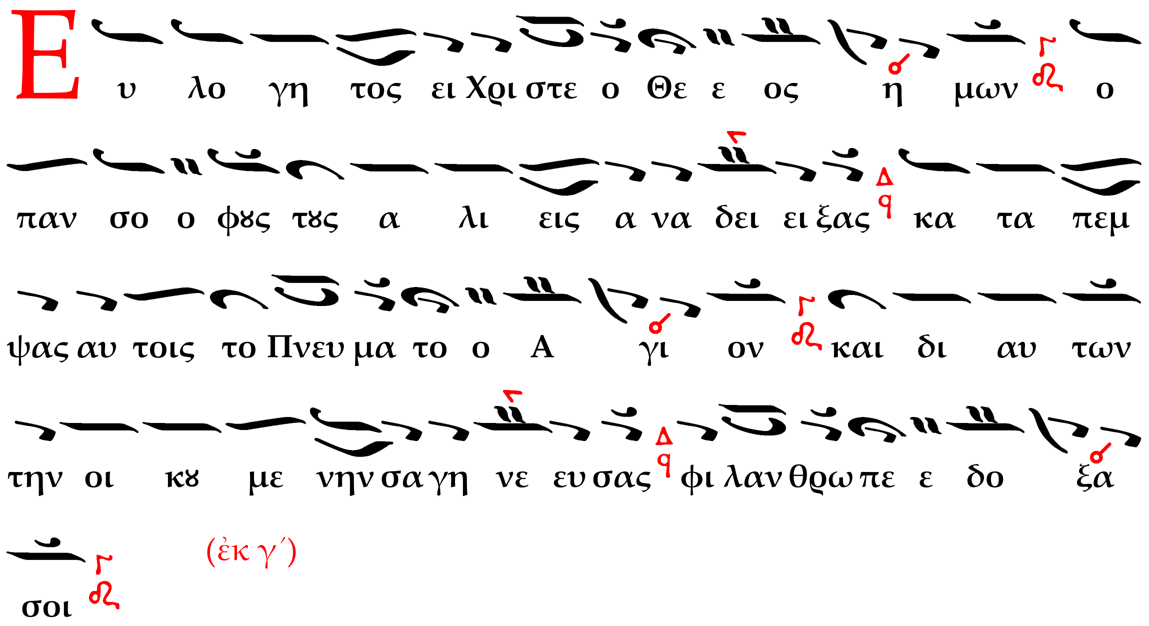

τὸ τέλος:

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν